Έτος ΙΓ'

Τεῦχος 292ον

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΕΚΔΟΣΙΣ: ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

15ΗΜΕΡΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: ΤΜΗΜΑ ΜΕΛΕΤΩΝ ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΟΔΟΣ ΚΑΔΔΙΔΡΟΜΙΟΥ 12—ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ 627-469

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ { ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησία δραχμαὶ 60.—Ἐξάμηνος δραχμαὶ 30.—Τιμὴ τεύχους δραχμαὶ 2.50
{ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησία δολλάρια 3. — Ἐξάμηνος δολλάρια 1,5.

ΕΤΟΣ ΙΓ'.	ΑΘΗΝΑΙ 15 ΙΟΥΛΙΟΥ 1965	ΤΕΥΧΟΣ 292

ΜΕ ΤΗΝ ΓΕΝΝΗΣΙΝ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΔΙΑΔΟΧΟΥ

ΕΥΧΗ ΚΑΙ ΠΡΟΣΔΟΚΙΑ

Ὑπὸ τοῦ Ὑπαστυν. Α' κ. **ΧΑΡ. ΣΤΑΜΑΤΗ**

ΕΠΙ ΤΩ ΑΓΓΕΛΜΑΤΙ γεννήσεως τῆς Διαδόχου ΑΛΕΞΙΑΣ, ὁ Ἀρχηγὸς τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος κ. Εὐάγγελος Καραμπέτσος ὑπέβαλε τὸ κάτωθι συγχαρητήριον τηλεγράφημα πρὸς τὴν Α.Μ. τὸν Βασιλέα τῶν Ἑλλήνων Κωνσταντῖνον:

«Τὸ Σῶμα τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων ὑποβάλλει εὐλαβῶς πρὸς Ὑμετέραν Μεγαλειότητα τὰ θερμότατα συγχαρητήρια ἐπὶ τῷ εὐτυχεῖ γεγονότι τῆς γεννήσεως τῆς Διαδόχου τοῦ Ἑλληνικοῦ Θρόνου».

Ἡ χαρὰ καὶ ἡ εὐτυχία τοῦ Βασιλικοῦ ζεύγους διὰ τὴν γέννησιν τῆς Διαδόχου Ἀλεξίας, ὑπῆρξε καὶ χαρὰ καὶ εὐτυχία ὁλοκλήρου τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ. Ἡ κάθε ἑλληνικὴ οἰκογένεια συνεμερίσθη μὲ αὐθόρμητον ἁπλότητα καὶ θέρμην τὴν χαρὰν τῶν Ὑψηλῶν γονέων καὶ προσεδέχθη μὲ ἐγκαρδίους εὐχὰς τὴν Διάδοχον τοῦ Ἑλληνικοῦ Θρόνου, τοῦτο δὲ διότι ὁ Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος, ἡ Βασίλισσα Ἄννα-Μαρία καὶ ἡ νεογέννητος θυγάτηρ των ἀντιπροσωπεύουν πᾶσαν ἑλληνικὴν οἰκογένειαν: τὴν χριστιανικήν, τὴν εὐτυχισμένην, τὴν ἀγαθὴν οἰκογένειαν, τῆς ὁποίας αἱ χαραὶ καὶ αἱ θλίψεις εἶναι καὶ χαραὶ καὶ θλίψεις τῶν Βασιλέων μας.

Ἰδιαιτέρως ὁ ἀστυνομικὸς κόσμος, λόγῳ τῆς εἰδικῆς του θέσεως καὶ ἀποστολῆς εἰς τὴν κοινωνικὴν ὁλότητα, ἐχάρη τὰ μέγιστα καὶ ἐδοκίμασε ὑπέρμετρον εὐτυχίαν. Πρὸς τοῦτο ἐξέφρασε, διὰ τοῦ μεταβάντος τὴν 11-7-65 εἰς Κέρκυραν μετὰ τῶν Ἀρχηγῶν τῶν Ἐπιτελείων κ. Ἀρχηγοῦ, καὶ προφορικῶς τὰς πλέον εἰλικρινεῖς εὐχὰς πρὸς τὴν Α.Μ. τὸν Βασιλέα.

Ἐκ βάθους καρδίας εὐχόμεθα ὅπως ἡ νέα πριγκηποπούλα εὐ-

τυχήση καὶ χαρῆ βίον ἀνέφελον, τόσον δι' αὐτὴν καὶ τοὺς Ὑψηλοὺς γονεῖς της ὅσον καὶ διὰ τὴν Ἑλλάδα καὶ ὁλόκληρον τὸν Ἑλληνισμόν. Εὐχόμεθα ἀνέφελον καὶ ἀδιατάρακτον τὸν προσωπικὸν καὶ δημόσιον βίον τῆς νέας Διαδόχου, ἀλλὰ καὶ ὁλοκλήρου τῆς Βασιλικῆς Οἰκογενείας ἐπ' ἀγαθῷ τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, ἐπ' ἀγαθῷ τοῦ ΕΘΝΟΥΣ.

ΝΑ ΜΑΣ ΖΗΣΗ λοιπὸν ἡ πρωτότοκος Κόρη, νὰ φέρη εὐτυχίαν καὶ νὰ γίνη οἰωνὸς καλυτέρων ἡμερῶν, πάντα δὲ ταῦτα ἐπ' ἀγαθῷ καὶ εὐτυχίᾳ ἀρχόντων καὶ ἀρχομένων, τοῦ ΕΘΝΟΥΣ καὶ τοῦ ΛΑΟΥ εἰς τὰς εὐρυτάτας αὐτῶν ἐννοίας.

Χ. ΣΤΑΜΑΤΗΣ

ΣΤΗ ΝΕΑ ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΑ

Μέσα στὸ καταπράσινο
νησὶ τοῦ 'Ιονίου,
στὴν ὄμορφη τὴν Κέρκυρα
τὰς δέκα 'Ιουλίου

Γεννήθηκε ἡ Διάδοχος
τοῦ θρόνου τῆς Ἑλλάδος,
τοῦ Βασιλιᾶ μας καύχημα
καὶ δόξα τῆς Παλλάδος.

Νὰ ζήση τῆς εὐχόμαστε
μὲ ὅλη τὴν ψυχή μας,
νὰ τὴν χαρῆ ἡ Ἑλλάδα μας
καὶ ὅλη ἡ φυλή μας.

Νὰ τὴν χαρῆ ὁ Πατέρας της
καὶ ἡ Μάνα της ἡ ἀξία,
καὶ νἄνε στὴν Ἑλλάδα μας
Τιμὴ καὶ Προστασία.

Σ. ΠΟΛΙΤΗΣ
'Αστυφύλαξ

ΨΥΧΟΠΑΘΕΙΣ ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΑΙ - ΣΧΙΖΟΦΡΕΝΙΑ

Τοῦ κ. Ν. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΟΥ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου καὶ τέλος)

ΠΕΡΙΛΗΨΕΙΣ:

3. Προσδιορισμὸς τῆς σχιζοφρενίας καὶ συμπτώματα.
4. Ἡ θεραπεία τῆς σχιζοφρενίας.
5. Προληπτικὰ μέτρα ἐγκληματιῶν σχιζοφρενῶν.

3. Προσδιορισμὸς τῆς σχιζοφρενίας καὶ συμπτώματα.

Ἀλλὰ πρῶτα-πρῶτα, ἂς δοῦμε τί εἶναι ἡ ψυχοπάθεια αὐτή, ποὺ εἰδικώτερα λέγεται «σχιζοφρένια». Πρόκειται δηλαδὴ περὶ ψυχοπαθείας ποὺ κάνει τὸν ἄρρωστο ἀκαταλόγιστο γιὰ τὶς πράξεις του ἢ πρόκειται γιὰ μιὰ πάθησι, ἡ ὁποία διευκολύνει τὴν ἐκδήλωσι τῆς ἐγκληματικῆς προδιαθέσεως τοῦ πάσχοντος ; Τὸ ζήτημα αὐτὸ εἶναι σπουδαιότατο καὶ ἀπὸ νομικῆς καὶ ἀπὸ ποινικῆς καὶ ἀπὸ ἐγκληματολογικῆς καὶ ἀπὸ κοινωνικῆς ἀπόψεως.

Ἐρευνήσαμε λοιπὸν τὰ συγγράμματα, ὅπου οἱ ψυχίατροι ἀσχολοῦνται μὲ τὸ θέμα αὐτὸ καὶ διαβάσαμε διάφορες θεωρίες γιὰ τὴν ψυχοπάθεια αὐτή, εἴδαμε δὲ καὶ τὰ συμπεράσματα, στὰ ὁποῖα καταλήγουν, καθὼς καὶ τὶς ἐκδηλώσεις ποὺ παρουσιάζει ἡ ἀρρώστια, χωρὶς ὅμως νὰ μπορέσουμε νὰ πάρουμε τὴν ἀπάντησι ποὺ ζητᾶμε. Δηλαδὴ ἂν ἡ ψύχωσις αὐτή, στὶς διάφορες διαβαθμίσεις της, εἶναι τέτοια, ὥστε νὰ ἐπισκιάζῃ κατὰ ἕνα μέρος ἢ ἐξ ὁλοκλήρου τὴν συνείδησι τῶν πράξεών τους, ὁπότε κατὰ τὸν ποινικό μας νόμο, τότε καὶ μόνον λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν κατ' ἀναλογίαν στὸν καταλογισμὸ τῶν ἐγκλημάτων ποὺ διαπράττουν οἱ σχιζοφρενεῖς.

Οἱ ψυχίατροι πάντως, παρὰ τὶς ἀντιγνωμίες ποὺ ἔχουν μεταξύ τους, καθορίζουν ὅτι ἡ «σχιζοφρένια εἶναι μιὰ ἀρρώστια ψυχικὴ ποὺ προκαλεῖ διαχωρισμὸ τῶν ψυχικῶν λειτουργιῶν μὲ ἀποτέλεσμα τὴν κατάργησι τῆς ἁρμονίας μεταξὺ τῶν λειτουργιῶν τούτων καὶ τοῦ ἐσωτερικοῦ των κόσμου».

Ἐπεξηγώντας δὲ τὴν ἔννοια αὐτή, καθορίζουν ὅτι οἱ σχιζοφρενικοὶ βυθίζονται σὲ ὀνειροπολήσεις, ποὺ τοὺς ἀπομακρύνουν ἀπὸ τὴν πραγματικότητα, ἀπομονώνονται καὶ ἀδιαφοροῦν καὶ γι' αὐτὰ ἀκόμη τὰ προσφιλῆ τους πρόσωπα, χάνουν δὲ ἔτσι τὴν ἐσωτερικὴ ἐπαφὴ μὲ τὴν πραγματικότητα καὶ ἀρκοῦνται νὰ ζοῦν καὶ νὰ κινοῦνται σὲ πολὺ στενὸ πλαίσιο, ποὺ περικλείει μόνο τὸν ἑαυτό τους καὶ τοὺς παράλογους συλλογισμοὺς καὶ σκέψεις τους.

Τονίζεται ὅμως ὅτι στοὺς σχιζοφρενικοὺς δὲν ὑπάρχουν διαταράξεις τῆς ἀντιλήψεως, τῆς μνήμης, τοῦ προσανατολισμοῦ ἀπὸ τοῦ διανοητικοῦ ρυθμοῦ τῆς σκέψεως, καὶ γι' αὐτὸ ἀκριβῶς οἱ παρουσιαζόμενες κάθε φορὰ ἔντονες ἀντιδράσεις μὲ τὴν διάπραξι ἐγκλημάτων ἢ ἄλλων βιαίων πράξεων, φαίνονται παράδοξες καὶ ἀπροσάρμοστες πρὸς τὴν φαινομενικὰ ἤρεμη καὶ κανονικὴ ἐμφάνισί τους στὴν κοινωνία.

Αὐτὲς εἶναι οἱ παρατηρήσεις τῶν ψυχιάτρων ἀπὸ τὶς ὁποῖες προκύπτει χωρὶς ἐνδοιασμούς, ὅτι οἱ σχιζοφρενικοὶ εἶναι ψυχοπαθεῖς, καὶ ἀποτελοῦν λανθάνοντα κίνδυνο γιὰ τὴν ἀσφάλεια τῶν ἀτόμων μεταξὺ τῶν ὁποίων διαβιοῦν ἐλεύθεροι. Καὶ θὰ μποροῦσε κανεὶς νὰ συμπεράνῃ ὅτι ἡ ἐσωτερικὴ μόνωσίς τους ἀπὸ τὴν πραγματικότητα εἶναι ἀρκετή, γιὰ νὰ συσκοτίσῃ τόσο πολὺ τὴν διάνοια τῶν σχιζοφρενικῶν ποὺ ἐγκληματοῦν, ὥστε νὰ μὴν εἶναι δυνατὸ νὰ τοὺς καταλογισθοῦν τὰ ἐγκλήματα ποὺ σχεδὸν πάντοτε παρουσιάζουν ἀποτρόπαιη εἰκόνα στὴν σύλληψι καὶ στὴν ἐκτέλεσί τους. Ἀλλὰ μᾶς γεννήθηκε ἡ ἀπορία, ἂν ἡ μόνωσις αὐτὴ τῶν σχιζοφρενῶν φτάνῃ μέχρι τοῦ σημείου, ὥστε ν' ἀφαιρῇ ἀπὸ τὴν διανόησί τους τὴν εἰκόνα καὶ τὴν ἔννοια τῶν ἐγκλημάτων, τὰ ὁποῖα διαπράττουν, ἂν δηλαδὴ ὁ δολοφόνος σχιζοφρενικὸς ἔχῃ τὴν ἐντύπωσι, ὅτι ὁ φόνος δὲν εἶναι κάτι τὸ ἀπηγορευμένο ἀπὸ τὸν νόμο, ἢ ὅτι γνωρίζοντας ὅτι ἐγκληματεῖ καὶ ὅτι μάλιστα τιμωρεῖται αὐστηρά, κάνει τὸ ἔγκλημα.

Ἀπὸ τὶς διασαφήσεις, ποὺ μᾶς ἔδωσαν οἱ ψυχίατροι καὶ ἀπὸ τὶς παρατηρήσεις ποὺ ἐκάναμε προσωπικὰ σὲ τρεῖς σχιζοφρενικούς, ποὺ διέπραξαν ἀποτρόπαια ἐγκλήματα, σχηματίσαμε τὴν γνώμη, ὅτι καὶ οἱ τρεῖς εἶχαν σαφεστάτη ἀντίληψι ὅτι ἔκαναν τὸ ἔγκλημα καὶ ὅτι γιὰ τὸ ἔγκλημα αὐτὸ θὰ ἐδικάζοντο καὶ θὰ ἐτιμωροῦντο σύμφωνα μὲ τοὺς νόμους. Παρὰ ταῦτα ὅμως προέβησαν στὴν ἐκτέλεσί του, γιατὶ ἔνοιωθαν μιὰ ἀκατανίκητη παρόρμησι, τὴν ὁποία, μὲ ποικίλους τρόπους καὶ διαφόρους παράλογους συλλογισμούς, προσπαθοῦσαν νὰ δικαιολογήσουν. Ἐκτὸς δὲ ἀπὸ αὐτό, τὰ ἐγκλήματά τους, γενικά, ἐστρέφοντο κατὰ τῆς ζωῆς ἢ τῆς τιμῆς ξένων προσώπων καὶ ὄχι κατὰ τοῦ ἰδίου τοῦ ἑαυτοῦ τους.

Ἀπὸ τὶς παρατηρήσεις αὐτές, φτάσαμε στὸ συμπέρασμα ὅτι οἱ σχιζοφρενικοὶ ἐγκληματίες ἔχουν ἰσχυροτάτη προδιάθεσι πρὸς τὸ ἔγκλημα, ἡ προδιάθεσις ὅμως αὐτὴ ἀποσύρεται στὰ βάθη τοῦ ὑποσυνειδήτου, λόγω ἐπιδράσεως τῆς κοινωνικῆς μορφώσεως καὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ γενικὰ κόσμου, μέχρι τὴν στιγμὴ κατὰ τὴν ὁποία ἡ ψύχωσις τῆς σχιζοφρενίας, ἐπιτυγχάνει τὴν ἀπομόνωσι τοῦ ἐσωτερικοῦ κόσμου ἀπὸ τὶς ἐξωτερικὲς ἐπιδράσεις καὶ ἀφήνει ἔτσι ἐλεύθερα τὰ ναρκωμένα κακοῦργα ἔνστικτα νὰ ἔλθουν στὴν ἐπιφάνεια καὶ νὰ ἐκδηλωθοῦν μὲ πράξεις φρικιαστικές, ἀπὸ τὶς ὁποῖες δὲν συγκινεῖται ἐκεῖνος ποὺ τὶς διαπράττει, ὅπως ἀκριβῶς δὲν συγκινοῦνται οἱ ἐκ γενετῆς ἐγκληματίες, στὴν τάξι τῶν ὁποίων ἀσφαλῶς πρέπει νὰ καταταγοῦν καὶ οἱ σχιζοφρενικοί. Τὸ ὅτι παρουσιάζονται κρούσματα τέτοιων σχιζοφρενικῶν ἐγκληματιῶν, ὄχι συχνά, ἐνισχύει τὴν παραπάνω γνώμη μας γιατί, ἂν ὅλοι οἱ σχιζοφρενικοὶ περιωρίζοντο στὸ ν' ἀπολαμβάνουν μόνον τὶς παραδοξότητες τοῦ ψυχικοῦ τους κόσμου, ἀσφαλῶς θὰ εἴχαμε συχνὰ ἀποτρόπαια ἐγκλήματα στὴν πρωτοτυπία καὶ στὴν σκληρότητά τους.

4. Ἡ θεραπεία τῆς σχιζοφρενίας.

Ἡ ἐπιστήμη δὲν κατώρθωσε ἀκόμη νὰ φτάση στὸ σημεῖο, ὥστε νὰ βεβαιώση μὲ πεποίθησι, ἔστω καὶ ποσοστοῦ ἐπὶ τοῖς %, ὅτι ἡ σχιζοφρένια εἶναι ψυχικὴ ἀρρώστια ποὺ θεραπεύεται. Θεωρεῖται μέχρι τῆς στιγμῆς ἀθεράπευτη. Γι' αὐτὸ γίνονται μελέτες, ἔρευνες καὶ πειράματα, ὥστε νὰ προωθηθοῦν οἱ προσπάθειες τῆς ψυχιατρικῆς γιὰ τὴν καταπολέμησι καὶ θεραπεία τῆς σχιζοφρένιας, τῆς φοβερωτέρας αὐτῆς καὶ πολὺ διαδεδομένης στὴν ἐποχή μας, ἀνάμεσα σ' ὅλες τῆς ψυχικὲς ἀρρώστιες. Στὴν Ἑλβετία ἔγινε τὸ 1954 ἕνα σχετικὸ μὲ τὴν σχιζοφρένια ἐκπληκτικὸ ἰατρικὸ πείραμα μὲ μιὰ ἀράχνη. Οἱ νευρολόγοι, τὰ τελευταῖα χρόνια, χρησιμοποιοῦν συχνὰ ἀράχνες στὰ πειράματά τους κι' αὐτὸ γιὰ δυὸ λόγους ἐξ ἴσου σοβαρούς:

Πρῶτον γιατὶ μιὰ σειρὰ ἐπιστημονικῶν παρατηρήσεων ἔχει ἀποδείξει ὅτι τὸ νευρικὸ σύστημα τῆς ἀράχνης παρουσιάζει σημαντικὲς ἀναλογίες μὲ τὸ ἀνθρώπινο. Καὶ ἔπειτα γιατὶ ὁ ἱστὸς τῆς ἀράχνης μὲ τὴν ἄψογη γεωμετρικὴ κατασκευή του προϋποθέτει πλήρη ψυχικὴ ἰσορροπία, ἔτσι, ὥστε κάθε κλονισμὸς αὐτῆς τῆς ἰσορροπίας νὰ προκαλῆ ἄμεσα, τὴν ἀντίστοιχη διατάραξι στὴν ἄψογη γεωμετρικότητα τοῦ ἱστοῦ! Στοὺς δύο αὐτοὺς λόγους, πρέπει ἀκόμη νὰ προστεθῆ ὅτι ἡ ἀράχνη εἶναι τὸ φθηνώτερο καὶ κυρίως τό..... πειθαρχικώτερο ἀπὸ ὅλα τὰ πειραματόζωα. Ἰδιαιτέρως μεγάλη σημασία στὰ πειράματα μὲ ἀράχνες ἔχει ἀποδοθῆ ἀπὸ τὸ ἰνστιτοῦτο Μὰξ Πλὰνκ τῆς Δυτικῆς Γερμανίας καὶ ἀπὸ τὸ φαρμακολογικὸ ἰνστιτοῦτο τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Βέρνης. Στὸ δεύτερο αὐτὸ ἰνστιτοῦτο ἔγινε καὶ τὸ πείραμα ἀπὸ τὸν Ἑλβετὸ καθηγητὴ Πέτερ Βίτ.

Τὸ πείραμα ἔγινε ὡς ἑξῆς :

Στὴν ἀράχνη ἔγινε μιὰ ἔνεσις, ὅπου σὲ μιὰ σταγόνα ζάχαρης διαλυμένης σὲ νερὸ εἶχαν ἀναμιχθῆ ὡρισμένα ἴχνη ἀπὸ ἐκκρίσεις σχιζοφρενοῦς ἀνθρώπου. Λίγες ὧρες ὕστερα ἀπὸ τὴν ἔνεσι, ἡ ἀράχνη ἔγινε καὶ αὐτὴ σχιζοφρενής! Ἔπλεκε τὸν ἱστό της χωρὶς τὴν παραμικρὴ γεωμετρικὴ τάξι, καὶ χωρὶς νὰ διατηρήση οὔτε κεν-

τρικὸ σημεῖο, ποὺ τὸ εἶχε διατηρήσει ὡστόσο ἀκόμη καὶ ὑπὸ τὴν ἐπίδρασι ἄλλων δηλητηρίων (μαριχουάνας, μορφίνης, καφεΐνης).

Τὸ θετικὸ ἀποτέλεσμα τοῦ πειράματος αὐτοῦ ἔχει ἀνυπολόγιστη σημασία γιὰ τοὺς Ἑλβετοὺς ἐπιστήμονες. Γιατὶ ἀπέδειξε στὴν πρᾶξι ἐκεῖνο, ποὺ ὡς τότε θεωρητικὰ μόνον ἐγνώριζαν: Ὅτι δηλαδὴ στὸν ὀργανισμὸ τοῦ σχιζοφρενοῦς κυκλοφορεῖ μιὰ ὡρισμένη χημικὴ οὐσία, ἡ ὁποία δηλητηριάζει τὸ νευρικὸ σύστημα, προκαλώντας τὴν τρέλλα. Μὲ ὅλα τὰ πειράματα, ποὺ εἶχαν γίνει κατὰ καιρούς, ἦταν ἀδύνατο ν' ἀποδειχθῆ ὅτι ἡ οὐσία αὐτὴ πράγματι ὑπάρχει μέσα στὸ σῶμα τοῦ ἀσθενοῦς. Ἡ ἀράχνη προσέφερε τὴν πολύτιμη ἀπόδειξι, ἀνοίγοντας ἔτσι τὸ δρόμο γιὰ τὴν πραγματοποίησι δύο ἐπιστημονικῶν σκοπῶν:

α) Τὴν δημιουργία ἑνὸς ἀντιδότου κατὰ τῆς σχιζοφρένιας, ὡς π.χ. εἶναι ἡ ἰνσουλίνη γιὰ τοὺς διαβητικοὺς καὶ

β) Τὴν ἔρευνα γιὰ τὴν ἐξακρίβωσι τῆς προελεύσεως τῆς δηλητηριώδους αὐτῆς οὐσίας, ποὺ ὁδηγεῖ στὴν παραφροσύνη.

Βέβαια εἶναι πρόωρο νὰ λεχθῆ ὅτι ἡ ἐπιστήμη βρίσκεται στὶς παραμονὲς τῆς ἡμέρας, ποὺ ἡ σχιζοφρένια θὰ μπορῆ νὰ θεραπεύεται ἀποτελεσματικά. Ἀλλὰ τὸ πείραμα τῆς Βέρνης ὑπῆρξε ἕνα μεγάλο βῆμα πρὸς τὸν τελικὸ αὐτὸ σκοπὸ—καὶ ἡ ἄτυχη σχιζοφρενικὴ ἀράχνη (ποὺ δὲν γιατρεύθηκε βέβαια ἀπὸ τὴν τρέλλα της κι' ἐξακολουθῆ νὰ πλέκη ἄτακτα τὸν ἱστό της) εἶναι ἕνας ἡρωικὸς μάρτυρας τῆς ἐπιστήμης.

5. Προληπτικὰ μέτρα ἐγκλημάτων σχιζοφρενῶν.

Ἀπὸ ὅσα ἀναφέραμε στὴν τρίτη παράγραφο, προκύπτει ὅτι οἱ σχιζοφρενικοὶ ἐγκληματίες ἔχουν πλήρη ἀντίληψι καὶ συνείδησι τῶν κακουργημάτων ποὺ διαπράττουν, ἐπὶ πλέον δέ, ἡ ἐγκληματικὴ προδιάθεσις ποὺ ἔχουν, τοὺς κάνει ἐξαιρετικὰ ἐπικίνδυνους. Ἐπιτακτική, λοιπόν, ἀνάγκη εἶναι ὅπως κατ' ἀρχὴν καὶ ἡ πολιτεία μὲ τὰ ὄργανά της (ἰατρικά, ἀστυνομικά, παρακολουθήσεως ἀνηλίκων κ.λπ.), ἀλλὰ καὶ κάθε πολίτης, συγγενὴς ἢ φίλος, ἢ καὶ ἐκεῖνοι ποὺ λόγω ἐπαγγέλματος ἀσκοῦν κάποια ἐποπτεία (δάσκαλοι, ἀξιωματικοὶ τῶν ἐνόπλων δυνάμεων, διευθυνταὶ κατασκηνώσεων κ.λπ.), ὅταν ἀντιληφθοῦν ἄτομο τὸ ὁποῖο μὲ τὴν συμπεριφορά του ἢ ὁπωσδήποτε παρουσιάζει συμπτώματα σχιζοφρένιας, φροντίσουν νὰ εἰδοποιοῦν τὶς ὑπεύθυνες ὑπηρεσίες καὶ νὰ προλαμβάνουν, ἔτσι, ἐνδεχόμενο κακό, μὲ τὰ πρόσφορα μέτρα ποὺ θὰ ληφθοῦν γιὰ τὴν προστασία καὶ τοῦ ἀτόμου αὐτοῦ καὶ τῆς κοινωνίας.

Θ' ἀναφέρω ἕνα σχετικὸ περιστατικό, ποὺ ἔτυχε σὲ μένα τὸν ἴδιο κατὰ τὴν ἐνάσκησι τῆς ἀστυνομικῆς μου ὑπηρεσίας.

Ὅταν τὸ 1957 ἤμουν διοικητὴς τῶν Ἀστυνομικῶν Σχολῶν, κατὰ τὸν ἔλεγχο τῶν παραπτωμάτων τῶν ἀστυφυλάκων, ἀνεφέρθη ἀπὸ τὸν ἁρμόδιο ἀξιωματικὸ καὶ ἕνας μαθητὴς ἀστυφύλακας γιὰ τὸ ἑξῆς παράπτωμα:

Κατὰ τὴν ἔξοδο τῶν μαθητῶν ἀστυφυλάκων ἀπὸ τὴν αἴθουσα διδασκαλίας ποὺ βρισκόταν στὸν τρίτο ὄροφο τοῦ κτιρίου τῆς Σχολῆς, ἐνῶ κατέβαιναν ὅλοι ἀπὸ τὴν σκάλα, ὁ μαθητὴς αὐτὸς ἔσπρωξε ἀπότομα ἕνα συνάδελφό του καὶ τὸν γκρέμισε κυριολεκτικὰ στὴν σκάλα, χωρὶς δυστύχημα εὐτυχῶς, γιατὶ ἄλλοι συνάδελφοί του τὸν συνεκράτησαν ἐγκαίρως.

Ὅταν ρώτησα τὸν μαθητὴ «γιατί τὸ ἔκαμες αὐτό;» μοῦ ἀπάντησε μὲ τόνο φωνῆς καὶ ὕφος σκοτεινό, ὅτι τὸν κορόϊδευε.

— Καὶ τί κοροϊδία σοῦ ἔκανε; τὸν ρώτησα καὶ πάλι.

Ἀπάντησις: Ἔλεγε ὅτι ἡ μύτη μου εἶναι μεγάλη.

Πραγματικὰ ὁ μαθητὴς αὐτὸς εἶχε τὴν μύτη του κατά τι μεγαλύτερη τοῦ κανονικοῦ. Καὶ οἱ συνάδελφοί του, ὅπως γίνεται σὲ ὅλες τὶς Σχολές, ἀστειεύονταν μεταξύ τους. Καὶ ὅμως στὴν περίπτωσί μας, λόγω ἴσως ἰδιαζούσης ψυχοσυνθέσεως τοῦ ἀτόμου αὐτοῦ, τὸ ἀθῶο ἀστεῖο τοῦ ἐδημιούργησε ψύχωσι καὶ ἄρχισε νὰ βλέπη καὶ νὰ φαντάζεται ὅλους τοὺς συναδέλφους του ν' ἀσχολοῦνται μὲ τὴν μύτη του, νὰ τὸν

εἰρωνεύωνται παντοῦ καὶ πάντοτε, καὶ νὰ γελοῦν μαζί του. Συνέπεια τὸ γκρέμισμα ἀπὸ τὴν σκάλα τοῦ συναδέλφου του, ποὺ ἀπεδείχθη ὅτι γελοῦσε μὲ ἄλλο συμμαθητή του γιὰ ζήτημα ἄσχετο τελείως μὲ τὴν μύτη τοῦ σχιζοφρενικοῦ πλέον συναδέλφου του.

Παρ' ὅλο ὅτι δὲν τὸν ἐτιμώρησα, καὶ τὸν συνεβούλευσα νὰ κοροϊδεύῃ κι' αὐτὸς τοὺς συναδέλφους του, ἔδωσα δὲ καὶ ἐντολὴ νὰ παύσουν νὰ τὸν πειράζουν, ἐπὶ πλέον δὲ καὶ νὰ τὸν προσέχουν ἰδιαίτερα, ἡ σχιζοφρένια εἶχε προχωρήσει.

Ἀναγκάσθηκα νὰ ζητήσω τὴν βοήθεια τοῦ καθηγητοῦ ψυχιατρικῆς κ. Κ. Κωνσταντινίδη, ὁ ὁποῖος δίδασκε στὴν Σχολὴ τὸ μάθημα τῆς ἐγκληματολογικῆς ψυχολογίας. Ἔγινε σχετικὴ ἐξέτασις τοῦ μαθητοῦ, χωρὶς αὐτὸς βέβαια νὰ τὸ ἀντιληφθῇ καὶ ὅπως διεπίστωσε ὁ κ. Κωνσταντινίδης, εὑρίσκετο σὲ κατάστασι ἐπικινδύνης σχιζοφρενίας, ὅπως δὲ μοῦ ἐτόνισε ἦταν ἐνδεχόμενο κατὰ τὴν νύκτα νὰ σηκωθῇ, νὰ ἁρπάξῃ στὰ χέρια του κάποιο συνάδελφό του καὶ νὰ τὸν πετάξῃ ἀπὸ τὸ παράθυρο τοῦ θαλάμου στρατωνισμοῦ ποὺ βρίσκονταν στὸν τρίτο ὄροφο.

Ἀποτέλεσμα νὰ εἰσαχθῇ ὁ μαθητὴς αὐτὸς στὸ ψυχιατρεῖο, ἀντὶ νὰ γίνῃ ἀστυφύλακας, γιὰ νὰ προληφθῇ ἔτσι ἕνα ἔγκλημα ποὺ ἴσως θὰ ἔκανε μὲ τὴν σύγχυσι τοῦ ψυχικοῦ του κόσμου.

Ἔχω ὑπ' ὄψιν μου καὶ ἄλλη περίπτωσι νέου ἀρίστης οἰκογενείας, σχιζοφρενοῦς, ὁ ὁποῖος ἐπανειλημμένως ἔχει νοσηλευθῇ σὲ ψυχιατρικὴ κλινικὴ καὶ ὁ ὁποῖος σήμερα κυκλοφορεῖ ἐλεύθερος, γιατὶ ὁ πατέρας του (ἀπόστρατος ἀξιωματικὸς) δὲν θέλει νὰ τὸν ἔχῃ σὲ ψυχιατρικὴ κλινικὴ μονίμως, καίτοι ἔχει τὰ οἰκονομικὰ μέσα. Καὶ ἐν τούτοις, πρὸ ὀλίγου χρόνου ὁ νέος αὐτὸς ἀπεπειράθη ν' αὐτοκτονήσῃ, πέφτοντας μπροστὰ σ' ἕνα λεωφορεῖο, σὲ κεντρικὴ λεωφόρο τῆς Ἀθήνας. Ἐσώθη μὲ λίγα μόνον τραύματα, χάρις στὴν ψυχραιμία τοῦ ὁδηγοῦ, ὁ ὁποῖος φυσικὰ δοκίμασε μεγάλη συγκίνησι ἀπὸ τὸ παρ' ὀλίγο δυστύχημα, χωρὶς ὑπαιτιότητα δική του.

Τέλος, ἔχω ὑπ' ὄψιν ἕνα ψυχοπαθῆ ποὺ τὸν φωνάζουν Γιῶργο. Κυκλοφορεῖ ἐλεύθερος στὸ Χαλάνδρι. Θὰ τὸν δῆτε ρακένδυτο, κάνοντας διαφόρους μορφασμούς, ἀποκρουστικὸ δὲ στὴν ἐμφάνισι. Δὲν δέχεται ἀπὸ κανένα βοήθεια, εἴτε σὲ εἶδος (ροῦχα), εἴτε σὲ χρήματα κ.λπ. Ἐὰν τολμήσῃ κανεὶς καὶ τοῦ δώσῃ κάτι, τὸν ὑβρίζει ἀπειλητικά. Καὶ ἐν τούτοις ἔχει ἐπισημάνει ὡρισμένα ἄτομα, ἀπὸ τὰ ὁποῖα εἰσπράττει τὸ ποσὸ ποὺ ὁ ἴδιος καθορίζει καὶ ἔτσι συντηρεῖται καὶ κυκλοφορεῖ πρὸς δόξαν τῶν κρατικῶν ὀργάνων, μέχρις ὅτου κάνῃ κάποιο τρομακτικὸ ἔγκλημα, ὁπότε ὅλοι θὰ ἀσχοληθοῦν μὲ αὐτόν. Ὅπως ἄκουσα μάλιστα ἐχρημάτισε καὶ ὀπαδὸς τοῦ ΕΛΑΣ κατὰ τὴν ἀπαίσια ἐποχὴ τοῦ Δεκεμβρίου 1944.

Ὑποστηρίζεται ὅτι οἱ ψυχοπαθεῖς στὴν Ἑλλάδα φτάνουν τὶς 40.000, ἐνῶ τὰ κρεβάτια ποὺ διατίθενται στὶς ψυχιατρικὲς κλινικὲς εἶναι 8.000 περίπου. Ἔτσι κυκλοφοροῦν ἐλεύθεροι 30.000 περίπου ψυχοπαθεῖς, οἱ ὁποῖοι δὲν παρακολουθοῦνται, ἐνῶ πολλοὶ ἀπὸ αὐτοὺς ἔχουν ἐγκληματικὲς προδιαθέσεις.

Ἔναντι αὐτῶν, ποὺ ἠμποροῦν κάθε στιγμὴ καὶ χωρὶς αἰτία νὰ ἐγκληματίσουν, δὲν ἔχουν ἴχνος προστασίας οἱ ὑγιεῖς, ἀφοῦ καὶ ἐκεῖνοι ἀκόμη οἱ σχιζοφρενικοὶ ποὺ μὲ διάφορους τρόπους προειδοποιοῦν γιὰ τὴν κατάστασί τους, ἀφήνωνται ἀνενόχλητοι μέχρις ὅτου διαπράξουν ἕνα μεγάλο ἔγκλημα, πολλὲς φορὲς δὲ καὶ ἀφοῦ τὸ διαπράξουν.

Ἐδῶ καὶ λίγες μέρες ἀνεκοινώθη μὲ τὶς ἐφημερίδες, ὅτι ἡ Κυβέρνησις πῆρε τὴν ἀπόφασι νὰ διαθέσῃ 105.000.000 δραχμῶν, ὥστε πρῶτα - πρῶτα νὰ βελτιωθοῦν οἱ συνθῆκες νοσηλείας στὰ κρατικὰ ψυχιατρεῖα καὶ ν' αὐξηθοῦν τὰ κρεβάτια τῶν ψυχιατρείων, νὰ ἱδρυθοῦν δὲ καὶ νέα ψυχιατρεῖα σὲ τρόπο ὥστε νὰ προστεθοῦν συνολικὰ στὰ ὑπάρχοντα καὶ 3.400 νέα κρεβάτια. Στὸ δημόσιο ψυχιατρεῖο θὰ ἱδρυθῇ καὶ νέο περίπτερο γιὰ 50 κρεβάτια γιὰ τὸ ὁποῖο τὴν πίστωσι ἀπὸ 1.757.700 δραχ. διέθεσε τὸ εὐαγὲς ταμεῖο τῆς Α.Μ. τοῦ Βασιλέως.

Παράλληλα προωθεῖται καὶ τὸ νέο σχέδιο Ν.Δ. «Περὶ ψυχικῆς ὑγιεινῆς». Μὲ τὰ μέτρα αὐτὰ ἐλπίζεται νὰ βελτιωθῇ ἡ κατάστασις.

Ν. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗΣ

ΤΑΜΑΡΑ

Η ΦΟΝΙΣΣΑ ΤΩΝ ΚΙΝΕΖΩΝ

Ὑπὸ τοῦ Δημοσιογράφου κ. **ΣΠΥΡΟΥ ΛΕΩΤΣΑΚΟΥ**

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο)

Ἡ προανάκρισις καὶ γιὰ τὰ δύο ρωσοκινεζικὰ ἐγκλήματα δὲν κράτησε καὶ πολύ. Ὡμολογημένα πιὰ καὶ διαπιστωμένα καὶ τὰ δύο σὲ τέτοιο σημεῖο, ὥστε καὶ τὰ δύο βουλεύματα βγῆκαν πολὺ σύντομα. Ὁ τότε Εἰσαγγελεὺς Ἐφετῶν, μακαρίτης Ρηγανάκος, προτίμησε νὰ μὴ γίνῃ μία δικογραφία καὶ γιὰ τὰ δύο ἐγκλήματα, ἀλλὰ δύο καὶ αὐτὸ γιατὶ φοβόταν μήπως οἱ ἔνορκοι ἐπηρεασθοῦν ἀπὸ τὴν ὁμορφιὰ τῆς Ταμάρας καὶ ἢ τὴν ἀθωώσουν ἢ τὴν χαϊδέψουν μὲ τὴν ποινή τους, πρᾶγμα ποὺ βγῆκε ἀληθινό, καὶ ἔτσι ἤθελε νὰ ἔχῃ τὴν μιὰ δίκη «ρεζέρβα» γιὰ νὰ τὴν στείλῃ σὲ ἄλλο κακουργιοδικεῖο, μιὰ ποὺ τότε δὲν ὑπῆρχε ἡ εὐχέρεια τὸ δικαστήριο τῶν συνέδρων νὰ μπορῇ νὰ χαρακτηρίζῃ, ὅπως σήμερα, «πεπλανημένη» τὴν ἐτυμηγορία τῶν ἐνόρκων, ὥστε νὰ ξαναγίνεται ἡ ἴδια δίκη σὲ ἄλλο κακουργιοδικεῖο.

Ἔτσι, λοιπόν, ἡ πρώτη δίκη τῆς Ταμάρας προσδιωρίσθηκε στὸ κακουργιοδικεῖο Ἀθηνῶν, γιὰ τὴν Δευτέρα 22 Ὀκτωβρίου 1928, μὲ κατηγορουμένη τὴν Ταμάρα γιὰ συναυτουργία φόνου ἐκ προμελέτης τοῦ πρώτου ἐραστῆ της, τοῦ Μίσα-Τσὰ-Μπά, μαζὶ μὲ τὸν σκοτωμένο πιὰ δεύτερο ἐραστὴ Λῆ-Τσὶ-Χὰν ἢ Κόλια, τοῦ δευτέρου θύματος, γιὰ τὸν ὁποῖο εἶχε ἀποσβεσθῆ πιὰ ἡ ποινικὴ ἀγωγή, «λόγω θανάτου τοῦ ὑπαιτίου». Συγκατηγορούμενοι τῆς Ταμάρας εἰς τὴν πρώτη ἐκείνη δίκη καὶ γιὰ τὸ πρῶτο ἔγκλημα ἦταν οἱ Κινέζοι Λιοὺ-Πάου-Χοὺ ἢ Μιχάλης Πιτσιλῆς καὶ Τσὰν-Κοὺ-Λὶν ἢ Νῖκος Κοράκης, ὁ ἀγαπητικὸς τῆς Ἀναστασίας τῆς Καραγλάνη. Αὐτῶν τῶν δύο ἡ κατηγορία ἦταν ἐλαφρότερη, γιατὶ τοὺς κατηγοροῦσαν ὅτι ἀπέκρυψαν τὸ ἔγκλημα καὶ ὅτι βοήθησαν τοὺς συναυτουργούς, ἀφοῦ αὐτὸ εἶχε γίνει. Τὸ κακουργιοδικεῖο τότε, ὅπου ἔγινε ἡ πρώτη δίκη τῆς Ταμάρας, στεγαζόταν στὴν αἴθουσα ἑνὸς παληοῦ χοροδιδασκαλείου, στὸ τέρμα τῆς ὁδοῦ Θ. Δεληγιάννη, καὶ δίπλα στὴν πλατεία ποὺ εἶναι πρὶν ἀπὸ τὸν σιδηροδρομικὸ σταθμὸ τῆς Πελοποννήσου καὶ αὐτὸ γιατὶ τότε ξανακτιζόταν τὸ οἴκημα τῆς ὁδοῦ Σανταρόζα, ὅπου ἦταν πρὶν καὶ εἶναι καὶ τώρα τὸ κακουργιοδικεῖο. «Πιένα» ἀγρία στὴ δίκη, γιατὶ ἀπὸ τὰ χαράματα ἕνα πλῆθος εἶχε πολιορκήσει τὴν αἴθουσα γιὰ νὰ μπῇ μέσα, νὰ δῇ τὴν μάγισσα καὶ φόνισσα, τὴν Ταμάρα καὶ νὰ παρακολουθήσῃ τὴν δίκη της καὶ τὴν δίκη τῶν δύο Κινέζων.

Στυγνή, λεπτή, ἀδυνατισμένη ἀπὸ τὴν φυλακή, ἀλλὰ πολὺ ὄμορφη καὶ πολὺ περιποιημένη μὲ τὰ ἀμυγδαλωτά της τὰ μάτια, κάθεται στὸ ἐδώλιο τῶν κατηγορουμένων ἡ Ταμάρα. Φορεῖ κατάμαυρα καὶ ἕνα μαῦρο τσεμπέρι δεμένο μὲ πολὺ χάρι στὰ κατάμαυρα μαλλιά της. Δεξιὰ καὶ ἀριστερά της ἀπὸ ἕνας χωροφύλακας, ἀπὸ τὴν μιὰ μεριὰ καὶ ἀπὸ τὴν ἄλλη οἱ δύο συγκατηγορούμενοί της Κινέζοι καὶ στὴν ἄκρη τοῦ πάγκου-ἐδωλίου, ἄλλοι δυὸ χωροφύλακες μὲ τὴν ἐντολὴ νὰ ἀπαγορεύουν τὶς ἰδιαίτερες συνεννοήσεις καὶ τὶς συνομιλίες τῶν τριῶν κατηγορουμένων μεταξύ τους, πρᾶγμα γιὰ μένα τελείως περιττό, γιατὶ αὐτοὶ εἶχαν κι' ὅλας ἐπικοινωνήσει μὲ τοὺς συνηγόρους τους ποὺ θὰ τοὺς εἶχαν ὁδηγήσει τί θὰ ποῦν.

Ἡ συνεδρίασις ἀρχίζει στὶς 9 καὶ τέταρτο τὸ πρωὶ καὶ τὸ δικαστήριο τῶν συνέδρων ἀποτελεῖται ἀπὸ τὸν μακαρίτη τὸν Σακέττα, ἐφέτη τότε, Πρόεδρο, τοὺς πρωτοδίκες, Γαλανὸ καὶ Ροδόπουλο, συνέδρους καὶ Εἰσαγγελέα τὸν τότε Ἀντεισαγγελέα Ἐφετῶν, τὸν μακαρίτη τὸν Κριτσέλη. Γραμματεὺς ὁ ἤδη δικηγόρος Γιάννης Χρυ-

σοσπάθης. Ὕστερα ἀπὸ τὰ τυπικὰ καὶ τὴν κλήρωσι τῶν ἐνόρκων, ποὺ θὰ λάβαιναν μέρος, καλεῖται ἡ πρώτη μάρτυς τῆς κατηγορίας, ἡ Ἀναστασία ἡ Καραγλάνη, ἡ καταδώσασα τὸ ἔγκλημα, ἐρωμένη τοῦ Τσὰν-Κοὺ-Λίν ἢ Νίκου Κοράκη, ἡ ὁποία προσέρχεται κρατώντας στὴν ἀγκαλιά της τὸ μωρό της, ἕνα βρωμερὸ καὶ μυξιάρικο Ἑλληνοκινεζάκι, ποὺ εἶχε γεννηθῆ στὸ ἀναμεταξύ. Τὸ μωρό, ὅταν βρέθηκε μέσα στὴν αἴθουσα, ἄρχισε νὰ σκούζῃ καὶ νὰ τσιρίζῃ καὶ τότε ὁ Εἰσαγγελεὺς φωνάζει εἰς τὸν ἐπὶ κεφαλῆς τῆς τάξεως ἐνωμοτάρχη :

—Πάρτε ἔξω τὸ μωρὸ καὶ κρατῆστέ το ὅση ὥρα θὰ ἐξετασθῆ ἡ μάννα του. Μᾶς φθάνουν οἱ Κινέζοι. Νὰ λείπουν καὶ τὰ κινεζάκια.

Ἡ διαταγὴ ἐκτελεῖται, ἀποκαθίσταται ἡσυχία καὶ ὁ γραμματεὺς ἀπαγγέλλει τὸ κατηγορητήριο καὶ διαβάζει τὸ παραπεμπτικὸ βούλευμα.

Ἐξητάσθη πρῶτα ἡ Καραγλάνη καὶ λέγει :

—Ἀπὸ τὰ 1922 ἔμενα σὲ μιὰ κάμαρα, στὴν Δραπετσώνα, μαζὶ μὲ τὸν Νῖκο Κοράκη, τὸν Τσὰν-Κοὺ-Λίν, τὸν ἄντρα μου. Σὲ ἄλλο δωμάτιο ἔμενε ἡ Ταμάρα μαζὶ μὲ ἑπτὰ ἄλλους Κινέζους καὶ μ' ἕναν Ὀβρηό. Ἡ Ταμάρα συζοῦσε τότε μὲ ἕνα Κινέζο ποὺ τὸν λέγανε Μίσα-Τσὰ-Μπά. Μιὰ μέρα, δὲν θυμᾶμαι πότε, γιόρταζε καὶ ὁ ἄντρας μου, ὁ Τσὰν-Κοὺ-Λὶν καὶ ἐγὼ ἐκαλέσαμε τὴν Ταμάρα, τὸν Μίσα καὶ τοὺς ἄλλους Κινέζους, στὸ τραπέζι. Οἱ ἄλλοι Κινέζοι ἤρθαν, ἐκτὸς ἀπὸ τὴν Ταμάρα, τὸν Μίσα-Τσὰ-Μπὰ καὶ τὸν Κόλια, δηλαδὴ τὸν Λῆ - Τσί - Χάν. Οἱ ἄλλοι Κινέζοι μᾶς εἶπαν ὅτι καὶ οἱ τρεῖς τους εἶχαν πάρει φαγιὰ καὶ κόκκινα αὐγὰ καὶ εἶχαν πάει ἐκδρομή, γιατὶ ἦταν μετὰ τὸ Πάσχα. Ὕστερα γύρισαν ἡ Ταμάρα καὶ ὁ Κόλιας καὶ ὁ Μίσα δὲν ἦταν μαζί τους. Ρωτήσαμε ποῦ εἶναι ὁ Μίσα καὶ μᾶς εἶπαν ὅτι εἶχε πάει ταξίδι σὲ ἐπαρχίες γιὰ νὰ πουλήσῃ πραγμάτιες, δηλαδὴ τὰ χάρτινα κινέζικα μπιχλιμπίδια ποὺ φτιάχνανε καὶ πουλούσανε οἱ Κινέζοι. Ἐπειδὴ ἔφευγαν καὶ ἐρχόντουσαν οἱ Κινέζοι, δὲν ἀνησύχησα γιὰ τὸν Μίσα. Ὕστερα ὅμως ἀπὸ τὴν ἄλλη μέρα κατάλαβα ὅτι ἡ Ταμάρα τὰ ἔψηνε μὲ τὸν Κόλια καὶ ὅτι τὸν Μίσα τὸν εἶχε ξεχάσει. Ὕστερα ἀπὸ μιὰ δυὸ μέρες, τὴν ξαναρώτησα τὴν Ταμάρα καὶ αὐτὴ μοῦ τὰ ὡμολόγησε :

Πρόεδρος: Τί σοῦ εἶπε ἀκριβῶς ; Μὲ τὶς ἴδιες λέξεις θέλουμε νὰ μᾶς τὰ πῆς.

Μάρτυς: Μοῦ εἶπε : «Ἐγὼ πάει στὸ βουνὸ φάει τραπεζίνσκι (τραπέζι) Μίσα κοιμᾶται. Πάρω πέτρα σκοτώση ἐγὼ καὶ κάψη ξύλα». Αὐτὰ μοῦ εἶπε.

Πρόεδρος: Δὲν σοῦ εἶπε ὅτι ὁ Κόλιας ἦταν μαζί της καὶ ὅτι αὐτὸς κτύπησε τὸν Μίσα ;

—Ὄχι δὲν μοῦ τὸ εἶπε.

Εἶναι ὁλοφάνερο ὅτι ἡ Ἀναστασία ἀπὸ τὸ σαράκι τῆς ζηλοτυπίας ἐννοεῖ νὰ φορτώση ὅλη τὴν ἐνοχὴ γιὰ τὸ πρῶτο ἔγκλημα στὴν Ταμάρα. Ὁ διερμηνεύς, ποὺ εἶχε διορίσει εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς τὸ δικαστήριο, μεταφράζει αὐτὴν τὴν περικοπὴ τῆς καταθέσεως τῆς Ἀναστασίας στὴν Ταμάρα, ἡ ὁποία πετιέται ὄρθια ἀπάνω καὶ λέγει ρωσικὰ ἐπὶ λέξει :

—Αὐτὰ τὰ εἶπε ὁ Κόλιας στὸν ἄντρα της, τὸν Τσὰν-Κοὺ-Λήν, τὸ Νῖκο Κοράκη. Ὁ Κόλιας μόνο σκότωσε τὸν Μίσα ἐνῶ ἐγὼ κοιμώμουνα δίπλα του. Ὕστερα ὁ Κόλιας φοβέριζε σκοτώση ἐμένα καὶ ἔγινα ἐρωμένη του. Ἡ Ἀναστασία λέει ἐπίτηδες ψέματα.

Ἡ Ἀναστασία συνέχισε καὶ εἶπε ὅτι ὕστερα ἀπὸ λίγες μέρες ἡ Ταμάρα τῆς ἔδειξε ἕνα γράμμα τοῦ Λιοὺ-Πάου-Χού, δηλαδὴ τοῦ Μιχάλη τοῦ Πιτσιλῆ, ἀπὸ τὴν Πάτρα ποὺ ἔγραφε ὅτι τάχα ὁ Μίσα πέθανε στὴν Πάτρα ἀπὸ αἱμορραγία. Ὕστερα ὅμως ἀντιλήφθηκα ὅτι ἡ Ταμάρα τὰ εἶχε φτιάξει μὲ τὸν Κόλια καὶ ὅτι εἶχε σκοτώσει γι' αὐτὸ τὸν ἄντρα της, τὸν Μίσα. Ὕστερα ἀπὸ τὸ πρῶτο ἐκεῖνο φονικό, ἡ Ταμάρα τὰ ἔφτιαξε μὲ τρίτο Κινέζο, τὸν Βάνια καὶ τότε αὐτός, αὐτὴ καὶ οἱ ἄλλοι Κινέζοι, ποὺ τοὺς ἔβαλε ἡ ἴδια ποὺ τοὺς ἔσερνε ἀπὸ τὴν μύτη, σκότωσαν τὸν Κό-

λια. Καὶ ὕστερα ἔκανε μάγια ἡ ἀθεόφοβη γιὰ νὰ μοῦ πάρῃ τὸν ἄντρα τὸ δικό μου, τὸν Τσὰν-Κοὺ-Λίν, τὸν Νῖκο τὸν Κοράκη. Ἴσως πάλι ἡ ἴδια νὰ σκότωνε καὶ τὸν Βάνια. Τότε τὴν κατήγγειλα καὶ τὴν ἔπιασαν καὶ ἔπιασαν καὶ τοὺς ἄλλους.

Πρόεδρος: Πῶς ἀφοῦ σοῦ εἶχε πῆ ὅτι αὐτὴ σκότωσε, στὸ Αὐγὸ ἀπάνω, τὸν Μίσα σοῦ ἔδειξε ὕστερα τὸ γράμμα ἀπὸ τὴν Πάτρα ὅτι ὁ Μίσα πέθανε ἀπὸ αἱμορραγία ; Δὲν συμβιβάζονται Τασία ὅλ' αὐτά.

Μάρτυς: Ἔτσι εἶναι ὅπως τὰ λέω.

Πρόεδρος: Δὲν σοῦ φαίνεται ὅτι κάτι δὲν πάει καλά ; Πρόσεξε καὶ μὴ λὲς ψέματα γιὰ νὰ σώσῃς τὸν ἄντρα σου καὶ γιὰ νὰ ρίξῃς ὅλο τὸ βάρος στὴν Ταμάρα. Ἐμεῖς θέλουμε ἐδῶ τὴν ἀλήθεια καὶ μόνο τὴν ἀλήθεια. Πρόσεξε γιὰ νὰ μὴ βρεθῇς καὶ σὺ στὴν φυλακή.

Ἡ Ἀναστασία ἐπιμένει ὅτι ἡ Ταμάρα τῆς εἶπε ὅτι αὐτὴ μόνη μὲ τὴν πέτρα σκότωσε τὸν ἐρωμένο της Μίσα, ὅταν ἐκεῖνος κοιμώτανε.

Πρόεδρος: Τί εἴδους γυναίκα ἦταν ἡ Ταμάρα ; Ἦταν μάγισσα ;

Μάρτυς: Ὄχι.

Πρόεδρος: Ἦταν ἱκανὴ νὰ σκοτώσῃ ; Μποροῦσε νὰ κάνῃ ἕνα τέτοιο φονικὸ μόνη της ;

Ἡ Ἀναστασία Καραγλάνη ὅμως δὲν ἐννοοῦσε νὰ τὸ βάλῃ κάτω. Εἶχε φοβερὸ μῖσος καὶ δὲν ἄφισε νὰ πιασθῇ τόσο εὔκολα καὶ εἶπε :

—Μὰ ἡ ἴδια δὲν ἅρπαξε τὸ πιστόλι ὕστερα στὸ δεύτερο ἔγκλημα ἀπὸ τὰ χέρια τοῦ Κόλια καὶ μὲ αὐτὸ τὸν σκότωσε σπάζοντάς του τὸ κεφάλι ;

Πρόεδρος: Καὶ γιατὶ ἐπερίμενες ἕνα ὁλόκληρο χρόνο ἀπὸ τὸ πρῶτο ἔγκλημα καὶ δὲν πήγαινες ἀμέσως νὰ τὰ καταγγείλῃς ὅλα αὐτὰ στὴν Ἀστυνομία ;

Μάρτυς: Δὲν καλοπίστευα ὅτι εἶχε γίνει ἔγκλημα, ἀφοῦ μᾶς εἶχε δείξει τὸ γράμμα ἀπὸ τὴν Πάτρα. Πίστευα ὅτι ὁ Μίσα εἶχε πραγματικὰ πεθάνει ἐκεῖ ἀπὸ αἱμορραγία. Μὰ ὅταν μπροστὰ στὰ μάτια μου ἐσκότωσε τὸν Κόλια καὶ φοβήθηκα ὅτι θὰ μοῦ ἔπαιρνε τὸν ἄντρα μου καὶ θὰ τὸν ἔβαζε νὰ σκοτώσῃ τὸν τρίτο ἀγαπητικό της, τὸν Βάνια, κατάλαβα ὅτι καὶ τὸ πρῶτο ἔγκλημα τὸ εἶχε κάνει αὐτὴ καὶ τὴν κατήγγειλα.

Ἔγινε στὸ σημεῖο αὐτὸ μεγάλη διαλογικὴ συζήτησις μεταξὺ Προέδρου, Εἰσαγγελέως, μάρτυρος καὶ συνηγόρων γιατὶ δὲν κατήγγειλε ἐνωρίτερα τὸ ἔγκλημα ἡ Καραγλάνη καὶ αὐτὴ ξεφούρνισε καὶ μιὰ ἄλλη δικαιολογία.

—Ὕστερα οἱ Κινέζοι τὸ κουβέντιαζαν ἀναμεταξύ τους καὶ ἔλεγαν ὅτι θὰ κατάγγελναν τὸν Κόλια στὴν πρεσβεία τους, στὴν Πόλι, γιὰ νὰ τὸν πιάσουν νὰ δικασθῇ.

Πρόεδρος: Μὰ ἐσὺ ἔλεγες ὅτι ἡ Ταμάρα ὅταν σοῦ εἶπε γιὰ «τραπεζίνσκι» σοῦ ὡμολόγησε ὅτι αὐτὴ μόνη σκότωσε τὸν Μίσα.

Ἡ πανέξυπνη Καραγλάνη ἅρπαξε ἀμέσως τὴν δικαιολογία καὶ ξεγλύστρησε :

—Φοβόμουνα κι' ὅλας μήπως ὁ Κόλιας σκότωνε καὶ μένα.....

Πρόεδρος: Ἄρα εἶχε ἀνακατευθῇ στὸ πρῶτο ἔγκλημα ὁ Κόλιας. Ἄρα ἡ Ταμάρα θὰ πρέπει νὰ σοῦ εἶπε ὅτι αὐτὴ μὲ τὸν Κόλια σκότωσαν τὸν Μίσα. Ἀλλὰ πᾶς νὰ ρίξῃς τὸ βάρος ὁλόκληρο στὴν Ταμάρα.

Ἡ Ἀναστασία καταλαμβάνεται ἔτσι ἐπ' αὐτοφώρω νὰ διαστρεβλώνῃ πρὸς τὸ συμφέρον της τὰ πράγματα καὶ νὰ προσπαθῇ νὰ ἐπιβαρύνῃ τὴν Ταμάρα καὶ νὰ γλυτώσῃ τὸν ἐρωμένο καὶ πατέρα τοῦ παιδιοῦ της, τὸν Νῖκο τὸν Κοράκη. Εἰς αὐτὸ τὸ σημεῖο ἐπενέβη ὁ Εἰσαγγελεὺς Κριτσέλης καὶ τὴν ἐρώτησε :

—Γιὰ πές μας Ἀναστασία πῶς ἀκριβῶς σκοτώθηκε ὁ Κόλιας ; ἂν καὶ δὲν δικάζωνται γι' αὐτὸ σήμερα ἡ Ταμάρα καὶ οἱ Κινέζοι.

—Ἕνα βράδυ καθόμουνα στὸ δωμάτιό μου μὲ τὸν ἄντρα μου τὸν Κοράκη, ἕναν ἄλλο Κινέζο, καὶ τὸν Βάνια, τὸν νέο ἐραστὴ τῆς Ταμάρας. Ξαφνικὰ ἦρθε ἡ

Ταμάρα καὶ πῆρε τὸν Βάνια ἔξω στὴν αὐλὴ καὶ κάτι τοῦ εἶπε μυστικά. Ὕστερα ξαναῆλθαν μέσα οἱ δυό τους. Μετὰ ἀπὸ λίγο μπῆκε μέσα στὴν κάμαρα ὁ Κόλιας καὶ ἡ Ταμάρα τὸν ἐκτύπησε στὸ κεφάλι μὲ ἕνα πιστόλι καὶ ὕστερα αὐτοὶ καὶ ὁ Βάνιας μὲ πέτρα καὶ μὲ ξύλα τὸν ἀποτελείωσαν καὶ τὸν πέταξαν στὴ θάλασσα. Ἡ Ταμάρα μιὰ φορὰ τὸν ἐκτύπησε πρῶτα.

Εἰσαγγελεύς: Σὰν νὰ μὴ μᾶς τὰ λὲς κυρὰ Τασία τὰ πράγματα ἀκριβῶς ὅπως ἔγιναν. Πᾶς νὰ τυλίξῃς μόνο τὴν Ταμάρα ἀπὸ μῖσος, ὁλοένα περισσότερο, καὶ πᾶς νὰ μᾶς βγάλῃς λάδι τὸν ἄντρα σου.

Στὸ σημεῖο αὐτὸ ἐρωτᾶται ὁ κατηγορούμενος Νῖκος Κοράκης, ὁ ὁποῖος ἐπιμένει ὅτι μετὰ τὸ ἔγκλημα τοῦ Αὐγοῦ δὲν τοὺς εἶπε τίποτα ἀπολύτως ἡ Ταμάρα γιὰ ἔγκλημα καὶ γιὰ δολοφονία τοῦ Μίσα.

Εἰσαγγελεύς: Ἡ Ταμάρα ἐπιμένει ὅτι σᾶς εἶπε γιὰ τὸ ἔγκλημα.

—Ἡ Ταμάρα λέει ψέματα.

—Μὰ καὶ ὁ Κοράκης σὲ βγάζει ψεύτρα, ἐπιμένει ὁ κ. Εἰσαγγελεύς, μᾶς ἀραδειάζεις ψέματα. Γιατὶ εἶναι ἀδύνατον ὅταν τὸ βράδυ ἐκεῖνο μετὰ τὴν Λαμπρὴ ἐσὺ καὶ ἡ γυναίκα του εἴδατε νὰ μὴ γυρίζῃ ὁ Μίσα μαζὶ μὲ τὴν Ταμάρα καὶ τὸν Κόλια, νὰ μὴ ρωτήσατε τοὺς τελευταίους.

Ὁ Λιοὺ-Πάου-Χού, ὁ Μιχάλης Πιτσιλῆς, ἐρωτώμενος λέγει ὅτι εἶχε φύγει λίγο πρὶν ἀπὸ τὸ ἔγκλημα τοῦ Αὐγοῦ, ἀπὸ τὸν Πειραιᾶ, καὶ γύρισε λίγο πρὶν ἀπὸ τὸν φόνο τοῦ Κόλια. Εἰς τὸ σημεῖο αὐτὸ ὅμως πετιέται μὲ θυμὸ ἀπὸ τὸ ἐδώλιό της ἡ Ταμάρα καὶ ξεφωνίζει :

—Ψέματα λές. Λίγες ὧρες μονάχα ἔλειψες. Ὅταν ἦρθες ἐγὼ σοῦ εἶπα γιὰ τὸν φόνο τοῦ Μίσα καὶ εἶπες ὅτι δὲν ἦταν σωστὸ νὰ καταγγείλω τὸν Κόλια. Τὸ ἴδιο μοῦ εἶπε καὶ ὁ Τσὰν-Κοὺ-Λίν, δηλαδὴ ὁ Κοράκης.

Καὶ ὁ Τσὰν-Κοὺ-Λίν διαψεύδει εἰς τὸ σημεῖο αὐτὸ τὴν Ταμάρα. Εἶναι προφανὲς ὅμως ὅτι οἱ δύο αὐτοὶ Κινέζοι προσπαθοῦν νὰ φανοῦν ἀθῶοι ἀπὸ τὴν συνέργεια γιὰ τὴν δολοφονία τοῦ Μίσα καὶ μέσα σ' αὐτὸν τὸν κυκεώνα τῶν ἀλληλοδιαψεύσεων, διακόπτεται τὸ μεσημέρι ἡ συνεδρίασις.

Κατὰ τὴν ἀπογευματινὴ συνεδρίασι συνεχίζει τὴν κατάθεσί της ἡ Καραγλάνη καὶ λέει ὅτι ἡ Ταμάρα ἔπινε τακτικὰ κρασὶ καὶ μεθοῦσε. Οἱ Κινέζοι τὴν ἔτρεμαν καὶ αὐτοὶ τοὺς ἐξουσίαζε ὅλους καὶ αὐτὴν τὴν ἴδια ἀκόμη τὴν Ἀναστασία. Καὶ καταλήγει :

—Τὴν φοβόμαστε. Τὴν τρέμαμε. Μᾶς ἔκανε φασαρίες.

Πρόεδρος: Πές μας στὸν ὅρκο ποὺ ἔδωσες Τασία πῶς ἀκριβῶς σοῦ εἶπε, ὅταν σοῦ εἶπε ἡ Ταμάρα, γιὰ τὸ φόνο τοῦ Μίσα ;

—Μοῦ εἶπε ἐπὶ λέξει : «Πῆρα πέτρα σκότωσα Μίσα».

Ταμάρα (διακόπτουσα): Ψέματα..... λέει ψέματα. Δὲν τῆς εἶπα τέτοια λόγια. Τὰ λέει αὐτὰ γιατὶ ἔχει ἔχθρα μαζί μου.

Τέλος ἡ Τασία Καραγλάνη, ἀπαντῶσα σὲ σχετικὴ ἐρώτησι τοῦ συνηγόρου τῆς Ταμάρας κ. Α. Τσουκαλᾶ λέγει ὅτι ὁ Μίσα ἀγαποῦσε ὑπερβολικὰ τὴν Ταμάρα, ἀλλὰ τὴν ἔδερνε κι' ὅλας. Ὁ Κόλιας τὴν ἀγαποῦσε μόνο χωρὶς νὰ τὴν δέρνῃ τὸ πρῶτο. Ὁ Βάνιας, ὁ τρίτος ἐραστής της, τὴν ἔκανε δική του, λέγοντας ὅτι θὰ τῆς πάρῃ κομμὸ καὶ ντουλάπα.

(Συνεχίζεται)

ΜΕΘΟΔΟΙ ΔΙΑΠΙΣΤΩΣΕΩΣ ΤΟΥ ΕΙΣ ΤΟ ΑΙΜΑ ΟΙΝΟΠΝΕΥΜΑΤΟΣ

Ὑπο τοῦ Ἀστυνόμου Α' κ. Δ. ΚΑΤΣΙΜΑΓΚΛΗ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου καὶ τέλος)

Τρόπος λειτουργίας.

α) Λαμβάνεται ἡ ἐκπνοή, β) εἰσάγεται αὕτη ἐντὸς τοῦ θερμοῦ διαλύματος τοῦ διχρωμικοῦ θειικοῦ ὀξέος καὶ γ) καταμετρᾶται ἡ ἀλλαγὴ τῆς χρήσεως, ὅταν τὸ οἰνόπνευμα ἑνοῦται μὲ τὸ διάλυμα τοῦ διχρωμικοῦ θειικοῦ ὀξέος. Εἰς τὴν πρώτην περίπτωσιν, τοποθετεῖται εἰς τὸ στόμα τοῦ ὑπὸ ἐξέτασιν ἀτόμου τὸ ἄκρον τοῦ σωλῆνος, ὅτε ἀνοίγεται ἡ σχετικὴ στρόφιγξ καὶ οὕτω ἡ ἐκπνοὴ εἰσέρχεται εἰς τὸν ἀσκὸν (θάλαμον), μετακινεῖται ἐν τῷ μεταξὺ πρὸς τὰ ἄνω τὸ ἔμβολον μέχρις ὅτου αἱ εἰς τὸ ἄνω μέρος τοῦ θαλάμου βαλβῖδες ἀνοιχθοῦν, ἵνα οὕτω ἐπιτραπῇ εἰς τὸ πρῶτον μέρος τῆς ἐκπνοῆς νὰ διαφύγῃ. Ὅταν τὸ ἄτομον παύσῃ νὰ ἐκπνέῃ, τὰ ἔμβολα πίπτουν καταλλήλως καὶ καλύπτουν τὰς ὀπὰς τῶν βαλβίδων καὶ οὕτω παύει ἡ διαφυγὴ τῆς ἐκπνοῆς, διατηροῦνται δὲ εἰς τὴν θέσιν ταύτην δι' ἠλεκτρομαγνήτου. Δι' αὐτοῦ τοῦ τρόπου ὡρισμένη ποσότης (ὄγκος) ἐκπνοῆς—ἡ τελευταία—ἐκ τῆς κυψελίδος τῶν πνευμόνων δεσμεύεται ἐντὸς τοῦ θαλάμου.

Ὁ θάλαμος, ὅστις διατηρεῖται εἰς θερμοκρασίαν 45 ἕως 50 βαθμῶν Κελσίου, διὰ νὰ ἀποφεύγεται ἡ συμπύκνωσις τῆς ὑγρασίας τῆς ἐκπνοῆς, συγκρατεῖ 57 κυβ. ἑκατοστὰ (± 1 κυβ. ἑκ.) ἐκπνοῆς εἰς τὴν ἐν λόγω θερμοκρασίαν.

Διοχετεύονται 52,5 κυβ. ἑκ. ἐκπνοῆς ἐκ τῆς κυψελίδος τῶν πνευμόνων πρὸς τὴν δοκιμαστικὴν φύσιγγα πρὸς καταμέτρησιν εἰς θερμοκρασίαν 31 C, δηλονότι ὅση εἶναι ἡ θερμοκρασία τοῦ στόματος, ὅταν ἐγκαταλείπῃ τοῦτο ἡ ἐκπνοή.

Ὁ θάλαμος δέον νὰ χωρῇ περισσότερον τῶν 52,5 κυβ. χιλιοστογρ., διότι ἡ ἐκπνοὴ καταλαμβάνει μεγαλύτερον χῶρον εἰς θερμοκρασίαν 45 ἕως 50 βαθμῶν, ἀπ' ὅ,τι εἰς τοὺς 31 βαθμ. Κελσίου, ἔτι δὲ καὶ μία ἀνοχὴ διὰ τὴν παραμένουσαν εἰς τὸν σωλῆνα ἐξ ἧς τὴν ἀπηλευθερώσαμεν, διὰ νὰ τὴν εἰσαγάγωμεν εἰς τὴν δοκιμαστικὴν φιάλην, κατόπιν τῆς ἀποπερατώσεως τῆς ἀναλύσεως.

Κατὰ τὴν δευτέραν φάσιν τῆς ἀναλύσεως, ἡ βαλβὶς ἐλέγχου στρέφεται εἰς τὴν ἔνδειξιν « ἀνάλυσις », ὅτε ἐλευθεροῦται ἡ βαλβὶς καὶ οὕτω ὠθεῖται ἡ δειγματικὴ ἐκπνοὴ ἐντὸς τῆς δειγματικῆς φύσιγγος, ἥτις περιέχει 3 κυβ. ἑκατ. διαλύματος 0,025% διχρωμικοῦ καλίου εἰς 50 % κατ' ὄγκον διαλύματος θειικοῦ ὀξέος. Εἰς τὸ ἐν λόγῳ διάλυμα, ὅπερ διατηρεῖται θερμοστατικῶς εἰς θερμοκρασίαν 50° K., οἱαδήποτε ποσότης οἰνοπνεύματος ἐντὸς τῆς ἐκπνοῆς ὀξειδοῦται ποσοτικῶς πρὸς ὀξικὸν ὀξὺ εἰς 90 δευτερόλεπτα, μὲ σύγχρονον μεταβολὴν τῆς κιτρίνης ἀποχρώσεως τοῦ διχρωμικοῦ ἰόντος εἰς τὴν πρασίνην τοῦ χρωμικοῦ ἰόντος ὡς ἑξῆς :

$$2K_2Cr_2O_7 + 8H_2SO_4 + 3C_2H_5OH = 2Cr_2(SO_4)_3 + 2K_2SO_4 + 3CH_3COOH + 11H_2O.$$

Ἐκ τῆς ἀνωτέρω ἐξισώσεως δύναται νὰ προσδιορισθῇ ὅτι 0,176 χιλιοστόγρ. οἰνοπνεύματος ἀπαιτοῦνται διὰ τὴν πλήρη ἀναγωγὴν 0,75 χιλιοστογρ. διχρωμικοῦ καλίου τῆς δοκιμαστικῆς φιάλης. Ἡ ποσότης αὕτη τοῦ οἰνοπνεύματος εἰς 52,5 κυβ. χιλιοστόγρ. ἐκπνοῆς, ἐκ τῆς κυψελίδος τῶν πνευμόνων, ἰσοῦται μὲ ἑκατοστιαίαν περιεκτικότητα αἵματος εἰς οἰνόπνευμα 0,70. Ἡ καταμέτρησις τῆς ἐλαττώσεως τῆς κιτρίνης ἀποχρώσεως ἐνεργεῖται εἰς τὴν τρίτην φάσιν τῆς ἐξετάσεως. Ὄπισθεν ἑκάστης φύσιγγος ὑπάρχει ἓν φωτοηλεκτρικὸν κύτταρον.

Τὸ φωτοκύτταρον εἶναι συνδεδεμένον ἀντιστρόφως, ὥστε ἂν ἐξ ἀμφοτέρων τῶν φυσιγγίων διέρχεται ἡ αὐτὴ ποσότης κυανοῦ φωτὸς (στενὴ περιοχὴ 400 MU), τὰ ἀντίθετα ἠλεκτρικὰ ρεύματα τὰ παραγόμενα ἐκ τῶν 2 κυττάρων ἀλληλοεξουδε-

τεροῦνται καὶ ὁ δείκτης τοῦ γαλβανομέτρου δεικνύει μηδὲν (0). Τοῦτο ἐπιτυγχάνεται διὰ τῆς ρυθμίσεως τοῦ φωτὸς εἰς ὡρισμένην ἀπόστασιν ἀπὸ τῶν φωτοκυττάρων.

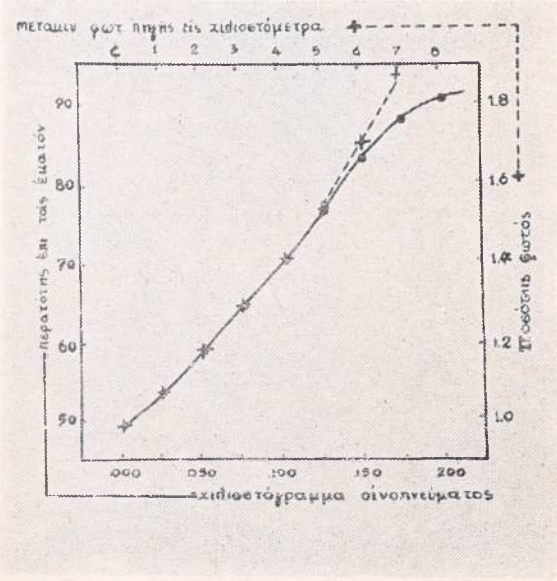
Ἂν συμβῆ οἱαδήποτε ὀξείδωσις ἢ ἀναγωγὴ οὐσίας, ὅταν ἡ ἐκπνοὴ διέρχεται ἀπὸ τὸν δειγματικὸν θάλαμον εἰς τὴν δοκιμαστικὴν φιάλην, ἡ ποσότης τῆς κιτρίνης ἀποχρώσεως τῆς φιάλης θὰ ἐλαττωθῆ μὲ ἀποτέλεσμα νὰ αὐξηθῆ ἡ διέλευσις τοῦ φωτὸς τῆς κυανῆς ἀποχρώσεως, ὥστε ἡ βελόνη τοῦ γαλβανομέτρου νὰ ἀποκλίνη τοῦ κέντρου (0). Διὰ τῆς μετακινήσεως πρὸς τὰ ἐμπρὸς (πρὸς τὴν σταθερὰν φιάλην) τῆς πηγῆς τοῦ φωτός, ἡ βελόνη τοῦ γαλβανομέτρου ἐπανέρχεται εἰς τὸ κέντρον (0). Ἡ ἀπόστασις τῆς μετακινήσεως τῆς πηγῆς τοῦ φωτὸς ἀναγράφεται ὑπὸ δείκτου ἐπὶ πίνακος, ὅστις εἶναι βαθμολογημένος μὲ τὴν περιεκτικότητα τοῦ οἰνοπνεύματος εἰς τὸ αἷμα ἐπὶ τοῖς ἑκατόν.

Σημειωθήτω ὅτι ἡ ἐν λόγω κλῖμαξ (ἔνδειξις) εἶναι γραμμική.

Β' ΦΩΤΟΗΛΕΚΤΡΙΚΟΝ ΣΥΣΤΗΜΑ

Ὡς ἀνωτέρω ἀνεφέρθη, ἡ ἕνωσις τοῦ οἰνοπνεύματος μετὰ τοῦ κιτρίνου διαλύματος τοῦ ἀντιδραστηρίου τῆς φιάλης, ἐλαττώνει τὴν κιτρίνην ἀπόχρωσιν καὶ αὐξάνει τὴν διέλευσιν τοῦ φωτὸς τῆς κυανῆς ἀποχρώσεως.

Ἡ ἀλλαγὴ τῆς ἀποχρώσεως εἶναι ποσοτικῶς ἀνάλογος τῆς ἑνωθείσης ποσότητος τοῦ οἰνοπνεύματος μετὰ τοῦ διαλύματος. Ἡ αὔξησις τοῦ διερχομένου κυανοῦ φωτὸς ὑπολογίζεται λογαριθμικῶς συμφώνως πρὸς τὸν νόμον τῶν Beer-Lambert.

Γραμμικὸν δεικνῦον διὰ τῆς καμπύλης γραμμῆς τὴν μεταλλαγὴν τοῦ διερχομένου κυανοῦ φωτός, μέσω τοῦ ὑγροῦ τοῦ ἀντιδραστηρίου, συνεπείᾳ τῆς προσθήκης γνωστῶν ποσοτήτων οἰνοπνεύματος.

Ἡ μέθοδος αὕτη δείκνυται εἰς τὸν γραμμικὸν πίνακα, εἰς ὃν δείκνυται διὰ τῆς καμπύλης γραμμῆς ἡ μεταλλαγὴ τοῦ διερχομένου κυανοῦ φωτὸς μέσω τοῦ ὑγροῦ τοῦ ἀντιδραστηρίου, συνεπείᾳ τῆς προσθήκης γνωστῶν ποσοτήτων τοῦ οἰνοπνεύματος. Ἡ μετακίνησις τῆς φωτιστικῆς πηγῆς πλησιέστερον ἢ μακρύτερον ἐκ τῆς μιᾶς ἢ τῆς ἄλλης σταθερᾶς φιάλης, μεταβάλλει τὴν ἔντασιν τοῦ προσπίπτοντος ἐπὶ ἑκάστης φιάλης φωτὸς ἀντιστρόφως ἀνάλογα τοῦ τετραγώνου τῆς ἀποστάσεως.

Ἡ ἀλλαγὴ αὕτη αὐξάνει γεωμετρικῶς. Ὅθεν γραμμικὴ μετακίνησις τοῦ φωτὸς ἐπιφέρει λογαριθμικὴν μεταβολὴν εἰς τὸ ποσὸν τοῦ προσπίπτοντος ἐπὶ τῶν 2 φιαλιδίων φωτός.

Ἡ μετακίνησις αὕτη δείκνυται διὰ τῆς ἐστιγμένης καμπύλης γραμμῆς τοῦ διαγράμματος. Αἱ δύο καμπύλαι συμπίπτουν πολὺ πέραν τῆς τιμῆς τοῦ 0,10 χιλιοστογρ. ὅπερ ἀνταποκρίνεται εἰς τὸν τέρμα τῆς κλίμακος τοῦ ἐν λόγω ὀργάνου, ἤτοι τὸ 0,40% οἰνόπνευμα εἰς τὸ αἷμα. Πράγματι ἡ λογαριθμικὴ ἀντίδρασις τοῦ φωτομέτρου ἐξουδετερεῖ τὴν λογαριθμικὴν αὔξησιν τῆς ποσότητος τοῦ κυανοῦ φωτός, τοῦ διερχομένου διὰ τοῦ διαλύματος τοῦ φιαλιδίου.

Ὡς δείκνυται εἰς τὸ γραμμικὸν σχεδιάγραμμα, ἡ ἀπόστασις καθ' ἣν πρέπει νὰ

κινηθῆ ἡ πηγὴ τοῦ φωτὸς διὰ νὰ μετακινηθῆ πρὸς τὸ κέντρον (0) ἡ ἀκμὴ τῆς βελόνης τοῦ γαλβανομέτρου, εἶναι κατ' εὐθεῖαν ἀνάλογος τῆς ποσότητος τοῦ οἰνοπνεύματος, ὅπερ ἀντιδρᾷ μὲ τὸ διάλυμα, λ.χ. ἂν μετακίνησις 2 χιλιοστ., ἰσοῦται πρὸς 0,05 χιλιοστόγραμμα οἰνοπνεύματος, ἡ πηγὴ τοῦ φωτὸς θὰ πρέπη νὰ μετακινηθῆ κατὰ 4 χιλιοστόμετρα, ἵνα ἡ βελόνη δείξη τὸ μηδὲν τῆς κλίμακος, ἂν 0,10 χιλιοστόγραμμα οἰνοπνεύματος ὠξειδώθησαν ὑπὸ τοῦ διαλύματος τοῦ ἀντιδραστηρίου, Ἐφ' ὅσον λοιπὸν μετρᾶται ἡ εὐθύγραμμος μετακίνησις τῆς πηγῆς τοῦ φωτός, καὶ ἡ κλῖμαξ τοῦ ἐν λόγω ὀργάνου εἶναι εὐθύγραμμος.

Ἡ μέτρησις γίνεται διὰ τοῦ γαλβανομέτρου μὲ ἔνδειξιν τῆς βελόνης εἰς τὸ μηδὲν τῆς κλίμακος, ὅπερ ἀνταποκρίνεται ἐπίσης καὶ εἰς τὸ μηχανικὸν μηδὲν τοῦ γαλβανομέτρου. Οὕτω αἱ ἐνδείξεις δὲν ὑφίστανται μεταβολὰς λόγω διαφορῶν εἰς τὰς πυκνότητας τοῦ διχρωμικοῦ καλίου, ἢ λόγω φθορᾶς ἐξασθένησις τῆς φωτεινότητος τῆς λυχνίας ἢ λόγω τῶν διακυμάνσεων τῆς τάσεως τοῦ ρεύματος.

Γ' Η ΑΚΡΙΒΕΙΑ ΤΗΣ ΑΝΑΛΥΣΕΩΣ

Τὸ σύστημα τῆς φωτοηλεκτρικῆς λειτουργίας τοῦ εὐρύτατα νῦν χρησιμοποιουμένου ὀργάνου πρὸς ἐξέτασιν τῆς ἐκπνοῆς εἶναι μοναδικόν, διότι ἔχει εὐθύγραμμον κλίμακα, ἥτις εἶναι καλυτέρα ἀπὸ τὴν λογαριθμικὴν καὶ ἡ ἔνδειξις εἶναι ἀνεξάρτητος τῆς πυκνότητος τοῦ διαλύματος. Διὰ τοῦ ἐν λόγω ὀργάνου δυνάμεθα, χρησιμοποιοῦντες τὴν μίαν φιάλην: α) Νὰ ἀναλύσωμεν ποσότητα ἀέρος δωματίου διὰ τυφλὸν πείραμα, ὥστε νὰ βεβαιωθῶμεν ἂν τὸ μηχάνημα εἶναι ἀπηλλαγμένον ἀναγωγικῶν οὐσιῶν. β) Νὰ ἀναλύσωμεν μῖγμα ἀέρος - οἰνοπνεύματος γνωστῆς περιεκτικότητος (λαμβανομένου διὰ κορεσμοῦ τοῦ ἀέρος μὲ διάλυμα ὕδατος - οἰνοπνεύματος γνωστῆς περιεκτικότητος εἰς ὡρισμένην θερμοκρασίαν), διὰ νὰ βεβαιωθῶμεν περὶ τῆς καλῆς λειτουργίας τοῦ ὀργάνου καὶ γ) Νὰ ἀναλύσωμεν ἓν ἢ περισσότερα δείγματα ἐκπνοῆς ὡρισμένου ἀτόμου.

Διὰ τῶν ἀνωτέρω ἐξετάσεων, ἤτοι τοῦ τυφλοῦ πειράματος τῆς ἐξετάσεως ἀέρος μὲ γνωστὴν περιεκτικότητα οἰνοπνεύματος καὶ τῆς δειγματικῆς ἀναλύσεως τῆς ἐκπνοῆς, ἀκολουθεῖται ἡ ὁδὸς μιᾶς ἐπιμελημένης ἀντιστοίχου κλασσικῆς ἐργαστηριακῆς ἀναλύσεως.

Ἡ ἀκρίβεια τοῦ ἀποτελέσματος τοῦ ἐν λόγω ὀργάνου ἔχει διαπιστωθῆ ἀπὸ πλείστους ὅσους ἐπιστήμονας, οἵτινες, πρὸς ἐπιβεβαίωσιν τῆς ἀκριβείας τῆς ἐξετάσεως, ἐνήργησαν ταυτοχρόνως καὶ χημικὴν ἀνάλυσιν τοῦ αἵματος.

Διὰ πολυαρίθμων πειραμάτων τοῦ Coldwell καὶ Smith, ὡς καὶ ἄλλων ἐπιστημόνων, ἔχει διαπιστωθῆ ὅτι τὸ ἐν λόγω ὄργανον, εἶναι ἀπίθανον νὰ δώσῃ μεγαλυτέρας τιμὰς οἰνοπνεύματος ἀπ' ὅ,τι θὰ μᾶς δώσῃ ἡ ἐξέτασις τοῦ φλεβικοῦ αἵματος, ὁσάκις βεβαίως ἡ ἐν τῷ σώματι περιεκτικότης τοῦ οἰνοπνεύματος ἔχει φθάσει εἰς σημεῖον ἰσορροπίας. Τοῦτο ἐπέρχεται κανονικῶς μετὰ μίαν ὥραν, ἀφ' ἧς τὸ ἄτομον παύει νὰ πίνῃ οἰνόπνευμα. Εἰς τὴν πραγματικότητα, αἱ ἐξετάσεις διὰ τοῦ ὀργάνου δίδουν κατώτερα τῆς πραγματικῆς τιμῆς ἀποτελέσματα (μικρότερον ποσοστὸν εἰς ἑκατοστά), διότι κατὰ τὴν λῆψιν τῆς ἐκπνοῆς, τὸ ὑπὸ ἔλεγχον ἄτομον δύναται νὰ μὴ δώσῃ τὴν κατάλληλον ἐκπνοὴν ἀπὸ τὴν κυψελίδα τῶν πνευμόνων του.

Ἡ ἀνίχνευσις οἰνοπνεύματος εἰς τὴν στοματικὴν κοιλότητα, συνεπείᾳ λίαν προσφάτου καταναλώσεως οἰνοπνεύματος ἢ διαβροχῆς αὐτοῦ μετά τινος ἡδυπότου ἢ ἐμεσμάτων, ὅταν ταῦτα εὑρίσκοντο εἰς τὸν στόμαχον μετ' οἰνοπνεύματος, δύναται νὰ παρουσιάσῃ ὑψηλὸν ποσοστόν. Δι' ὃ, ὁ ἐνεργῶν τὴν ἐξέτασιν, δέον νὰ ἔχῃ ὑπ' ὄψιν του καὶ τὸ ἀναφερόμενον ἐνδεχόμενον. Τὸ ἄτομον, ἐξ οὗ θὰ ληφθῆ ἡ δειγματικὴ ἐκπνοή, δέον νὰ εὑρίσκεται ὑπὸ τὸν ἔλεγχόν του πρὸ 15 ἕως 20 λεπτῶν πρὶν ἢ τοῦ ληφθῆ ἡ δειγματικὴ ἐκπνοὴ διὰ νὰ εἶναι βέβαιον ὅτι δὲν ἔλαβε οἰνοπνευματῶδες ὑγρὸν καὶ διὰ νὰ παρασχεθῆ χρόνος ἐξατμίσεως τυχὸν ὑπάρχοντος ἐν τῷ στόματι τοι-

οὐτου. Ἂν παραλειφθῇ ἡ ἀναφερομένη ἐνέργεια καὶ πάλιν δυνάμεθα νὰ τὴν διαπιστώσωμεν, συνεπεία τῆς διαφορᾶς, ἥτις θὰ παρατηρηθῇ εἰς τὸ ποσοστὸν κατὰ τὴν ἐξέτασιν τῶν δειγμάτων, τῶν ληφθέντων εἰς χρόνον ἀπέχοντα κατὰ 15 λεπτά.

Εἰς τὰς πλείστας χημικὰς μεθόδους, πρὸς προσδιορισμὸν τῆς εἰς τὸ αἷμα περιεκτικότητος οἰνοπνεύματος, χρησιμοποιεῖται τὸ μῖγμα διχρωμικοῦ θειικοῦ ὀξέος, ὡς ὀξειδωτικὸν διάλυμα (ἀντιδραστήριον).

Εἰς τὸ ἐν λόγω ὄργανον (μπρεθαλάϊζερ) αἱ συνθῆκαι εἶναι τοιαῦται, ὥστε τὸ οἰνόπνευμα δύναται νὰ ὀξειδωθῇ πρὸς ὀξικὸν ὀξὺ διάστημα 90″.

Διαφορὰ εἰς τὴν σύνθεσιν τοῦ ὀξέος ὑπὲρ ἢ ἔλαττον τῶν 5 % δύναται νὰ αὐξήσῃ ἢ ἐλαττώσῃ τὸν χρόνον ἀπὸ 15″ ἕως 60″, ἡ θερμοκρασία πλὴν 5 % ἢ μέχρι σὺν 25 %, δὲν ἐπιδρᾷ αἰσθητῶς ἐπὶ τῆς ἐξετάσεως.

Ἡ πυκνότης τοῦ διχρωμικοῦ καλίου δὲν ἐξετάζεται, διότι καταμετρᾶται μόνον ἡ χρησιμοποιηθεῖσα.

Ὁ ὄγκος τοῦ διαλύματος τῶν φιαλῶν καὶ ἡ ὁμοιομορφία τῆς ὑάλου αὐτῶν, ἐλέγχεται ἀπὸ τὸν χειριστὴν δι' ἐξαρτήματος, τὸ ὁποῖον συνοδεύει τὸ ὄργανον. Ποσότης μικροτέρα τῶν 3 κυβ. ἑκατοστῶν, θὰ δώσῃ ὑψηλὸν ἀποτέλεσμα, ἐνῶ μεγαλυτέρα ποσότης θὰ δώσῃ μικρότερον ἀποτέλεσμα. Ἡ διαπίστωσις αὕτη δὲν ἀποτελεῖ τι τὸ ἰδιαίτερον. Μία διαφορὰ σὺν — πλὴν 0,2 κυβ. ἑκ. δύναται νὰ δώσῃ διαφορὰν σὺν — πλὴν 0,01 καὶ σὺν-πλὴν 0,02% εἰς περίπτωσιν ἀνευρέσεως ποσοστοῦ 0,10 ἕως καὶ 0,30 % οἰνοπνεύματος εἰς τὸ αἷμα. Ἡ ποσοτικὴ αὕτη διαφορὰ εἰς τὴν ἐν λόγω ποσότητα διαπιστοῦται εὐκόλως ἀπὸ τὸν χειριζόμενον τὸ ὄργανον. Ἐνῶ πολλαὶ οὐσίαι δύνανται νὰ ὀξειδωθοῦν μετὰ τοῦ διχρωμικοῦ καλίου κατὰ τὸν χειρισμὸν τοῦ ἐν λόγω ὀργάνου—ἐκπνοεξεταστοῦ—μόνον ἐκεῖναι, αἵτινες δυνατὸν νὰ ὑπάρχουν εἰς ἱκανὴν ποσότητα εἰς τὴν ἐκπνοήν, χρήζουν ἀπαριθμήσεως.

Εἰς τὴν ἐπνοὴν ἑνὸς διαβητικοῦ, δυνατὸν νὰ ἀνευρεθῇ ἀκετόνη, ἀλλ' ἡ ἔνδειξις θὰ εἶναι μικροτέρα τῶν 0,02%. Ὁμοίως ἀκεταλδεΐνη δύναται ἐπίσης νὰ ὑπάρχῃ εἰς τὴν ἐκπνοὴν ἑνὸς ἀτόμου, ὅπερ εἶχε λάβει «Antabuse», ἀλλὰ καὶ τοῦτο δὲν προκαλεῖ αἰσθητὴν ἀντίδρασιν. Ἄλλαι ἀλκοόλαι, ὁ αἰθὴρ καὶ εἰς μικρότερον βαθμὸν ἡ παραβδεΐνη, δίδουν ἀντίδρασιν. Ἂν ὑπάρχῃ ὑπόνοια ὅτι τοιαύτη οὐσία περιέχεται ἐν τῇ ἀναπνοῇ, αὗται δύνανται νὰ διαφοροποιηθοῦν ἀπὸ τὸ οἰνόπνευμα ἐκ τῆς ταχύτητος μεθ' ἧς ἀντιδροῦν.

Οὕτω, ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω οὐσιῶν, μία ἔνδειξις λαμβανομένη εἰς 120 δευτερόλεπτα θὰ εἶναι σημαντικῶς ὑψηλοτέρα ἀπὸ τὴν ἔνδειξιν, τὴν λαμβανομένην εἰς τὰ 90 δευτερόλεπτα, ἐνῶ εἰς τὴν περίπτωσιν οἰνοπνεύματος, αἱ τιμαὶ ἀμφοτέρων τῶν ἐνδείξεων θὰ εἶναι αἱ αὐταί.

ΓΕΝΙΚΟΝ ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ

Περιεγράφησαν αἱ ἐν χρήσει μέθοδοι ἐξετάσεως τοῦ αἵματος, τῶν οὔρων, τοῦ σιέλου καὶ τῆς ἐκπνοῆς, πρὸς ἀνίχνευσιν τυχὸν οἰνοπνεύματος καὶ τῆς εἰς ἑκατοστὰ ποσοτικῆς ἀναλογίας αὐτοῦ.

Αἱ μέθοδοι αὗται χρησιμοποιοῦνται εἰς τὴν Εὐρώπην, Ἀσίαν καὶ Ἀμερικήν, τῇ βοηθείᾳ τῶν προαναφερθέντων ὀργάνων, εἰδικώτερον δὲ τοῦ ἀλανθάστου «Μπραθαλάϊζερ» «ἐκπνευομέτρου».

Διὰ τοῦ ἐν λόγω ὀργάνου, δύναται ἐπίσης νὰ ἐξετασθῇ καὶ ὁ ἀὴρ ἑνὸς χώρου—δωματίου—διὰ νὰ διαπιστωθῇ ἂν εἶναι «καθαρὸς» ἢ «μολυσμένος». Οἱ μηχανικοί, χημικοί, βιολογικοὶ παράγοντες, οἵτινες δύνανται νὰ ἐπιδράσουν εἰς τὸ ἐν λόγω ὄργανον καὶ νὰ ἀλλοιώσουν τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐξετάσεως αὐτοῦ, ἀνεφέρθησαν ὡς καὶ αἱ μέθοδοι ἐξουδετερώσεως αὐτῶν. Οὐ μὴν ἀλλά, ὑπὸ πάντων ἀναφέρεται καὶ καταμαρτυρεῖται ἡ ἀκρίβεια τῶν ἐξετάσεών του, ἔστω καὶ ἂν οἱ χειρισταὶ εἶναι ἀνειδίκευτοι. Οὗτος εἶναι ὁ κύριος λόγος δι' ὃν τὸ ἐν λόγω ὄργανον χρησιμοποιεῖται εὐρύτατα καὶ ἐν τῇ ὁδῷ ὑπὸ τῶν ἀστυνομικῶν.

Δ. ΚΑΤΣΙΜΑΓΚΛΗΣ

ΜΙΑ ΑΠΑΤΗ ΠΕΡΑ ΑΠΟ ΤΑ ΣΥΝΟΡΑ ΤΗΣ ΦΑΝΤΑΣΙΑΣ

Ὑπὸ τοῦ τ. Ἀνθυπαστυνόμου κ. **Γ. ΔΟΥΚΑΚΗ**

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο)

Ἀπὸ τὰ χαρακτηριστικὰ ποὺ μᾶς ἔδωσε ὁ Γεράνης, δὲν ἔμεινε καμμιὰ ἀμφιβολία πὼς ἦταν ἡ ἴδια ἡ κοπέλα, ποὺ εἶχε ἐξαπατήσει καὶ τὸν κ. Κρέμο.

—Τὸν φίλο σου τὸν Ψιλόπουλο ποῦ μποροῦμε νὰ τὸν βροῦμε ;

—Κάπου ἐδῶ στὸ χρηματιστήριο θὰ τριγυρίζη.

Σηκωθήκαμε καὶ οἱ τρεῖς καὶ ψάχνοντας τὸν βρήκαμε στὸ γραφεῖο ἑνὸς χρηματιστοῦ. Ὅταν τὸν φώναξε ὁ Γεράνης, ἐκεῖνος ἔτρεξε πρόθυμα, παίρνοντάς μας γιὰ κελεπούρια τῆς χρηματαγορᾶς.

—Ἄκου Γιάννη, τοῦ εἶπε ὁ Γεράνης, ἐκεῖνα τὰ ἀμερικάνικα τσὲκς ποὺ σοῦ ἔδωσα τὰ ἔχεις ἢ τὰ μεταπούλησες :

—Τώρα ! Ἀπὸ τὴν ἴδια στιγμή, τὰ πῆρε ἕνας πελάτης μου, ὁ ἔμπορος κ. Μουράτης.

—Ποῦ μποροῦμε νὰ τὸν βροῦμε ; ποῦ κάθεται ; τὸν ρώτησα.

Ὁ Ψιλόπουλος στὸ σημεῖο αὐτὸ ἀνησύχησε καὶ εἶπε δειλά.

—Μά, στὴν ὁδὸ Κάϊρη, ἀριθμ. 168.

Ὕστερα ἀπὸ τὶς πληροφορίες τοῦ Γιάννη Ψιλόπουλου, τοὺς ἀφήσαμε καὶ δρόμο μὲ τὸν συνάδελφό μου γιὰ τὴν ὁδὸ Καΐρη ἀριθ. 168. Χτυπήσαμε καὶ στὴν πόρτα παρουσιάσθηκε ἕνας μεσόκοπος κύριος.

—Ὁ κ. Μουράτης ;

—Ὁ ἴδιος, περᾶστε, μᾶς εἶπε εὐγενέστατα, ἐνῶ μᾶς κοίταζε μὲ ἀπορία.

Καθήσαμε στὸ χώλ. Τοῦ εἴπαμε τὴν ἰδιότητά μας κι' ἀμέσως μπήκαμε στὸ θέμα, δηλαδὴ γιὰ τὴν ἀγορὰ τῶν δύο ἀμερικανικῶν τσὲκς ἀπὸ τὸν Ψιλόπουλο ποὺ ἦταν ψεύτικα.

Μὲ μιᾶς τὸ ἤρεμο πρόσωπό του ἔγινε κατακόκκινο καὶ εἶπε.

—Ἀδύνατον, δὲν μπορῶ νὰ τὸ πιστέψω, εἶναι ὅλα ἐν τάξει.

Μὲ μεγάλο κόπο μπορέσαμε νὰ τὸν πείσωμε πὼς παρὰ τὴν φαινομενικὴ γνησιότητά τους εἶναι ψεύτικα.

—Μὰ τὰ χρήματα εἶναι πολλά, ἔλεγε σὰν νὰ μονολογοῦσε, ὅταν μπῆκε στὸ πλαϊνὸ δωμάτιο, ἀπ' ὅπου μᾶς ἔφερε τὰ τσέκς. Ὅμοια μὲ τοῦ κ. Κρέμου τῆς Τραπέζης Philadelphia Bank.

—Ἀσφαλῶς κ. Μουράτη θὰ ἔχετε καὶ τὶς συστημένες ἐπιστολές.

—Βέβαια τὶς ἔχω, μοῦ τὶς ἔδωσε ὁ Ψιλόπουλος γιὰ δικαιολογητικά.

—Σᾶς παρακαλῶ νὰ μᾶς παραδώσετε τὰ τσέκς, ὅπως καὶ τὶς ἐπιστολές, καὶ ὅποια ὥρα εὐκαιρήσετε, περᾶστε ἀπὸ τὸ γραφεῖο μας στὴν Ἀσφάλεια Πειραιῶς.

Ὁ κ. Μουράτης μὲ φανερὴ νευρικότητα μᾶς παρέδωσε τὰ τσέκς καὶ τὶς ἐπιστολὲς μὲ τοὺς κάπως τσαλακωμένους φακέλους, μὰ πάνω στοὺς ὁποίους ὑπῆρχαν καθαρὰ τὰ διακριτικὰ νούμερα τῆς συστημένης ἀλληλογραφίας καὶ μᾶς ὑπεσχέθη πὼς θὰ ἐρχόταν στὸ γραφεῖο μας τὸ ταχύτερον.

Ἀπ' ἐκεῖ ὁλοταχῶς τραβήξαμε μὲ τὸν συνάδελφό μου γιὰ τὸ ταχυδρομεῖο Ἀθηνῶν, ποὺ ἀπὸ τὴν ἔρευνα στ' ἀρχεῖα δὲν βρέθηκαν πουθενὰ καταχωρημένοι οἱ ἀριθμοὶ 15975 καὶ 15350 στὶς ἡμερομηνίες ἀφίξεως ποὺ ἀνέγραφαν οἱ φάκελοι 19-IX-1940 καὶ 31-8-1940. Ἔτσι κι' αὐτὲς οἱ ἐπιστολὲς ἦταν πέρα γιὰ πέρα ψεύτικες κι' ὁ θεὸς μόνο ἐγνώριζε σὲ πόσους ἀκόμα τὴν εἶχε σκάσει τὸ διαβολοθήλυκο.

Ἀπὸ κείνη τὴν ἡμέρα ἀναταραχὴ ξέσπασε μέσα στὸ χρηματιστήριο, ἀράδα παρουσιάζονταν τὰ θύματα, ὅπως ὁ Στέφανος Φίλης, χρηματομεσίτης τῆς ἐλευθέρας ἀγορᾶς, μὲ τσὲκ τῶν 100 δολλαρίων, ὁ Ἀλέκος Ἀρνίδης, τῶν 300 δολλαρίων, ὁ Ἀράμ, ἔμπορος, τῶν 600 δολλαρίων καὶ τράβα κορδόνι.

Πάνω ἀπὸ 8.000 ἀνύπαρκτα δολλάρια σὲ τσὲκς εἶχαν διυχετευθῆ σὲ χρηματιστές, σαράφηδες κι' ἐμπόρους, ποὺ θέλησαν νὰ ἐπενδύσουν τὶς δραχμές τους σὲ ξένο συνάλλαγμα.

Ὅλες αὐτὲς οἱ πληροφορίες ἀπὸ τὸ χρηματιστήριο γιὰ τὴν δρᾶσι τῆς κοπέλας—σατανᾶ ἀναφέραμε στὸν προϊστάμενό μας ὑπαστυνόμο Ράπτη ποὺ μᾶς συνέστησε νὰ συνεχίσωμε τὴν ἔρευνα μέχρι ποὺ νὰ μποῦμε στὰ ἴχνη της. Μέρες ὁλόκληρες χτενίζαμε τὸ χρηματιστήριο μήπως καὶ τὴν συναντήσουμε, ἀλλὰ μάταια.

Ὡστόσο μαθαίνομε πὼς ἕνας ἀκόμα χρηματιστὴς συγκαταλέγετο στὴν ἁλυσίδα τῶν θυμάτων, ὁ Γεώργιος Ἀνεστόγλου, ἀπὸ τοὺς πιὸ δυναμικοὺς τοῦ χρηματιστηρίου Ἀθηνῶν, ἄνθρωπος ἔξυπνος καὶ σατανικός, ποὺ προπολεμικά, γιὰ νὰ διενεργῆ ἀνενόχλητος λαθρεμπόριο συναλλάγματος, κατάφερε νὰ διορισθῆ ἄμισθος πρόξενος μιᾶς μικρῆς δημοκρατίας τοῦ Νέου Κόσμου. Ὅπου τὸ 1935 κυνηγώντας τὸ φάντασμα τῶν τραπεζῶν Ζαρίφη, ἔπεσε στὰ χέρια μου ὁ Ἀνεστόγλου, μαζὶ μὲ μεγάλο ἀριθμὸ συνεργατῶν του.

Ὕστερα ἀπὸ τὴν πληροφορία αὐτὴ ἔπρεπε ὁπωσδήποτε νὰ τὸν πλησιάσω, ἄσχετα ἂν δὲν μὲ χώνευε ἀπὸ τὴν τότε καταδίκη του. Ὅταν μὲ εἶδε νὰ μπαίνω στὸ γραφεῖο του, σηκώθηκε ταραγμένος, εἶχε φαίνεται τὴν ἐντύπωσι πὼς ἡ παρουσία μου πάντα κάποιο κακὸ προμήνυμα τοῦ ἔφερνε.

—Γιὰ μιὰ πληροφορία ἦρθα κ. Ἀνεστόγλου, ἔσπευσα νὰ τοῦ πῶ γιὰ νὰ τὸν καθησυχάσω. Μήπως ἔχεις ἀγοράσει κανένα ἀμερικανικὸ τσὲκ ἀπὸ αὐτὰ ποὺ κυκλοφοροῦν τελευταῖα στὴν ἀγορά;

Στὴν ἀρχὴ θέλησε ν' ἀρνηθῆ, μὰ ὅταν τὸν πιέσαμε, ἀναγκάσθηκε νὰ ὁμολογήσῃ.

—Ναί, εἶπε, ἀγόρασα ἕνα ἀπὸ τὸν Κυριάκο Λυράκη.

Ὅταν ἄκουσα τὸ ὄνομα αὐτό, ἔμεινα ἄναυδος, κι' εἶπα μὲ τὸν νοῦ μου. «Ὥστε κι' ὁ μπάρμπα-Κυριάκος στὴ μέση».

Ἀσφαλῶς θὰ εἶναι ὁ ἀρχηγὸς καὶ ὁ καθοδηγητὴς τῆς σπείρας καὶ σίγουρα αὐτὸς βρίσκεται πίσω ἀπὸ τὰ βήματα τῆς ἄγνωστης κοπέλας. Μὰ πάλι μοῦ φάνηκε πολὺ παράξενο πῶς νὰ πέσῃ ἔξω ὁ γερο-ἀριστοτέχνης τῆς δουλειᾶς καὶ νὰ πουλήσῃ προσωπικὰ ὁ ἴδιος ψεύτικο τσὲκ σ' ἕνα δυναμικὸ χρηματιστή. Ἤξερα καλὰ τὴν εὐστροφία του, τὶς δυνατότητές του, τραβοῦσε σὰν μαγνήτης, μὲ τὴν ἀριστοκρατικὴ κι' εὐγενικὴ συμπεριφορά του, τὰ θύματά του καὶ πάντοτε κατάφερνε νὰ ξεγλιστρᾶ ἀπὸ τὴν Δικαιοσύνη.

Ἀπὸ τὴν ἀρχὴ τῆς Κατοχῆς ὁ Λυράκης εἶχε καμουφλάρει τὴν προσωπικότητά του μ' ἕνα παράξενο γραφεῖο στὴν στοὰ Δημοσίων Ὑπαλλήλων καὶ πάνω στὴν κρυστάλλινη πόρτα του εἶχε τοποθετήσει τρία κόκκινα γράμματα Γ.Ε.Μ. Τί ἐννοοῦσαν τὰ ψηφία αὐτὰ ἔμαθα ἀργότερα ἀπὸ τὸν ἴδιο, ὅταν τὸν συνέλαβα τότε γιὰ ἄλλη ὑπόθεσι, ποὺ μὲ ἔκανε νὰ γελάσω. «Γενικὸν Ἐμπόριον Μεταφορῶν». Βρῆκε τὴν ἐποχὴ ὁ μπάρμπα-Κυριάκος νὰ δώσῃ αὐτὸν τὸν τίτλο στὸ γραφεῖο του, ὅταν οἱ ἄνθρωποι πέθαιναν στοὺς δρόμους ἀπὸ τὴν πεῖνα.

—Καὶ τὸ τσὲκ κ. Ἀνεστόγλου τὸ ἔχεις ; τὸν ρώτησα.

—Ὄχι, τὸ πούλησα στὸν Πειραιᾶ, στὸν ἔμπορο Λέανδρο Παπαδάμ.

Ἔγραψα τὸ ὄνομα καὶ τὴν διεύθυνσι στὸ καρνέ μου καὶ μιὰ καὶ δυὸ μὲ τὸν συνάδελφό μου Χατζίνη γιὰ τὸν Πειραιᾶ. Τὸν Λυράκη δὲν ἦταν φρόνιμο νὰ τὸν ἐπισκεφθοῦμε ἀμέσως, φοβηθήκαμε μὴ μᾶς θολώσῃ τὰ νερά. Βρήκαμε τὸν κ. Παπαδὰμ στὸ κατάστημά του, στὴν ὁδὸ Μακρᾶς Στοᾶς, μὰ τὸ τσὲκ ποὺ ἀγόρασε ἀπὸ

τὸν Ἀνεστόγλου καὶ μᾶς ἔδειξε ἀμέσως, μπέρδευε τὰ πράγματα, ἦταν ἄλλης ἀμερικανικῆς τραπέζης, τῆς Bankers Trust Company, New York κι' ἄλλα τὰ ὀνόματα ἀποστολέως καὶ ἀποδέκτου. Ἡ ἐπιταγὴ ἔφερε αὔξοντα ἀριθμὸ 119855, ἐκδόσεως 23-8-1940, ὀνομαστικῆς ἀξίας 650 δολλαρίων μὲ ἀποστολέα Σ.Κ. Καραγιάννη 23-33 LTD N.Y. USA καὶ ἀποδέκτη Φωτεινὴ Καραγιάννη.

Μὰ ἡ ἀποδεικτικὴ ἐπιστολή, ὅπως καὶ οἱ ἄλλες, ἔφερε τὸ ἴδιο γνώρισμα, τὸν ἀριθμὸ 15350 συστημένης ἀλληλογραφίας μὲ ἡμερομηνία ἀναχωρήσεως ἀπὸ Νέα Ὑόρκη 31-8-1940 καὶ ἀφίξεως στὸ ταχυδρομεῖο Ἀθηνῶν 17-9-1940.

Ὅλα καὶ πάλι κανονικὰ μὲ τὶς σφραγῖδες τοῦ ταχυδρομείου Ἀθηνῶν, τῆς ὑπηρεσίας ἐλέγχου συναλλάγματος, ἀλλὰ μὲ ἄλλα ὀνόματα ἀποστολέως καὶ παραλήπτου καὶ σὲ διεύθυνσι Νέα Πεντέλη.

Τὴν ἄλλη μέρα πρωὶ-πρωὶ παρέδωσα στὸν προϊστάμενο μαζὶ μὲ τὸ δελτίο μου, τὸ νέο κατασχεμένο τσέκ, μὲ τὴ δικαιολογητικὴ ἐπιστολὴ ἀπὸ τὸν ἔμπορο κ. Παπαδάμ. Ὅμως ἦταν ἡ ἴδια κοπέλα ποὺ ἐξαπάτησε τόσους δυναμικοὺς καὶ ἐμπείρους χρηματιστάς, ἢ ἦταν ἄλλη καὶ μέλος ἄλλης σπείρας ποὺ δούλευε μὲ τὸ ἴδιο σύστημα;

Μ' αὐτὸ τὸ ἐρώτημα καὶ τὴν γνώμη πὼς αὐτὸ τὸ ὄνομα καὶ ἡ διεύθυνσις ἦταν ψεύτικα, τραβήξαμε τὴν ἴδια ὥρα μὲ τὸν Χατζίνη γιὰ τὴν Νέα Πεντέλη, μήπως κάτι θὰ μπορούσαμε νὰ ἐξακριβώσωμε καὶ φθάσαμε ἐκεῖ ὕστερα ἀπὸ μεγάλη ταλαιπωρία μὲ τὰ δύσκολα μέσα συγκοινωνίας ἐκείνης τῆς ἐποχῆς. Κατ' εὐθεῖαν πήγαμε στὸν ἀστυνομικὸ σταθμό. Ὁ σταθμάρχης μὲ προθυμία ἔψαξε τὸ ἀρχεῖο, ὅπου πράγματι βρῆκε τὸ ἀπόκομμα τῆς ἀστυνομικῆς ταυτότητος ποὺ ζητούσαμε μὲ ἀπόλυτα σύμφωνα τὰ στοιχεῖα ποὺ εἴχαμε. Φωτεινὴ Καραγιάννη τοῦ Πέτρου-ἡμερομηνία ἐκδόσεως 7-5-1942—μὲ φωτογραφία κοπέλας ὡς εἴκοσι πέντε χρονῶν. Ἀλλὰ ἦταν στὴν πραγματικότητα ἡ ἴδια;

—Ἂν τὴν ἀναγνωρίσουν οἱ παθόντες, Μανωλάκη, εἶπα στὸν συνάδελφό μου, θρίαμβος. Ὅπου κι' ἂν βρίσκεται θὰ τὴν ἀνακαλύψωμε καὶ τότε πάει ἡ βασιλεία καὶ ἡ δρᾶσις τῆς μυστηριώδικης σπείρας. Μὲ τὴν συστηματικὴ παρακολούθησι ποὺ θὰ τοὺς κάνωμε, ἕναν-ἕναν θὰ τοὺς ἐπισημαίνωμε καὶ τὴν κατάλληλη στιγμὴ ὅλοι μὲ μιᾶς θὰ πέσουνε στὰ χέρια μας, συνέχισα νὰ λέω συνεπαρμένος ἀπὸ τὸν ἐνθουσιασμό.

Ὁ σταθμάρχης ἂν καὶ ἤθελε πολὺ νὰ μᾶς ἐξυπηρετήσῃ, δὲν ἐγνώριζε περισσότερα καὶ μᾶς εἶπε.

—Δυστυχῶς δὲν ξέρω ποῦ κατοικεῖ ἡ κοπέλα. Ἐδῶ τὸ πλεῖστον ἔρχονται ἄρρωστοι, στήνουν μιὰ παράγκα ἀνάμεσα στὰ πεῦκα, κι' ὅταν καλυτερέψουν, γυρίζουν στὰ σπίτια τους.

Εὐχαριστήσαμε τὸν σταθμάρχη καὶ φύγαμε μὲ κάποια ἱκανοποίησι, κρατώντας τὸ ἀπόκομμα μὲ τὴν φωτογραφία, σὰν μιὰ μικρὴ φωτεινὴ ἀχτίδα ποὺ ξεπρόβαλε μέσα ἀπὸ τὸ πυκνὸ σκοτάδι ποὺ σκέπαζε τὴν ὑπόθεσι τῆς σατανικῆς αὐτῆς ἀπάτης.

Ὕστερα γυρίσαμε ὧρες ὁλόκληρες ὅλη τὴν περιφέρεια τῆς Νέας Πεντέλης καὶ ζητούσαμε πληροφορίες, κανεὶς δὲν μπόρεσε νὰ μᾶς πῇ τίποτε τὸ συγκεκριμένο, δείχνοντας τὴν φωτογραφία. Ἄλλοι ἔλεγαν πὼς δὲν τὴν γνωρίζουν, ἄλλοι πάλι πὼς τὴν εἶχαν δῆ πρὸ πολλοῦ καιροῦ μιὰ-δυὸ φορὲς στὴ Νέα Πεντέλη.

Εἶχε πιὰ βραδυάσει, ὅταν γυρίσαμε στὸν Πειραιᾶ μὰ μὲ τὴν ψυχὴ γεμάτη ἀμφιβολίες. Ἦταν ἢ δὲν ἦταν ἡ φωτογραφία τῆς θρυλικῆς ἀπατεώνος, κι αὐτὸ θὰ μᾶς κατεῖχε ὧρες καὶ ὧρες μέχρι τὴν ἄλλη μέρα ποὺ θὰ μᾶς τὸ διευκρίνιζαν οἱ παθόντες.

Παρὰ τὴν κούρασι δὲν ἔκλεισα μάτι, ἐκείνη τὴ νύχτα, καὶ πρωὶ-πρωὶ ξεκινήσαμε μὲ τὸν Χατζίνη γιὰ τὴν ἀναγνώρισι. Καὶ πρῶτος ἀπ' ὅλους ὁ κ. Κρέμος.

(Συνεχίζεται)

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΕΦ·ΜΠΙ·ΑΪ

Ἐκ τοῦ βιβλίου τοῦ Ἀμερικανοῦ συγγραφέως **Ντὸν Χουάιτχεντ** «Ἡ Ἱστορία τοῦ F.B.I.», κατὰ μετάφρασιν τοῦ Ἀστυφύλακος κ. **ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ ΒΟΓΙΑΤΖΗ**

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο)

Ἐνῶ ἡ συζήτησις, γιὰ τὴν συμφωνία τῆς Τεχεράνης, κρατοῦσε ὅλη τὴν ἡμέρα, οἱ «μουσικοὶ» ἔμπαιναν καὶ ἔβγαιναν στὴν διπλανὴ ὑπ' ἀριθ. 14 αἴθουσα. Κάθε φορὰ ποὺ ἄνοιγε ἡ πόρτα, ἀκούγονταν ὁ ἦχος μιᾶς τρομπέτας, τὸ κλάμμα ἑνὸς σαξοφώνου ἢ οἱ νότες ἑνὸς παλιοῦ πιάνου. Ὅλοι οἱ ὑπάλληλοι τοῦ Γραφείου τοῦ FBI τῆς Νέας Ὑόρκης ποὺ ἤξεραν νὰ παίζουν κάποιο μουσικὸ ὄργανο, εἶχαν προσέλθει ἐκείνη τὴν ἡμέρα γιὰ νὰ παίξουν στὸ δρᾶμα τῆς ὑπ' ἀριθ. 14 αἰθούσης τοῦ στούντιο.

Ἡ συνάντησις αὐτὴ τῶν κομμουνιστῶν ἀπεκάλυψε τὸ ρῆγμα μεταξὺ τῆς κομμουνιστικῆς ἡγεσίας καὶ ἐνημερώθηκε τὸ FBI καὶ γιὰ ἄλλες διαταραχὲς στὴν γραμμὴ τοῦ κόμματος, καὶ τὸ κυριώτερο, ἐγνώριζαν ὅτι ὁ Φόστερ διαφωνοῦσε μὲ τὸν Μπρόουντερ.

Ἐν τέλει ἐπεκράτησε ἡ γραμμὴ Μπρόουντερ. Τὸ κόμμα διαλύθηκε τὸν Μάϊο τοῦ 1944 καὶ τὴν θέσι του τὴν κατέλαβε ἡ «Κομμουνιστικὴ Πολιτικὴ Ὀργάνωσις», ποὺ διεκήρυξε τὴν πρόθεσί της νὰ συνεργασθῇ μὲ τὸν «προοδευτικὸ καπιταλισμό». Ἔτσι μὲ τὴν ἐφευρετικότητά της, ἡ κομμουνιστικὴ ἡγεσία ἐδήλωσε τὴν συνεργασία της καὶ ἐνέκρινε τὴν ἐσωτερικὴ καὶ ἐξωτερικὴ πολιτικὴ τῆς κυβερνήσεως.

Ὅσον ὅμως καὶ ἂν οἱ κομμουνισταὶ ἐδήλωναν ἁρμονικὴ συνύπαρξι καὶ συνεργασία μὲ τὸν καπιταλισμό, καὶ ἀπέφευγαν νὰ ὁμιλοῦν γιὰ τὸν ταξικὸ ἀγῶνα, ὁ μηχανισμὸς τῆς σοβιετικῆς κατασκοπείας ἐργαζόταν πυρετωδῶς. Ἄνθρωποι, σὰν τὸν Χάρυ Γκόλντ, τὸν Κλάους Φούξ καὶ τὸν Τζούλιους Ρόζεμπεργκ, διεβίβαζαν κρατικὰ μυστικὰ στοὺς σοβιετικοὺς πράκτορες καὶ Ρώσους διπλωμάτες. Οἱ Ρῶσοι διπλωμάτες εἶχαν πλήρη ἐλευθερία κινήσεων σὲ ὅλες τὶς Πολιτεῖες, ἕνα προνόμιο ποὺ δὲν τὸ ἀπήλαυαν οἱ Ἀμερικανοὶ διπλωμάτες στὴν Ρωσία.

Ἡ ἀτμόσφαιρα φιλίας μεταξὺ Ἀμερικῆς καὶ Ρωσίας κατὰ τὴν περίοδο τοῦ πολέμου, ἄνοιξε τὸ δρόμο στοὺς κομμουνιστὰς γιὰ νὰ ἐντείνουν τὴν δρᾶσι τους μέχρι τῆς ἐγωιστικῆς περιφρονήσεως τῶν ἀμερικανικῶν νόμων. Μερικοὶ Ρῶσοι διπλωμάτες ἦταν γνωστοὶ στὸ FBI ὅτι διηύθυναν τὸν σοβιετικὸ κατασκοπευτικὸ μηχανισμό. Ἦταν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον χειροδύναμοι καὶ εὔσωμοι νέοι καὶ ἐλάμβαναν μέρος σὲ ἀπαγωγές.

Μιὰ τέτοια ἀπαγωγὴ ἔλαβε χώραν τὸ 1943, στὸν Ἅγιο Φραγκῖσκο. Ἡ ἀστυνομικὴ περίπολος ποὺ περιπολοῦσε στὴν παραλία, κατὰ τὰ ξημερώματα τῆς 7 Ὀκτωβρίου, εἶδε 4-5 ἄνδρες νὰ δέρνουν ἕνα ἀγωνιζόμενο αἰχμάλωτό τους, καθὼς τὸν ἔσερναν πάνω στὸ ρωσικὸ φορτηγὸ «Λεονὶντ Κρασίν». Ὁ αἰχμάλωτος ἦταν ὁ Ἀλέξανδρος Ἐγκόρωφ, ἕνας νεαρὸς Ρῶσος, ποὺ εἶχε δραπετεύσει ἀπὸ τὸ πλοῖο τὸ 1942 καὶ εἶχε κρυφθῇ σ' ἕνα ὀρνιθοτροφεῖο, στὸ Ὀρέγκον. Ὁ σοβιετικὸς πρόξενος ἀνέφερε τὴν δραπέτευσι καὶ τὸ «Ἰμιγκρέϊσιον» ἀνεῦρε τὸν Ἐγκόρωφ, ποὺ ἐδήλωσε ὅτι εἶχε δραπετεύσει γιὰ νὰ γλυτώσῃ ἀπὸ τὴν κομμουνιστικὴ δικτατορία, ποὺ εἶχε σκοτώσει τὸν πατέρα του καὶ εἶχε ρίξει τὴν μητέρα του σ' ἕνα στρατόπεδο συγκεντρώσεως. Τὸ «Ἰμιγκρέϊσιον» τοῦ ἐπέτρεψε νὰ παραμείνῃ στὸν Ἅγιο Φραγκῖσκο, πάνω σ' ἕνα νορβηγικὸ πλοῖο, ἀλλὰ ὅταν τὸ πλοῖο τοῦτο ἀγκυροβόλησε σὲ λιμάνι τοῦ Ὀρέγκον, ὁ Ἐγκόρωφ ἐδραπέτευσε καὶ πάλιν.

Αὐτὴ τὴν φορὰ οἱ ἴδιοι οἱ Ρῶσοι ἀνεκάλυψαν καὶ συνέλαβαν τὸν Ἐγκόρωφ, στὸν Ἅγιο Φραγκῖσκο, καὶ τὸν ἔσυραν ἀγωνιζόμενο πάνω στὸ φορτηγό. Τὸ FBI ἀνέ-

λαβε τὴν ἔρευνα τῆς ὑποθέσεως, ἀλλὰ τὸ ὑπουργεῖο ἐξωτερικῶν ἐδήλωσε ὅτι δὲν ἔχει ἁρμοδιότητα στὴν προκειμένη περίπτωσι. Ἕνας ὑπάλληλος τοῦ «Ἰμιγκρέϊσιον» ἀνῆλθε στὸ φορτηγό, δυὸ ἡμέρες μετὰ τὴν ἀπαγωγὴ τοῦ Ἐγκόρωφ, γιὰ νὰ ἐνεργήσῃ ἀνάκρισι. Ὁ Ἐγκόρωφ ὑπέδειξε τὸν Γιάκοφ Λομάκιν, τὸν γενικὸ Σοβιετικὸ Πρόξενο, ὡς ἕνα ἀπὸ τοὺς ἀπαγωγεῖς καὶ τοὺς βασανιστάς του. Ὁ Ἐγκόρωφ ὡδηγήθηκε στὴν αἴθουσα ἀνακρίσεως ὑπὸ συνοδείαν. Φοροῦσε πανταλόνι καὶ ἀθλητικὴ φανελλίτσα. Οἱ πλάτες του ἔφεραν ἴχνη μαστιγώσεως. Ὅλο του τὸ σῶμα ἔφερε ἴχνη σοβαρῶν κακώσεων. Ἦταν κατατρομαγμένος καὶ ἐφοβεῖτο γιὰ τὴν ζωή του. Ἐκλιπαροῦσε τὶς ἀμερικανικὲς ἀρχὲς νὰ τὸν κατεβάσουν ἀπὸ τὸ πλοῖο.

Ὁ Λομάκιν ὅμως ἰσχυρίσθηκε ὅτι ὁ ἴδιος ἐναυτολόγησε τὸν συλληφθέντα ὡς μέλος τοῦ πληρώματος. Τὴν ἄλλη μέρα τὸ φορτηγὸ ἀπέπλευσε. Ὁ Ἐγκόρωφ ἐβάδισε ἀσφαλῶς πρὸς τὸν βέβαιο θάνατο.

Πέρασαν πέντε ἡμέρες μέχρις ὅτου τὸ κοινὸ πληροφορηθῇ τὴν ἀπαγωγὴ τοῦ Ἐγκόρωφ. Τὸ περιστατικὸ αὐτὸ καθὼς καὶ ἄλλες δραπετεύσεις σοβιετικῶν ναυτικῶν, σὲ λιμένες τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, κατὰ τὴν διάρκεια τοῦ πολέμου, ἀνάγκασε τὸν Χοῦβερ νὰ ὑποβάλῃ ὑπόμνημα στὸν ὑπουργὸ δικαιοσύνης τὸν Νοέμβριο τοῦ 1944 σχετικῶς μὲ τὸ θέμα αὐτό.

«Πιστεύω» ἔλεγε στὸ ὑπόμνημα, «ὅτι τὰ ἄτομα αὐτὰ ποὺ ἐγκαταλείπουν διάφορες ὑπηρεσίες τῆς Σοβιετικῆς Ἑνώσεως ἐμπίπτουν στὴν κατηγορία τῶν πολιτικῶν φυγάδων καὶ παραδίδοντάς τους στὰ χέρια τῶν σοβιετικῶν εἶναι σὰν τὰ τοὺς παραδίδωμε στὸν βέβαιο θάνατο. Λόγω τῆς ἰδιότητός των ὡς φυγάδων, πρέπει νὰ δικαιοῦνται τουλάχιστον προσωρινῆς προστασίας στὶς ΗΠΑ, νὰ τοὺς παράσχωμε τὴν εὐκαιρία νὰ ἐγκαταλείψουν τὴ Ρωσία, νὰ τοὺς ἐξασφαλίζεται μόνιμος διαμονὴ ἢ νὰ πηγαίνουν ὅπου αὐτοὶ θέλουν ἀργότερα».

Οἱ ἀπόψεις τοῦ Μπρόουντερ περὶ συνυπάρξεως ἄρχισαν νὰ καταρρέουν μετὰ τὴν συνέλευσι τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν, στὸν Ἅγιο Φραγκῖσκο, τὸν Ἀπρίλιο τοῦ 1945, ὅπου οἱ κομμουνισταὶ συνεκρούσθησαν μὲ τὶς ΗΠΑ γιὰ τὴν κατάληψιν μιᾶς ἕδρας. Οἱ ΗΠΑ ὑπεστήριζαν τὴν κατάληψι τῆς ἕδρας ἀπὸ τὴν ἀντιπροσωπεία τῆς Ἀργεντινῆς ἐνῶ οἱ κομμουνισταὶ ὑπεστήριζαν τὴν κατάληψίν της ἀπὸ τὴν ἀντιπροσωπείαν τῆς προσωρινῆς κυβερνήσεως τοῦ Λουμπλὶν τῆς Πολωνίας. Οἱ ἡγέτες τοῦ «Κομμουνιστικῆς Πολιτικῆς Ὀργανώσεως» ἐπετέθησαν ἀνοικτὰ κατὰ τῆς ἀμερικανικῆς ἀντιπροσωπείας στὰ Ἡνωμένα Ἔθνη. Κατὰ τὸν χρόνο αὐτό, ἐπίσης, ἕνας Γάλλος κομμουνιστὴς ἡγέτης, ὁ Ζὰκ Ντυκλό, ὕστερα ἀπὸ μιὰ ἐπίσκεψί του στὴν Μόσχα, ἔγραψε ἕνα ἄρθρο σὲ μιὰ κομμουνιστικὴ γαλλικὴ ἐφημερίδα, στὸ ὁποῖο ἐπέκρινε τὸν Μπρόουντερ, ὅτι ὡδηγοῦσε τοὺς ἀμερικανοὺς κομμουνιστὰς πρὸς τὸ νδρόμο τοῦ «ρεβιζιονισμοῦ». Ἐξηγοῦσε στοὺς συντρόφους ὅτι ὁ Μπρόουντερ εἶχε διαπράξει μέγα λάθος νὰ διαλύσῃ τὸ κόμμα καὶ νὰ ὀργανώσῃ τὴν «κομμουνιστικὴ πολιτικὴ ὀργάνωση».

Καὶ ἔγραφε ὁ Ντυκλό:

«Ὁ Ἔρλ Μπρόουντερ ἔβγαλε ἀπὸ τὴν συνδιάσκεψι τῆς Τεχεράνης λανθασμένα συμπεράσματα καὶ δὲν κατώρθωσε νὰ ἀναλύσῃ μαρξιστικὰ τὴν κατάστασι. Ὁ Ἔρλ Μπρόουντερ ἀνεκήρυξε ἑαυτὸν πρωτοπόρο στὴν ἐσφαλμένη ἰδέα τῆς σοσιαλιστικῆς ἐξελίξεως γενικῶς, καὶ κυρίως τῆς σοσιαλιστικῆς ἐξελίξεως στὶς ΗΠΑ..... Μπορεῖ κανένας νὰ διαπιστώσῃ τὴν τεραστία ἀναθεώρησι τοῦ μαρξισμοῦ ἐκ μέρους τοῦ Μπρόουντερ καὶ τῶν ὑποστηρικτῶν του, μιὰ ἀναθεώρησι ποὺ ἐκφράζεται μὲ τὴν ἰδέα μιᾶς μακροχρονίου ταξικῆς εἰρήνης στὶς ΗΠΑ καὶ τῆς δυνατότητος τῆς καταπνίξεως τοῦ ταξικοῦ ἀγῶνος κατὰ τὴν μεταπολεμικὴ περίοδο διὰ τῆς ἀποκαταστάσεως ἁρμονικῶν σχέσεων μεταξὺ τῶν ἐργαζομένων καὶ τῶν κεφαλαιοκρατῶν.....»

Οἱ ἀπόψεις τοῦ Ντυκλὸ ἀνεγνωρίσθησαν ὡς αὐθεντικὲς ἀπὸ τοὺς ἀμερικανοὺς κομμουνιστάς. Οἱ ἴδιοι οἱ ἄνθρωποι ποὺ εἶχαν ὑποστηρίξει τὸν Μπρόουντερ, στὴν

συνεδρίασι τῆς ὑπ' ἀριθ. 11 αἰθούσης, ἐστράφησαν τώρα ἐναντίον του. Ὁ Μπρόουντερ κατεψηφίσθη καὶ ἀνέλαβε γενικὸς γραμματεὺς τοῦ κόμματος ὁ Φόστερ. Ἡ «κομμουνιστικὴ πολιτικὴ ὀργάνωσις» κατηργήθη τὸν Ἰούλιο τοῦ 1945 καὶ ἐπανιδρύθη τὸ κομμουνιστικὸ κόμμα τῶν ΗΠΑ.

Ἀπὸ τὶς πληροφορίες ποὺ συνεκέντρωσε τὸ FBI, ἔβγαζε τὸ πόρισμα ὅτι ὡρισμένα μέλη τοῦ κόμματος ποὺ εὑρίσκοντο σὲ καίρια πόστα, μποροῦσαν νὰ ἐπιδράσουν σὲ μεγάλες μᾶζες.

Πολλὲς φορὲς τὸ FBI ἐδέχετο ἐπιθέσεις γιὰ τὸν ἔλεγχο ποὺ ἐνεργοῦσε καὶ τὶς ἔρευνες γύρω ἀπὸ τὴν κομμουνιστικὴ δρᾶσι.

Σὲ μιὰ περίπτωσι διαδόθηκε ὅτι στὴν Οὐάσιγκτων εἶχε «καταληφθῆ» τὸ FBI νὰ ἐνεργῆ ἔρευνα γιὰ τὴν Ἔντιθ Χέλμ, τὴν κοινωνικὴ γραμματέα τῆς κυρίας Φραγκλίνου Ροῦζβελτ καὶ τῆς Μαλβίνα Τόμσον, προσωπικῆς γραμματέως τῆς κυρίας Ροῦζβελτ καὶ προσετίθετο ὅτι ἡ ἴδια ἡ κυρία Ροῦζβελτ εἶχε δώσει τὴν ἐντολὴ αὐτὴ στὸ FBI.

Στὴν πραγματικότητα τὰ γεγονότα εἶχαν ὡς ἑξῆς: Ὁ Γουίλλιαμ Μάκρεϋνολτς, γραμματεὺς τῆς συμβουλευτικῆς ἐπιτροπῆς τοῦ συμβουλίου ἐθνικῆς ἀμύνης—καὶ γραμματεὺς τοῦ Λευκοῦ Οἴκου—ἀπέστειλε μιὰ ἐπιστολὴ πρὸς τὸν ὑπουργὸ δικαιοσύνης, στὶς 11 Ἰουλίου 1940, διὰ τῆς ὁποίας ζητοῦσε ὅπως ἐνεργηθῆ ἡ νόμιμος ἔρευνα γύρω ἀπὸ ὡρισμένα ἄτομα. Ὁ Μακρεϋνολτς ἐσώκλειε καὶ κατάλογον ὀνομάτων καὶ κατέληγε:

«Ὁ Πρόεδρος καὶ τὸ συμβούλιο ἐπιθυμοῦν ὅπως διενεργηθῆ ἕνας προσεκτικὸς ἔλεγχος γιὰ τὰ ἄτομα ποὺ ἀναφέρονται στὸν κατάλογο, γιὰ νὰ διαπιστωθῆ ἂν πράγματι τὰ ἄτομα αὐτὰ εἶναι ἄξια τῆς ἐμπιστοσύνης ποὺ ἀπολαμβάνουν.....»

Τρεῖς μῆνες ἀργότερα ἐστάλη καὶ δεύτερος κατάλογος περιέχων 15 ὀνόματα ἀπὸ τὸν βοηθὸ τοῦ Μάκρεϋνολτς μὲ τὴν παράκλησιν ὅπως τὸ FBI ἐνεργήσῃ καὶ γι' αὐτὰ τὴ σχετικὴ ἔρευνα. Ἀνάμεσα σ' αὐτὰ ἦταν καὶ τὸ ὄνομα τῆς Ἔντιθ Χέλμ. Ἐπειδὴ ἡ αἴτησις προήρχετο ἀπὸ γραφεῖο τοῦ Λευκοῦ Οἴκου, ὁ ἔλεγχος ἐγένετο.

Ὅταν ἡ εἴδησις περὶ τῆς ἐν λόγω ἐρεύνης ἐδόθη στὴν δημοσιότητα, ἄρχισαν νὰ γίνωνται διάφορες κριτικὲς εἰς βάρος τοῦ FBI. Τότε ὁ Χοῦβερ ἔγραψε στὸν ὑποστράτηγο Ἔντουιν Γουῶτσον, γραμματέα τοῦ προέδρου, ἐξηγώντας του πῶς εἶχε ξεκινήσει ὁ ἔλεγχος. Τὴν ἴδια ἐπιστολὴ ἔστειλε καὶ στὴν κυρία Ροῦζβελτ. Σὲ ἀπάντησί της ἡ κυρία Ροῦζβελτ ἐξεδήλωνε τὴν κατάπληξίν της γιὰ τὸν διενεργηθέντα ἔλεγχο γύρω ἀπὸ τὴν ἰδιωτικὴ ζωὴ τῆς δίδος Τόμσον καὶ τῆς κυρίας Χέλμ. Ἐτόνιζε δὲ ὅτι ἡ μέθοδος αὐτὴ ἐρεύνης εἶχε δανεισθῆ πολλὰ ἀπὸ τὴν «γκεστάπο», ἀπέδιδε πλήρη ἀνικανότητα σ' αὐτὸν ποὺ εἶχε διατάξει τὴν ἔρευνα αὐτή.

Ὁ Χοῦβερ ἀπάντησε στὴν κυρία Ροῦζβελτ ὅτι τὸ FBI δὲν εἶχε λόγο νὰ ἀσχοληθῆ μὲ τὴν δίδα Τόμσον ἢ τὴν κυρία Χέλμ, ἐὰν τὰ ὀνόματά τους δὲν ἀνεφέροντο στὸν κατάλογο. Ἐτόνιζε ὅτι τὸ FBI δὲν ἐνήργησε ἀφ' ἑαυτοῦ του, ἀλλὰ ἐξετέλεσε διαταγὴ δοθεῖσα ἐκ τῶν ἄνω καὶ ὅτι ἡ ἔρευνα διεξήχθη εἰς ἀπολύτως ὑπηρεσιακὰ πλαίσια.

Τὸ περιστατικὸ αὐτὸ μὲ τὴν Χὲλμ τὸ ἀναφέρομε σὰν ἕνα μικρὸ παράδειγμα γιὰ τὴν κατανόησι καὶ τὶς παρεξηγήσεις ποὺ ἦταν δυνατὸν νὰ δημιουργηθοῦν ὅταν τὸ FBI ἐλάμβανε ἐντολὲς νὰ ἐνεργήσῃ ἔρευνα γύρω ἀπὸ τὰ κοινωνικὰ φρονήματα τῶν διαφόρων κρατικῶν ὑπαλλήλων κατὰ τὴν διάρκεια τοῦ ψυχροῦ πολέμου ποὺ ἐπηκολούθησε.

(Συνεχίζεται)

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΡΑΚΤΙΒΑΝ

ΕΝΑΣ ΕΠΙΦΑΝΕΣΤΑΤΟΣ ΝΟΜΟΜΑΘΗΣ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ ΕΝΑΣ ΜΕΓΑΛΟΣ ΘΕΜΕΛΙΩΤΗΣ

ΜΕ ΤΗΝ ΕΠΕΤΕΙΟΝ 100 ΕΤΩΝ ΑΠΟ ΤΗΣ ΓΕΝΝΗΣΕΩΣ ΤΟΥ ΚΑΙ 30 ΑΠΟ ΤΟΥ ΘΑΝΑΤΟΥ ΤΟΥ

Ὑπὸ τοῦ Ὑπαστυνόμου Α' κ. **ΧΑΡΑΛ. ΣΤΑΜΑΤΗ**

Η ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ καὶ ὁλόκληρος ὁ πολιτικός, ἐπιστημονικὸς καὶ νομικὸς κόσμος τῆς Ἑλλάδος, ἰδιαίτερα δὲ ὁ δικαστικός, ἐτίμησαν μὲ δικαίαν ὑπερηφάνειαν τὴν μνήμην ἑνὸς ἐπιφανεστάτου νομομαθοῦς καὶ πολιτικοῦ: Τοῦ Κωνσταντίνου Ρακτιβάν, ἑνὸς μεγάλου τέκνου τῆς Μακεδονίας ποὺ τόσον δίκαια ἀπεκλήθη καὶ μεγάλος «Θεμελιωτής».

Ὁ ἀστυνομικὸς κόσμος ἔχει ἰδιαιτέρους λόγους νὰ τιμήσῃ τὴν μνήμην τοῦ Κωνσταντίνου Ρακτιβάν. Διότι ἐπὶ τῶν ἡμερῶν του, ὅταν ἦτο Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν κατὰ τὰ ἔτη 1918-1920, ἡ Ἀστυνομία Πόλεων κατέστη μεγάλη πραγματικότης. Ἦτο τότε ἀκριβῶς ἡ ἐποχὴ ποὺ οἱ εὐγενεῖς ἀγῶνες τοῦ Κ. Ρακτιβάν, παρὰ τὸ πλευρὸν τοῦ Ἐλευθερίου Βενιζέλου, ἔφεραν εἰς τὴν Βουλὴν τῶν Ἑλλήνων τὴν περίφημον ἐκείνην—διὰ τὴν ἀντικειμενικότητά της καὶ τὰς βαθείας παρατηρήσεις της—Αἰτιολογικὴν Ἔκθεσιν τῆς 27 Ἰανουαρίου 1920 ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου «Περὶ Ἀστυνομίας Πόλεων», μὲ ἀποτέλεσμα νὰ ψηφισθῇ ὁ νόμος 2461/1920 καὶ νὰ ἱδρυθῇ ὁ ἀστυνομικὸς θεσμὸς διὰ τὰς πόλεις Ἀθηνῶν, Πειραιῶς, Πατρῶν, Κερκύρας καὶ Θεσσαλονίκης. Ἂς θεωρηθῇ λοιπὸν τὸ ἐπετειακὸν τοῦτο σημείωμα ὡς κάποιος φόρος τιμῆς καὶ τοῦ ἀστυνομικοῦ κόσμου πρὸς τὸν Κωνσταντῖνον Ρακτιβάν, ὁ ὁποῖος πέραν τῶν ὅσων προσέφερε μέχρι τοῦ 1920 οὐδέποτε ἔπαυσε, ἕως τοῦ θανάτου του, νὰ περιβάλλῃ τὴν Ἀστυνομίαν Πόλεων μὲ τὴν ἄδολον ἐκείνην ἀγάπην καὶ ἐκτίμησιν ποὺ μόνον εἰς μεγάλα πνεύματα, μεγάλας καρδίας καὶ φωτεινοὺς πράγματι ὁδηγοὺς τοῦ Ἑλληνισμοῦ ὑπάρχουν καὶ καρποφοροῦν.

***

ΕΙΣ ΕΝΑ παλαιὸν κείμενον τοῦ Ἀντιπροέδρου τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας καὶ καθηγητοῦ τῆς Παντείου Σχολῆς κ. Μ. Στασινοπούλου, δημοσιευμένον εἰς τὴν «Νέαν Ἑστίαν» τοῦ 1941, εὑρίσκομεν αὐτὴν τὴν πληροφορίαν διὰ τὸν Κ. Ρακτιβάν: «... Κάποιο χειμωνιάτικο βράδυ τοῦ 1879 ἕνας νέος φοιτητὴς τῆς Νομικῆς ἀπὸ τὴν Ὕδρα, κάνοντας ἕνα μικρὸ διάλειμμα στὴν κουραστικὴ μελέτη γιὰ τὶς ἐξετάσεις του, ξεφύλλιζε κάτι τεύχη ξένων περιοδικῶν γιὰ παιδιά. Ἐκεῖ τοῦ γεννήθηκε ἡ σκέψη, γιατὶ νὰ μὴν ὑπάρχῃ καὶ στὴν Ἑλλάδα ἕνα καλὸ περιοδικὸ γιὰ τὰ Ἑλληνόπουλα... Δὲν πέρασαν πολλὲς ἡμέρες καὶ εἶδε τὸ φῶς τὸ πρῶτο φύλλο τῆς «Διαπλάσεως τῶν Παίδων». Ἡ ὑποδοχὴ ἦταν καλή, γεμάτη στοργικὴ προσδοκία,

ἰδίως στὴ φωτισμένη ἀστικὴ τάξη... Κι' ἕνα πρωὶ ἦρθε στὸ γραφεῖο ὁ πρῶτος συνδρομητής. Ἕνας κύριος, ποὖχε ζήσει στὸ ἐξωτερικό, πῆγε κι' ἔγραψε τὸ παιδάκι του, ἕνα εὐφυέστατο καὶ μελετηρὸ παιδάκι. Ἔφερε μάλιστα μαζί του κι' ἕνα μάτσο ξένα περιοδικά, ὑποδεικνύοντας νὰ σταχυολογήσουν ὕλη κι' ἀπὸ κεῖ. Τὸ παιδάκι αὐτὸ ποὺ γράφτηκε ὁ πρῶτος συνδρομητὴς τῆς «Διαπλάσεως» ἦταν ὁ Κωνσταντῖνος Ρακτιβάν, ὁ κατόπιν μεγάλος νομομαθής, ὑπουργός, πρόεδρος τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας, ποὺ ἀπετέλεσε συγχρόνως στὸ βίο του ὑπόδειγμα ἀρετῆς, σεμνότητος καὶ δικαιοσύνης...».

Ἦτο τότε ὁ Κ. Ρακτιβὰν 14 μόλις ἐτῶν, γεννηθεὶς εἰς τὸ Μάντσεστερ τὸ 1865. Αὐτὸ ὅμως, τὸ τελευταῖο, μόνον ὡς πρὸς τὴν ληξιαρχικὴν πρᾶξιν γεννήσεώς του, ἀφοῦ ὁ πατέρας του, ἔμπορος τὸ ἐπάγγελμα, τὸν παρέλαβε βρέφος καὶ τὸν ἐνέγραψε δημότην τῆς Βεροίας, ὅπου καὶ διέμενε τότε. Δίκαια λοιπὸν θεωρεῖται Ἕλλην ὁ Κ. Ρακτιβάν, καὶ μάλιστα Μακεδών, καὶ μὲ δικαιολογημένην ὑπερηφάνειαν ἡ Βέροια ἀπεκάλυψε τὴν προτομὴν του εἰς τὰς 11 Ἀπριλίου, δίδοντας τὴν εὐκαιρίαν εἰς τοὺς Μακεδόνας νὰ τιμήσουν τὴν μνήμην τοῦ προσφιλοῦς τέκνου των καὶ διὰ πολλὰ ἄλλα, πέραν τοῦ γεγονότος τῆς γῆς ποὺ τὸν ἀνέθρεψε.

Τὸ ἀθηναϊκὸν πανεπιστήμιον ἔδωσε εἰς τὸν Κωνσταντῖνον Ρακτιβὰν τὴν νομικήν του μόρφωσιν. Νεώτατος ἀκόμη, τὸ 1888, εἰσῆλθεν εἰς τὸν δικαστικὸν κλάδον καὶ ὑπηρέτησεν ἐπὶ διετίαν ὡς πρωτοδίκης Σύρου. Ἀλλὰ παρητήθη ἐνωρὶς τοῦ δικαστικοῦ λειτουργήματος καὶ ἀφωσιώθη εἰς τὴν δικηγορίαν, ἀφοῦ ἐν τῷ μεταξὺ εἰς ἡλικίαν μόλις 22 ἐτῶν, τὸ 1887, εἶχε συγγράψει τὴν περισπούδαστον «Μελέτην ἐπὶ τοῦ νόμου Π' Ξ Ε' τῆς 22 Μαΐου 1882 περὶ τόκου ὑπερημερίας καὶ τόκου τόκων», καὶ τὴν ἄλλην περισπούδαστον καὶ ἐκτεταμένην μελέτην «Τινὰ περὶ προκαταρκτικῶν συμβάσεων» τὸ ἔτος 1888. Καὶ δύο ἔτη ἀργότερον, τὸ 1890, ἔρχεται εἰς φῶς ἡ μελέτη του «Ζητήματα τινὰ σχετικὰ πρὸς τὴν δικαστικὴν παράστασιν τῶν ἀνηλίκων», ἐνῶ τὸ ἔτος 1892, εἰς ἡλικίαν 27 μόνον ἐτῶν βλέπει τὸ φῶς τῆς δημοσιότητος ἡ τετάρτη κατὰ σειρὰν μελέτη του, μὲ τίτλον «Περὶ τῆς μετὰ τὴν λύσιν τοῦ γάμου τύχης τῆς προικὸς κατὰ τὸ ἐν Ἑλλάδι κρατοῦν Ρωμαϊκὸν καὶ Βυζαντινὸν Δίκαιον».

Αἱ νομικαὶ γνωμοδοτήσεις τοῦ Κωνσταντίνου Ρακτιβὰν γίνονται περιζήτητοι ἀπὸ τῆς ἡλικίας αὐτῆς, ἐπανειλημμένως δὲ διατελεῖ Ἀντιπρόεδρος καὶ ἐν συνεχείᾳ πρόεδρος τοῦ Δικηγορικοῦ Συλλόγου Ἀθηνῶν. Καὶ ἡ λαμπρά του σταδιοδρομία προχωρεῖ, χαρακτηριζομένη ἀπὸ τρεῖς πλευράς: Τὴν πολιτικήν, τὴν ἐπιστημονικὴν καὶ τὴν δικαστικήν. Διότι ἀπὸ τοῦ 1910 καὶ ἐφεξῆς ἐκλέγεται πολλάκις βουλευτὴς Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας (πολιτικὴ πλευρὰ τῆς σταδιοδρομίας του), προτείνεται δὲ καὶ ἐκλέγεται, ὡς βουλευτής, μέλος καὶ εἰσηγητὴς τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀναθεωρήσεως τοῦ Συντάγματος, προσφέρων ἀπὸ τῆς θέσεως αὐτῆς πολύτιμον ἐπιστημονικὴν συμβολὴν εἰς τὴν Ἀναθεώρησιν τοῦ 1911. «Ἐὰν αὐτὴ ἡ Ἀναθεώρησις, γράφει ὁ κ. Μ. Στασινόπουλος, ἔδειξεν ἀντοχὴν ἐπὶ 40 καὶ πλέον ἔτη καὶ διετηρήθη εἰς τὴν οὐσίαν της καὶ μετὰ τὴν Ἀναθεώρησιν τοῦ 1952, αὐτὸ ὀφείλεται εἰς τὴν συμβολὴν ἀνθρώπων τῆς μορφώσεως τοῦ Κ. Ρακτιβὰν—ἀλλά, βεβαίως, καὶ εἰς τὴν συνεχῆ παρουσίαν καὶ ἐπίδρασιν τοῦ Ἐλευθερίου Βενιζέλου, ποὺ ἀνεδείχθη καὶ κατὰ τὴν περίοδον ἐκείνην πάντοτε ἐνήμερος εἰς ὅλα τὰ νομικὰ καὶ συνταγματικὰ ζητήματα, ποὺ προέκυπτον κατὰ τὰς συζητήσεις...».

Χαρακτηριστικὴ ἡ διαπίστωσις πολλῶν νομομαθῶν συγγραφέων μας, ὅτι ἡ πολιτικὴ σταδιοδρομία τοῦ Κ. Ρακτιβὰν συμβαδίζει μὲ τὴν ἐπιστημονικήν, ἂν δὲν ἐπικαλύπτεται. Ὅσον διὰ τὴν τρίτην πλευρὰν τῆς σταδιοδρομίας του, τὴν δικαστικήν, αὐτὴ πέραν τῆς διετοῦς θητείας του ὡς πρωτοδίκου, κατὰ τὰ ἔτη 1888-1889, ἐξικνεῖται μέχρι τῆς ἀνωτάτης βαθμίδος τῆς δικαστικῆς ἱεραρχίας (κατὰ εὐρεῖαν ἔννοιαν): Ἐκείνης τοῦ ὑπουργοῦ Δικαιοσύνης, κατὰ τὰ ἔτη 1912-1915, ἡ ὁποία πέραν τοῦ ὅτι ἀποτελεῖ ἕνα μεγάλον σταθμὸν εἰς τὰ δικαστικὰ ἀλλὰ καὶ διοικητικὰ

πράγματα τῆς Χώρας μας, συνδέεται μὲ πολλὰ συγκινητικὰ γεγονότα ἀπὸ τὴν μαρτυρικὴν γῆν τῆς Μακεδονίας μας.

***

ΔΙΟΤΙ ὡς ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης ὁ Κ. Ρακτιβὰν εἶχε τὴν τύχην νὰ σταλῆ, ἀπὸ τοῦ Ὀκτωβρίου 1912 μέχρι τοῦ Ἰουνίου 1913 εἰς τὴν Θεσσαλονίκην, κατ' ἐντολὴν τῆς κυβερνήσεως καὶ ὡς μέλος καὶ ἐκπρόσωπος αὐτῆς, διὰ νὰ ὀργανώσῃ τὴν διοίκησιν τῶν Νέων Χωρῶν. Ἐστάλη ὁ Κ. Ρακτιβὰν εἰς τὴν ἐλευθερωμένην Μακεδονίαν—ἕνα ἐκλεκτὸν μέλος τῆς τότε κυβερνήσεως καὶ Μακεδὼν—διὰ νὰ φέρῃ πρῶτος εἰς τὴν γῆν ποὺ ἐποτίσθη μὲ ποταμοὺς αἱμάτων τὴν πνοὴν τοῦ Ἑλληνικοῦ νόμου καὶ τὸ πνεῦμα τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους. Καὶ ἐπέτυχε, παρ' ὅλα τὰ ἐμπόδια ποὺ συνήντησε, νὰ ὀργανώσῃ κατὰ τρόπον ἄριστον—διὰ τὴν ἐποχὴν καὶ τὰς τότε συνθήκας—τὰς πρώτας ἑλληνικὰς δημοσίας ὑπηρεσίας τῆς Μακεδονίας, παρηκολούθησε δὲ μὲ συγκινητικὴν προσήλωσιν καὶ ἀγάπην τὴν ἀρχικὴν αὐτῶν λειτουργίαν, κατευθύνων καὶ συντονίζων τὸ ἔργον των εἰς τὰ πρῶτα του βήματα.

Αἱ δυσχέρειαι ποὺ συνήντησε ἀπὸ τὴν πρώτην ἡμέραν τῆς ἀποστολῆς του εἶναι πολλαὶ καὶ σοβαραί. Εἶχε νὰ ὀργανώσῃ ὑπὸ φοβερὰς συνθήκας καὶ ἀντιξοότητας τὴν Διοίκησιν, νὰ ἐμπεδώσῃ τὴν τάξιν καὶ νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν ἀπονομὴν δικαιοσύνης εἰς ἐπαρχίας «αἵτινες ὑπέφεραν ἀπὸ αἰώνων ἀπὸ κακοδιοίκησιν καὶ αἵτινες, ἐπιπροσθέτως, ἀπὸ τῆς τελευταίας Συνθήκης τοῦ Βερολίνου καὶ ἐφεξῆς εἶχον γίνει θέατρον διαμάχης μεταξὺ ὅλων τῶν Βαλκανικῶν Κρατῶν...». Εἶχε ἀκόμη νὰ παλαίσῃ τὰ μέγιστα κατὰ τόσων δυσκολιῶν καὶ προσκομμάτων ποὺ προέβαλον ὄχι μόνον οἱ Βούλγαροι καὶ οἱ Τοῦρκοι, ἀλλὰ καὶ ὅλα σχεδὸν τὰ ἄλλα Εὐρωπαϊκὰ κράτη. Ἐπ' αὐτοῦ ἀξίζουν νὰ σημειωθοῦν μερικαὶ ἀπρόοπτοι δυσκολίαι, ποὺ συνήντησεν ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας τῆς μεταβάσεώς του εἰς Θεσσαλονίκην μὲ τὸ ἀτμόπλοιον «Ἀρκαδία», ἐξωπλισμένον ἐμπορικόν, ὅτε ἐστάθη ἀδύνατον νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὸν λιμένα τῆς πόλεως χωρὶς τὴν ἐπίδειξιν πυγμῆς. Γράφει ὁ ἴδιος εἰς ἀναφορὰν του πρὸς τὸν Πρωθυπουργόν :

«... Οἱ ἰθύνοντες τὰ τῶν Μεγάλων λεγομένων Δυνάμεων, αἵτινες ἀξιοῦσιν ἐγωϊστικῶς νὰ διέπωσι τὰ τοῦ κόσμου ὑπὲρ ἑαυτῶν, δὲν ἐδίστασαν νὰ φράξωσι τὴν ἀπὸ θαλάσσης εἴσοδον τῆς Θεσσαλονίκης διὰ τῆς χρήσεως τῶν τουρκικῶν τορπιλλῶν καὶ τῆς προστήσεως (1) Γάλλων ὑπαξιωματικῶν ἐπὶ τῶν τουρκικῶν πλοηγικῶν πλοίων...». Καὶ ἀφοῦ χωρὶς πλοηγὸν ἡ «Ἀρκαδία» δὲν ἠδύνατο νὰ φθάσῃ εἰς τὴν Θεσσαλονίκην, οἱ δὲ Γάλλοι ἠρνοῦντο νὰ πλοηγήσουν τὸ φέρον τὸν Κ. Ρακτιβὰν πλοῖον, ἀπεφασίσθη ἡ «μὲ τὸ σπαθὶ» εἴσοδος : «Διέταξα τὸν πλοίαρχον τῆς «Ἀρκαδίας», γράφει ὁ Ρακτιβὰν ἐν συνεχείᾳ εἰς τὴν ἀναφορὰν του, νὰ σταματήσῃ τὸ πλοηγόν. Ἀμέσως ἐγένοντο τὰ δέοντα σήματα καὶ σφυρίγματα, εἰς ἃ τὸ πλοῖον ἐκώφευσε. Τότε διέταξα νὰ γίνῃ χρῆσις τῶν τηλεβόλων... Τὸ πλοηγὸν ἔφευγε... Ἐρρίφθη τότε μία βολὴ δεξιά, μία ἀριστερὰ καὶ τρίτη κατ' εὐθεῖαν ἐπὶ τοῦ σκάφους, διελθοῦσα εὐστοχώτατα ὑπεράνω τοῦ ἱστοῦ. Εὐθὺς ὡς εἶδον οἱ ἐπὶ τοῦ πλοίου ὅτι δὲν παίζομεν, ἔκαμον σῆμα ὅτι ἔρχονται πρὸς ἡμᾶς... Καὶ ἦσαν, ὑπὸ Γάλλον ὑπαξιωματικόν, 3 ἢ 4 Τοῦρκοι τοῦ πολεμικοῦ ναυτικοῦ καὶ εἷς Τοῦρκος πλοηγός. Διέταξα νὰ ἐπιβιβασθοῦν Ἕλληνες ναῦται καὶ νὰ κρατηθοῦν οἱ Τοῦρκοι ὡς αἰχμάλωτοι...».

Αὐτὸ τὸ περιστατικὸν καὶ πολλὰ ἄλλα παρόμοια, ποὺ ὁ Κ. Ρακτιβὰν δὲν τὰ ἀνέμενε καὶ δι' αὐτὸ τὰ χρωματίζει ζωηρά, βρίσκονται εἰς τὰς σελίδας τοῦ ἔργου του «Ἔγγραφα καὶ Σημειώσεις ἐκ τῆς πρώτης Ἑλληνικῆς Διοικήσεως τῆς Μακεδονίας (1912-1913)».

Ὑπὸ αὐτὰς πάντως τὰς φοβερὰς συνθήκας, ποὺ περιγράφει εἰς τὸ ἱστορικόν του ἀφήγημα ὁ Κ. Ρακτιβάν, ἤτοι μὲ συνθήκας ποὺ εἶχε καὶ ἔχει νὰ παλαίῃ πάντοτε ὁ Ἑλληνισμὸς εἰς τὰς περισσότερον δικαίας ὑποθέσεις του, ἐπήγαμε εἰς τὴν

(1) *Πρόστησις*: νομικὸς ὅρος τοῦ «διορίζω».

Μακεδονίαν. Ὑπὸ αὐτὰς τὰς συνθήκας καὶ μέσα ἀπὸ τὸ χάος, ποὺ ἐπετείνετο ἀπὸ τὴν παρουσίαν τῶν «φιλοξενουμένων» βουλγαρικῶν στρατευμάτων, ἡ διοίκησις τοῦ Κ. Ρακτιβὰν ἔθεσε σταθερὰ θεμέλια καὶ ἄφησε ἐποχήν, διότι συνεδύαζε τὸ ἥπιον μὲ τὸ στιβαρόν, καὶ τὸ πολιτισμένον μὲ τὸ αὐστηρὸν στοιχεῖον. Ὁ νόμος 4134 τῆς 28 Φεβρουαρίου 1913 «Περὶ διοικήσεως τῶν στρατιωτικῶς κατεχομένων Χωρῶν», ποὺ ὥρισε τὰς ἁρμοδιότητας καὶ τὸ ἔργον τοῦ πρώτου Διοικητοῦ, ἔχει τὰς ἀκολούθους ὑπογραφὰς μεγάλων καὶ ἐνδόξων ὀνομάτων: Γεώργιος Α', Βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων, Ἐλευθέριος Βενιζέλος, Πρόεδρος τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν. Ὑπουργοί: Ἐξωτερικῶν Λ.Α. Κορομηλᾶς, Ἐσωτερικῶν Ἐμμ. Ρέπουλης, Οἰκονομικῶν Ἀλ. Ν. Διομήδης, Δικαιοσύνης Κ. Δ. Ρακτιβάν, Ἐκκλησιαστικῶν Ι. Δ. Τσιριμῶκος, Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Ἀνδρ. Μιχαλακόπουλος, Ναυτικῶν Ν. Α. Στράτος.

***

ΘΕΜΕΛΙΩΤΗΣ μέγας λοιπὸν ὁ Κωνσταντῖνος Ρακτιβὰν εἰς τὴν νομικήν, τὴν πολιτικήν, τὴν ἐπιστημονικὴν καὶ δικαστικὴν πορείαν τῶν ἑλληνικῶν πραγμάτων ἀπὸ τῆς νεαρᾶς του ἡλικίας καὶ μέχρι τοῦ 1915, ὅτε ἦγεν τὸ πεντηκοστὸν ἔτος τῆς ἡλικίας του. Δὲν παρῆλθον τρία ἔτη καὶ ἀναλαμβάνει τὸ Ὑπουργεῖον Ἐσωτερικῶν, ὅτε νέα σταθερὰ θεμέλια τίθενται μὲ τὴν ἵδρυσιν τοῦ θεσμοῦ τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων. Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν ὁ Κ. Ρακτιβάν, ἀπὸ τοῦ 1918 μέχρι τοῦ 1920, εἰσάγει εἰς τὴν Βουλὴν τὸ νομοσχέδιον «Περὶ Ἀστυνομίας Πόλεων», τοῦ ὁποίου ἡ ἀπὸ 27-1-1920 Αἰτιολογικὴ Ἔκθεσις μαρτυρεῖ ὁλόκληρον τὴν βαθυστόχαστον καὶ πράγματι μεγαλόπνοον κρίσιν τοῦ ἀνδρός. Ἰδοὺ ἡ ἔκθεσις αὐτή:

«Διὰ τοῦ ὑποβαλλομένου νομοσχεδίου σκοπεῖται ἡ σύστασις εἰδικοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος διὰ τὰς Ἀθήνας, Θεσσαλονίκην, Πειραιᾶ, Πάτρας καὶ Κέρκυραν, ὡς ἐπίσης καὶ δι' ἄλλας πόλεις τοῦ Βασιλείου, εἰς ἃς βραδύτερον ἤθελε κριθῆ ἀναγκαία ἡ λειτουργία τοιούτου Σώματος.

»Εἶναι κοινῶς ἀνεγνωρισμένον καὶ παραδεδεγμένον ἤδη κατ' ἀρχὴν ὑπό τε τῆς Κυβερνήσεως καὶ ὑπὸ τῆς Βουλῆς, ψηφισάσης τὸ ἄρθρον 12 τοῦ νόμου 1370, ὅτι διὰ τὰς μεγαλουπόλεις ἀπαιτεῖται ἡ ὀργάνωσις εἰδικοῦ Σώματος Ἀστυνομίας ἄλλου παρὰ τὸ ἀσκοῦν μέχρι τοῦδε τὰ καθήκοντα ταῦτα Σῶμα τῆς Χωροφυλακῆς.

»Τῶ ὄντι δ' ἐξ αὐτῶν τῶν ὅρων Χωροφύλαξ καὶ Ἀστυνόμος δηλοῦται ἡ διαφορὰ τῶν δύο λειτουργημάτων. Αἱ ὑποχρεώσεις καὶ τὰ καθήκοντα τῶν ἀνωτέρω Σωμάτων, μολονότι κατ' ἀρχὴν ταὐτὰ καὶ τείνοντα πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπόν, εἶναι ὅλως διάφορα ἐν ταῖς λεπτομερείαις καὶ ὡς πρὸς τὸν τρόπον τῆς ἐκπληρώσεως αὐτῶν, σχετιζόμενα ἔνθεν μὲν πρὸς τὰς πολλαπλᾶς ἀπαιτήσεις τοῦ βίου τῶν μεγαλουπόλεων καὶ τὰς ἰδιαζούσας ἐν γένει συνθήκας τούτων, ἔνθεν δὲ τὸν διάφορον ὅλως τρόπον τοῦ ζῆν καὶ τὰς συνθήκας τῶν μικρῶν πόλεων καὶ χωρίων τῆς ὑπαίθρου Χώρας.

»Ἡ εἰδικὴ ἐκπαίδευσις τοῦ Σώματος τῆς Χωροφυλακῆς καὶ αἱ ἐν γένει διέπουσαι τοῦτο διατάξεις δὲν δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν, ὅτι προσαρμόζονται τελείως πρὸς τὴν ἐκπλήρωσιν καθαρῶς ἀστυνομικῶν καθηκόντων. Ἡ ἀδυναμία αὕτη ὀφείλεται κατὰ μέγα μέρος καὶ εἰς τὸ γεγονός, ὅτι τὸ Σῶμα τοῦτο φέρει προέχοντα χαρακτῆρα στρατιωτικόν, ἐπεκτεῖνον, ὡς ἐκ τοῦ σκοποῦ αὐτοῦ, τὴν δρᾶσιν του καθ' ἅπασαν τὴν χώραν, ἐντεῦθεν δὲ καὶ ἡ ἐκπαίδευσις ρυθμίζεται συμφώνως πρὸς τὴν τοιαύτην ἀποστολήν του καὶ συχναὶ μετακινήσεις τοῦ εἰς τὰς πόλεις ὑπάρχοντος προσωπικοῦ λαμβάνουσι χώραν ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε πολλάκις εἶναι δύσκολον νὰ εὑρεθῆ κατώτερος ἀξιωματικὸς ἢ ὁπλίτης, ὑπηρετῶν πλέον τοῦ ἑξαμήνου εἰς τὴν αὐτὴν πόλιν.

»Αἱ τοιαῦται ἐπανειλημμέναι μεταθέσεις, συνεπαγόμεναι ἄγνοιαν τῶν τοπικῶν συνθηκῶν, τοπικῶν ἀναγκῶν, εἰδικῶν διατάξεων καὶ αὐτῆς ἀκόμη τῆς τοπογραφίας καὶ τῶν ἐγκληματιῶν τῶν πόλεων, ἐπιφέρουσι τὰ (οὐχὶ ἄγνωστα) ἐπιβλα-

βῆ διὰ τὴν ὡς 'Αστυνομικῆς δυνάμεως ἐπάρκειαν τοῦ Σώματος τούτου ἀποτελέσματα.

»'Η εἰς τὰς πόλεις ἀφ' ἑτέρου ἐκτέλεσις ὑπηρεσίας ὑπὸ ἀνδρῶν τῆς Χωροφυλακῆς πολλάκις οὐχὶ μετὰ προθυμίας ἀναλαμβάνεται καὶ λόγῳ τοῦ δαπανηροῦ τοῦ βίου τῶν πόλεων, καὶ τὸ σημεῖον τοῦτο δέον νὰ ἀντιμετωπισθῇ ἐπαρκῶς κατὰ τὴν ρύθμισιν τῶν ὅρων τοῦ 'Αστυνομικοῦ Σώματος τῶν Πόλεων.

»Οἱ ἀνωτέρω εἶναι οἱ σπουδαιότεροι τῶν λόγων, οἵτινες ἐπιβάλλουσι καὶ παρ' ἡμῖν ὡς ἐπέβαλον πρὸ καιροῦ εἰς τὰ Κράτη τῆς 'Αγγλίας, 'Αμερικῆς, Γαλλίας καὶ πλείστων ἄλλων χωρῶν, τὴν συγκρότησιν εἰδικοῦ Σώματος 'Αστυνομίας Πόλεων, κατὰ τὰ διὰ τοῦ ὑποβαλλομένου ἤδη εἰς τὴν Βουλὴν νομοσχεδίου ἐκτιθέμενα.

»Πρὶν εἰσέλθωμεν εἰς τὰς λεπτομερείας αὐτοῦ, σημειοῦμεν ἰδιαιτέρως, ὅτι ἓν ἐκ τῶν κυρίων χαρακτηριστικῶν τοῦ διὰ τοῦ παρόντος νομοσχεδίου σχηματισθησομένου Σώματος εἶναι, ὅτι τοῦτο θὰ εἶναι Σῶμα οὐχὶ στρατιωτικόν, ἀλλὰ πολιτικόν, ὑπὸ τὸν ἔλεγχον μόνον τῶν πολιτικῶν ἀρχῶν, μὴ ἔχον πλέον σχέσιν πρὸς τὸν στρατὸν καὶ τοὺς στρατιωτικοὺς κανονισμούς, καὶ ὅτι θὰ ἀποτελῆται ἐξ ἰδιωτῶν ἐθελουσίως κατατασσομένων, ἀναλαμβανόντων τὴν ὑπηρεσίαν ταύτην ὡς βιοποριστικὸν ἐπάγγελμα, ἀντιθέτως πρὸς τὸ συμβαῖνον, κατὰ τὸ πλεῖστον, εἰς τὸ Σῶμα τῆς Χωροφυλακῆς, ἔνθα μέγα μέρος τῶν κατωτέρων ὀργάνων κατατάσσεται ἐπὶ ὡρισμένῃ βραχείᾳ θητείᾳ, ὑπεχούσῃ θέσιν τῆς διετοῦς ὑποχρεωτικῆς θητείας ἐν τῷ στρατεύματι.

»Ἓν ἐπὶ πλέον ἐπιχείρημα διὰ τὴν ὕπαρξιν εἰδικῆς 'Αστυνομικῆς δυνάμεως ἐν ταῖς πόλεσιν εἶναι ἡ ἀνάγκη τῆς δημιουργίας μᾶλλον φιλικῶν σχέσεων καὶ συμπαθείας μεταξὺ τῆς 'Αστυνομίας καὶ τῶν πολιτῶν, ὅπερ εἶναι δυσχερὲς νὰ ὑφίσταται, ἐφ' ὅσον ἀστυνομικὰ καθήκοντα ἐκτελεῖ δύναμις σώματος στρατιωτικοῦ, διεπομένου ὑπὸ τῶν ἰδιαζόντων τῷ στρατῷ κανόνων καὶ ὑποκειμένου εἰς συχνὰς μεταθέσεις, ὡς ἤδη συμβαίνει.

» Διὰ τοῦ παρόντος σχεδίου νόμου καθιεροῦται ἡ μονιμότης τοῦ προσωπικοῦ, ὡς ἀπαραίτητος παράγων. 'Εννοεῖται ὅμως ἀφ' ἑτέρου, ὅτι ὀφείλομεν νὰ θέσωμεν τοιούτους ὅρους διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ νέου 'Αστυνομικοῦ Σώματος, ὥστε νὰ ἐλκύσωμεν ὡς ὄργανα τοῦ Σώματος τούτου πρόσωπα καλῆς τάξεως καὶ ἀγωγῆς, δυνάμενα νὰ ἀποβῶσιν ἀντάξια τῶν δικαίων προσδοκιῶν τοῦ κοινοῦ.....».

'Ο νόμος 2461 τοῦ 1920, καρπὸς προσπαθειῶν τοῦ 'Ελευθερίου Βενιζέλου καὶ τοῦ Κ. Ρακτιβάν, κατέστησε πραγματικότητα τὴν σύστασιν νέου ἐντελῶς 'Αστυνομικοῦ Σώματος διὰ τὰ μεγάλα ἀστικὰ κέντρα, βασιζομένου ἐπὶ συγχρόνων ἀντιλήψεων καί, πρὸ παντός, ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τῆς δημιουργίας ἐπαγγελματιῶν ἀστυνομικῶν, μὲ συνείδησιν καὶ πνεῦμα ὑπαλληλικὸν ἔναντι τῶν πολιτῶν καὶ τῆς κοινωνίας ἐν γένει.

***

ΜΕΓΑ ΕΡΓΟΝ τοῦ Κωνσταντίνου Ρακτιβὰν εἶναι καὶ ἡ ὀργάνωσις τοῦ Συμβουλίου τῆς 'Επικρατείας. 'Εκτιμώμενος βαθύτατα ὑπὸ τοῦ 'Ελευθερίου Βενιζέλου διὰ τὸ ἦθος καὶ τὴν νομομάθειάν του, ὡς καὶ διὰ τὴν προηγηθεῖσαν δρᾶσιν του εἰς τὸν δημόσιον βίον, ἐκλήθη παρ' αὐτοῦ τὸ 1927—ἀφοῦ ἐν τῷ μεταξὺ εἶχε ἐκλεγῆ καὶ πληρεξούσιος εἰς τὴν Δ' ἐν 'Αθήναις 'Εθνοσυνέλευσιν τοῦ 1923, τῆς ὁποίας διετέλεσε καὶ Πρόεδρος ἀπὸ τοῦ ἑπομένου ἔτους, καθὼς καὶ μέλος τῆς 'Ακαδημίας 'Αθηνῶν ἀπὸ τοῦ 1926—νὰ ἀναλάβῃ τὴν ὀργάνωσιν τοῦ Συμβουλίου 'Επικρατείας, ποὺ τὸ ἐζητοῦσε πλέον ὁ τόπος ἀφοῦ ἀπὸ τὸ 1864 καὶ οὐσιαστικώτερον ἀπὸ τὸ 1844 εἶχε καταργηθῆ. Συνέταξε τότε τὸν νόμον 3713 τοῦ 1928 «Περὶ 'Οργανισμοῦ τοῦ Συμβουλίου 'Επικρατείας», ὁ ὁποῖος ἐξακολουθεῖ κατὰ βάσιν νὰ ἰσχύῃ καὶ σήμερον, καὶ ἀπὸ τοῦ 1929 ἀπεδέχθη τὴν θέσιν τοῦ πρώτου Προέδρου, παρασχὼν οὕτω σημαντικωτάτην ὑπηρεσίαν εἰς τὸ "Εθνος. 'Αφοσιωθεὶς εἰς τὸν νεοπαγῆ θεσμὸν μὲ τὴν ἰδίαν ἀπαρέγκλιτον πρὸς τὸ καθῆκον προσήλωσιν, ποὺ εἶχε παντοῦ ἐπιδείξει, εἰς ὅλα τὰ ὑπ' αὐτοῦ καταληφθέντα λειτουργήματα, κατηύθυνε τὰς ἐργασίας τοῦ Συμβουλίου τῆς

Ἐπικρατείας κατὰ τὰ πρῶτα κρίσιμα ἔτη τῆς λειτουργίας του καὶ συνετέλεσε τὰ μέγιστα εἰς τὴν διαμόρφωσιν τῆς ἀρχικῆς του νομολογίας, ἡ ὁποία καὶ ἀπετέλεσε τὴν βάσιν τῶν μετέπειτα νομολογιακῶν κατευθύνσεων τοῦ Ἀνωτάτου Διοικητικοῦ Δικαστηρίου μας.

Ὁ ἤδη Ἀντιπρόεδρος τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας καὶ καθηγητὴς τῆς Πανteίου Σχολῆς κ. Μ. Στασινόπουλος, γράφει διὰ τὴν τεραστίαν αὐτὴν συμβολὴν τοῦ Κ. Ρακτιβὰν εἰς τὰ πρῶτα βήματα τοῦ Ἀνωτάτου Διοικητικοῦ Δικαστηρίου:

«..... Τὰ πρῶτα ἔτη τῆς νομολογίας τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας ὑπῆρξαν μία δύσκολη, ἀλλὰ ἀξιοθαύμαστη δημιουργία. Βῆμα πρὸς βῆμα ἐσκάπτετο τὸ ἔδαφος καὶ εἰσηγοῦντο αἱ νέαι ἔννοιαι, μὲ τὴν ἀκριβῆ εἰκόνα των καὶ τὴν ἀλάνθαστον τοποθέτησίν των. Ἀθόρυβος, ἀλλὰ συστηματικὸς καὶ ἐπίμονος, ὁ Ρακτιβὰν διηύθυνε τὰ πάντα ἀπὸ τὴν θέσιν του, εἰς τὴν ὁποίαν εἰργάζετο ἀδιακόπως. Παρηκολούθει σχεδὸν ὅλας τὰς διασκέψεις, ἐδιάβαζε λέξιν πρὸς λέξιν ὅλας τὰς ἀποφάσεις, συνεβούλευε, καθωδηγοῦσε, ἔδιδε σταθερὰς καὶ φωτεινὰς κατευθύνσεις. Ἐπηρέαζε γύρω του τοὺς πάντας, διότι τὸν ἔβλεπαν νὰ εἶναι διαρκῶς εἰς τὸ γραφεῖον του καὶ νὰ ἐμπνέῃ μὲ τὸ παράδειγμά του εἰς αὐτὴν τὴν δημιουργίαν. Δὲν ἐπώπτευεν ἁπλῶς, ἀλλὰ εἰργάζετο. Καὶ ὅλοι γνωρίζομεν πόσον πιστὰ ἐργάζονται οἱ κατώτεροι, ὅταν βλέπουν τὸν ἀνώτερον νὰ ἐργάζεται μὲ εἰλικρίνειαν καὶ μὲ πίστιν.

» Τὴν 17ην Μαΐου 1929, εἰς τὰ ἐγκαίνια τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας, ὁ Ἐλευθέριος Βενιζέλος εἶχε πεῖ ἕναν μεγάλο λόγο: «Ἐάν, εἶπεν, ἠθέλατε ἀκυρώσει καὶ τὴν σοβαρωτέραν ἔτι πρᾶξιν τῆς Κυβερνήσεως, δὲν θὰ δυσφορήσω, ἀλλὰ πρῶτος ἐγὼ θὰ σᾶς συγχαρῶ. Διότι θέλω κάθε πολίτης, ἀκόμη καὶ ὁ πλέον ἀνυπεράσπιστος ἀγρότης εἰς τὰς ἐσχατιὰς τοῦ Κράτους, νὰ δύναται νὰ εἴπῃ πρὸς τὴν Διοίκησιν ποὺ τὸν ἀδικεῖ τὴν φρᾶσιν τοῦ Μυλωνᾶ τοῦ Πότσδαμ: «Ὑπάρχουν δικασταὶ εἰς τὰς Ἀθήνας!». Μὲ αὐτὸ τὸ πνεῦμα ἐξεκίνησε τὸ Συμβούλιον Ἐπικρατείας. Καὶ εὐθὺς ἀπὸ τὴν πρώτην του ἀπόφασιν (τὴν ὑπ' ἀριθ. 1 τοῦ 1929) ἔλαβε τὸ βάπτισμα τοῦ πυρός. Μὲ τὴν ἀπόφασιν αὐτὴν ἠκυρώθη ὁλόκληρος ἡ ἐκκαθάρισις τοῦ Σώματος τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων, ποὺ εἶχε γίνει ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν Βενιζέλου, διότι ἐκρίθη ὅτι τὰ συμβούλια κρίσεως εἶχαν συγκροτηθῆ ἀντισυνταγματικῶς, ἐπειδὴ ἦσαν ἔκτακτα, ἐνῶ ἡ κρίσις ἔπρεπε νὰ γίνῃ ἀπὸ τὰ ὑπάρχοντα συμβούλια, τὰ τακτικά. Ἡ ἀπόφασις αὐτὴ δὲν ἠμπορεῖ νὰ μὴν ἠνώχλησε τὴν Κυβέρνησιν, ποὺ ἔβλεπε νὰ καθυστερῇ ἕνα διοικητικὸν μέτρον μεγάλης σημασίας διὰ τὸ πολιτικὸν πρόγραμμά της. Ἐν τούτοις, ἡ συμμόρφωσις πρὸς τὴν ἀπόφασιν ὑπῆρξε ἄμεσος.

» Μὲ αὐτὴν τὴν σταθερὰν προσοχὴν καὶ ἐπιμέλειαν ἔγιναν τὰ πρῶτα βήματα τῆς νομολογίας τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας, κατὰ τὴν πρώτην ἑξαετίαν τῆς λειτουργίας του, ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Κωνστατίνου Ρακτιβάν.

» Μόνον ἐπειδὴ εἶχαν τεθῆ τόσον στερεὰ θεμέλια, κατώρθωσεν ὁ θεσμὸς τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας νὰ συνεχίσῃ τὴν πορείαν του καὶ νὰ ἐπιζήσῃ ἐπὶ 25 ἕως τώρα χρόνια, ἀνάμεσα ἀπὸ φοβερὰς πολιτικὰς καὶ ἐθνικὰς περιπετείας. Δι' αὐτό, μὲ τὴν πάροδον τοῦ καιροῦ, ποὺ ξεκαθαρίζει τὰς ἐντυπώσεις καὶ κρατεῖ τὰ περισσότερον ἀξιόλογα στοιχεῖα ἀπὸ τὴν δρᾶσιν τῶν ἀνθρώπων διὰ νὰ τὰ διαφυλάξῃ ἡ Ἱστορία, τὸ ὄνομα τοῦ Ρακτιβάν, παρὰ τὴν ἄλλην σημαντικήν του δρᾶσιν καὶ τὰ μεγάλα ἀξιώματά του, παραμένει περισσότερον συνδεδεμένον μὲ τὴν ἰδιότητά του ὡς πρώτου προέδρου καὶ ἱδρυτοῦ καὶ ὀργανωτοῦ τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας».

***

Αὐτὸς ὑπηρξεν εἰς ὀλίγας ἁδρὰς γραμμὰς ὁ Κωνσταντῖνος Ρακτιβάν, μὲ τὴν προσθήκην ὅτι συνέγραψε καὶ πλεῖστα ἄλλα ἔργα («Τὰ κτήματα τῶν μεταναστευσάντων ἐκ τῶν Νέων Χωρῶν» (1916), «Ἡ Συνταγματικὴ προστασία τῆς Ἐργασίας (1933) κ.λ. καὶ διετέλεσε καὶ Πρόεδρος τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν ἀπὸ τοῦ 1933 μέχρι τοῦ 1935, ὅτε καὶ ἀπέθανεν. Ἕνας, κατὰ κοινὴν ὁμολογίαν, ἐπιφανέστατος νομομαθής, πολιτικὸς καὶ ἐπιστήμων, καὶ ἕνας μεγάλος **Θεμελιωτής**.

Χ. ΣΤΑΜΑΤΗΣ

Η ΠΡΟΘΥΜΙΑ ΠΡΟΣ ΕΚΠΛΗΡΩΣΙΝ ΤΟΥ ΚΑΘΗΚΟΝΤΟΣ

Ὑπὸ τοῦ κ. ΘΕΜ. ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΥ

Ἡ προθυμία γιὰ τὴν ἐκπλήρωσι τοῦ καθήκοντος παντοῦ καὶ πάντοτε, μετὰ τὴν ἀναγνώρισι καὶ τὸ σεβασμὸ τοῦ ἠθικοῦ νόμου, ἀποτελεῖ ἄλλο σπουδαῖο παράγοντα τῆς ψυχικῆς ὑγείας. Γιατὶ δὲν εἶναι τὸ ἴδιο πρᾶγμα, τήρησις τοῦ ἠθικοῦ νόμου καὶ ἐκπλήρωσις τοῦ καθήκοντος. Οἱ δύο ἔννοιες ἔχουν ἀσφαλῶς σχέσι μεταξύ τους καὶ συμβαδίζουν ἔν τινι μέτρῳ. Πλὴν ὅμως μόνη λαμβανομένη ἑκάστη παρουσιάζει μειονεκτήματα καὶ ἀφήνει σημαντικὰ κενά, γιατὶ ὁ ἄνθρωπος μένει ἀκαθοδήγητος σὲ πλεῖστα ζητήματα τῆς καθημερινῆς ζωῆς. Ἕνεκα τούτου πρέπει νὰ γίνεται σαφὴς διάκρισις μεταξὺ ἠθικοῦ Νόμου καὶ καθήκοντος, δοθέντος ὅτι οἱ δύο ἔννοιες ἀλληλοσυμπληρώνονται στὸν πρακτικὸ βίο τοῦ ἀνθρώπου.

Ἀλλὰ γεννῶνται εὐθὺς—ἀμέσως διάφορα ἐρωτήματα στὸ σημεῖον αὐτό, ὅπως λ.χ.: Τί εἶναι καθῆκον; Καὶ πρὸς ποίους ἔχει ὁ ἄνθρωπος καθήκοντα; Καὶ πῶς ὀφείλει νὰ τὰ ἐκπληρώνῃ; κ.τ.λ. Ἂς προσπαθήσουμε λοιπὸν ν' ἀπαντήσουμε σ' αὐτά, γιατὶ ἔτσι μόνον μποροῦμε νὰ προχωρήσουμε στὴν ἀνάπτυξι τοῦ θέματος.

Καὶ ἐν πρώτοις, ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἔννοιαν, εἶναι δυνατὸν νὰ λεχθῇ μετὰ βεβαιότητος, ὅτι καθῆκον εἶναι ἡ ἠθικὴ ὑποχρέωσις, τὴν ὁποίαν αὐτομάτως καὶ ἀφ' ἑαυτοῦ αἰσθάνεται κάθε ἄνθρωπος στὰ βάθη τῆς συνειδήσεώς του, νὰ ἐκτελῇ ὡρισμένα ἔργα καὶ νὰ προβαίνῃ σὲ διάφορες ἐνέργειες ἢ ν' ἀποφεύγῃ ὡρισμένες πράξεις. . . . . Τοῦτο δὲ χωρὶς νὰ τὸν ὑποχρεώσουν γιὰ τὸν σκοπὸ αὐτὸ νομικὰ σχήματα, ἀνάγκες τῆς ζωῆς ἢ ἄλλης φύσεως καταναγκασμοί. Γιατὶ ὅπως εἴπαμεν, ἐντελῶς αὐθόρμητα καὶ ἀφ' ἑαυτοῦ ὁ ἄνθρωπος αἰσθάνεται ἐνδομύχως συχνὰ τὴν ἀνάγκη, νὰ συμμορφώνεται μ' ὡρισμένες ἐπιταγὲς τῆς συνειδήσεώς του, ν' ἀγνοῇ τὶς παρορμήσεις τῶν ἐνστίκτων του, κ.ο.κ. σ' ὡρισμένες περιπτώσεις.

Αὐτὸ συνεπῶς εἶναι τὸ καθῆκον. Προκειμένου τώρα νὰ ἐξετασθῇ πρὸς ποίους ὁ ἄνθρωπος ἔχει καθήκοντα, ἡ ἀπάντησις δὲν εἶναι τόσον εὔκολη. Γιατὶ τὰ καθήκοντα εἶναι πάμπολλα καὶ πολυειδῆ καὶ ἐκτείνονται πρὸς ὅλες τὶς κατευθύνσεις. Ἀφορῶν δὲ ταῦτα τὸν ἴδιο τὸν ἄνθρωπον ὡς ἄτομον, τὴν κοινωνία, τὸ ἔθνος, τὴν ἀνθρωπότητα, τὸν πνευματικὸ κόσμο, τὸ ζωϊκὸ βασίλειο, κ.ἄ. Ὡς κυριώτερα ἐν τούτοις τῶν πολλαπλῶν αὐτῶν καθηκόντων, μποροῦν καθ' ἡμᾶς νὰ θεωρηθοῦν: Τὰ καθήκοντα παντὸς ἀνθρώπου πρὸς ἑαυτὸν καὶ τοὺς λοιποὺς οἰκείους του, τὰ τοιαῦτα πρὸς τοὺς ἄλλους ὁμοίους του καὶ τὴν κοινωνία, τὰ πρὸς τὸ ἔθνος του καὶ τὴν ἀνθρωπότητα καὶ τέλος τὰ καθήκοντα πρὸς τὸν Θεόν. . . . . Ἂς τὰ ἐξετάσουμε λοιπόν, μὲ συντομία, γιὰ νὰ ἰδοῦμε κατὰ ποῖον τρόπον πρέπει νὰ τὰ ἐκπληρώνῃ κάθε ἄξιος τοῦ ὀνόματος καὶ τοῦ τίτλου ἄνθρωπος.

Ἀρχίζουμε ἀπὸ τὰ καθήκοντα παντὸς ἀνθρώπου πρὸς ἑαυτὸν καὶ τοὺς οἰκείους του. Γιὰ νὰ θεωρῆται ὅτι ταῦτα ἐκπληροῦνται μ' εὐσυνειδησίαν καὶ πληρότητα, ὁ ἄνθρωπος ὀφείλει νὰ φροντίζῃ σ' ὅλη του τὴ ζωή, ἀπὸ τὴ νεότητά του δηλαδὴ μέχρι τὰ γεράματα, γιὰ τὴ διάπλασι τοῦ χαρακτῆρος καὶ τὸ σχηματισμὸ τῆς προσωπικότητός του. Ν' ἀποβλέπῃ δηλαδὴ κατ' ἀρχὴν στὸ νὰ γίνεται χρήσιμος στὸν ἑαυτό του καὶ τοὺς ἄλλους οἰκείους του, ὅταν φυσικὰ ἔχῃ, ἤτοι γονεῖς, ἀδελφοὺς καὶ ἀδελφές, σύζυγο καὶ τέκνα, κ.λπ.

Ἀποτέλεσμα τῆς προσπαθείας αὐτῆς δὲν μπορεῖ νὰ εἶναι ἄλλο, παρὰ ἡ βαθειὰ ἐκείνη ἱκανοποίησις ποὺ παρέχει ἡ συναίσθησις τοῦ καθήκοντος, σὲ κάθε ἐνεργοῦντα κατὰ τὸν ὡς ἄνω τρόπον. Καὶ ἔτσι οὗτος ἀντιλαμβάνεται, ὅτι ἡ ζωή του δὲν εἶναι ἄγονη καὶ κενὴ περιεχομένου, ἀλλὰ χρήσιμη, γόνιμη, σκόπιμη καὶ εὐεργετική, κατὰ συνέπειαν δὲ καρποφόρος. . . . . Ἀλλὰ καὶ ἡ ἰδιαίτερη ἐκείνη εὐχαρίστησις καὶ

ἱκανοποίησις, ποὺ αἰσθάνονται οἱ οἰκεῖοι παντὸς ἀνθρώπου φροντίζοντος γιὰ τὴν ἐκπλήρωσι τῶν καθηκόντων του πρὸς αὐτούς, δὲν εἶναι μικρὴ καὶ ἀσήμαντη. Γιατὶ νοιώθουν οὗτοι ἔτσι, ὅτι ὁ ἄνθρωπος ποὺ ἐκπληρώνει τὰ καθήκοντα πρὸς ἑαυτόν, μέλλει ν' ἀποβῇ χρήσιμος καὶ στοὺς ἄλλους καὶ ν' ἀναδειχθῇ ἀξιόλογη προσωπικότης χρήσιμη καὶ σ' ὁλόκληρη τὴν κοινωνία.

Περὶ αὐτοῦ δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία. «Τὸ δένδρον ἐκ τοῦ καρποῦ αὐτοῦ γνωρίζεται», λέγει τὸ ἅγιό μας Εὐαγγέλιο. «Πᾶν δένδρον μὴ ποιοῦν καρπὸν κόπτεται καὶ εἰς πῦρ βάλλεται.....» (Ματθ. ζ' 19, ιβ' 33, Λουκ. στ' 44). Καὶ ὁ ἄνθρωπος ποὺ δὲν φροντίζει γιὰ τὴν ἐκπλήρωσι τῶν καθηκόντων του πρὸς ἑαυτὸν καὶ στοὺς οἰκείους του, μοιάζει μὲ τὸ ἄκαρπο δένδρο καὶ ἀποβαίνει «ἄχθος ἀρούρης», ἤτοι: βάρος τῆς γῆς, ἄχρηστος καὶ ἀνίκανος γιὰ κάθε τι.

Ὅσον ἀφορᾷ τὸν τρόπον ἐκπληρώσεως τῶν ὡς ἄνω καθηκόντων, τοῦτο εἶναι ζήτημα πραγματικὸ καὶ ἔχει σχέσι μὲ τὴ ζωὴ κάθε ἀνθρώπου, τὶς ἀνάγκες, τὰ ἰδανικὰ καὶ τοὺς περὶ αὐτόν. Τὴν ἐξωτερικὴ πάντως γραμμὴ τῆς πορείας του καθορίζει ὁ ἠθικὸς Νόμος, τὸ περιεχόμενο τοῦ ὁποίου παρεθέσαμε προηγουμένως. Ὅ,τι ἀπομένει νὰ προστεθῇ ἐδῶ, ἑπομένως, εἶναι ὅτι οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ βαδίζουν τὸν δρόμον αὐτόν, ὀφείλουν νὰ μὴ ζοῦν μόνο γιὰ τὸν ἑαυτό τους, ἀλλὰ ν' ἀποβλέπουν σὲ κάτι ἀνώτερον, ὑψηλότερον, εὐγενέστερο καὶ ὡραιότερο. Ν' ἀγωνίζωνται δὲ συνεχῶς καὶ νὰ προπαρασκευάζωνται γιὰ νὰ τὸ φθάσουν πάντοτε.....

Τὴν ἀνάγκην αὐτὴν προφανῶς ἐπιθυμῶν νὰ κάμῃ νὰ ἐντυπωθῇ στὸ πνεῦμα ὅλων τῶν ἀνθρώπων καὶ γενικὰ ἰδίως τῶν νέων, ὁ ἐπιφανὴς Ἀμερικανὸς ποιητὴς Λογγφελόου, ἔγραψε τὸ ὑπὸ τὸν τίτλον excelsior (= ὑψηλότερα) ποίημά του. Σ' αὐτὸ παρουσιάζει τὴν εἰκόνα ἑνὸς νέου, βαδίζοντος νὰ φθάσῃ στὴν ὑψηλότερη κορυφὴ τῶν Ἄλπεων καὶ κρατοῦντος στὰ χέρια του σημαία, μὲ τὴν ἐπιγραφὴν αὐτήν,, ἤτοι: excelsior = ὑψηλότερα.

Ἡ κορυφὴ εἶναι ὑψηλὴ καὶ σκεπασμένη μὲ χιόνια, ἡ θύελλα γύρω του μαίνεται, ὁ δρόμος δὲν διακρίνεται καὶ ἡ ἀνωφερὴς πορεία δύσκολη ἐξαιρετικά..... Ἀλλ' ὁ νέος μας δὲν τρομάζει εὔκολα. Προχωρεῖ ἄφοβος καὶ κρατώντας πάντοτε τὴ σημαία του ψηλὰ στὸ ἕνα χέρι, δείχνει μὲ τὸ ἄλλο τὴν ἐπιγραφή της καὶ συγχρόνως φωνάζει στοὺς ἄλλους, ποὺ ὑποτίθεται ὅτι τὸν ἀξολουθοῦν: excelsior..! (= ὑψηλότερα..!).

Ὅπως τώρα ὁ νέος τῆς εἰκόνος ἀντιμετωπίζει τὰ πάντα καὶ προχωρεῖ ὑψηλότερα, κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον ὀφείλει νὰ ἔχῃ ὑπ' ὄψιν του ὅτι πρόκειται νὰ παλαίψῃ καὶ κάθε ἄλλος ἄνθρωπος, ἐπιθυμῶν νὰ ἐκπληρώνῃ τὰ καθήκοντά του πρὸς ἑαυτόν. Γιατὶ ἡ πορεία εἶναι δύσκολη καὶ τὰ ἐμπόδια πολλά, ἀφοῦ, ὅπως λέγει ὁ ποιητής:

Ὁ δρόμος ἔχει γύρω του, γιὰ μόνα του στολίδια
Δενδρογαλιὲς φαρμακερὲς καὶ διψασμένα φίδια...
κι' ἀγκάθια περισσά..!

Ὅλ' αὐτὰ ἐν τούτοις ὄχι μόνο δὲν πρέπει ν' ἀποθαρρύνουν κανένα, ἀλλ' ἀντίθετα νὰ τὸν ἐμψυχώνουν καὶ νὰ τὸν ἐνθουσιάζουν, δοθέντος ὅτι μόνον ὁ ἀνωφερικὸς καὶ μετ' ἐμποδίων δρόμος ὁδηγεῖ στὴν ἐπιτυχία, ὅπως καὶ ἄλλοτε εἴπαμε. Γιατὶ μόνο κατ' αὐτὸ τὸν τρόπον ὑπάρχουν πιθανότητες ν' ἀποκτᾷ κανεὶς τ' ἀναγκαῖα προσόντα, νὰ ἐνθουσιάζεται γι' ἀνώτερα πράγματα, νὰ καταβάλλῃ τὴν ἀνάλογη προσπάθεια καὶ νὰ φθάνῃ στὴν κορυφή..... Ἀλλοιῶς μένει στὸ τέλμα τῆς μετριώτερης μετριότητος καὶ δαπανᾷ τὴ ζωή του ἄσκοπα, ἤτοι χωρὶς κανένα ἀποτέλεσμα.

Στὰ καθήκοντα τοῦ ἀνθρώπου πρὸς ἑαυτὸν περιλαμβάνονται, ὅπως εἴπαμε, καὶ τὰ τοιαῦτα πρὸς τοὺς οἰκείους του. Καὶ αὐτὰ ὅμως εἶναι δύσκολο νὰ ὁρισθοῦν. Γιατὶ καὶ τὸ ζήτημα αὐτὸ εἶναι πραγματικὸ καὶ ὀφείλει νὰ ἐξετάζεται ἀπὸ κάθε ἄνθρωπον ἰδιαίτερα, ἀνάλογα μὲ τὶς ἀνάγκες ποὺ ὑπάρχουν, τοὺς ἐπιδιωκομένους σκοποὺς καὶ ἄλλα στοιχεῖα. Γι' αὐτὸ δὲν θεωροῦμε σκόπιμο νὰ εἰποῦμε τίποτε περὶ

αὐτῶν ἐνταῦθα καὶ ἀφήνουμε στὴ λογικὴ καὶ τὴν ἀξιοπρέπεια τοῦ καθενὸς τὴ ρύθμισί τους.

Λαμβάνετε σοβαρὰ ὑπ' ὄψιν, λοιπόν, φίλοι σπουδασταί, ὅτι ὁ ἄνθρωπος ἔχει, μεταξὺ τῶν ἄλλων, πολλὰ καὶ διάφορα καθήκοντα, τὰ ὁποῖα ὀφείλει νὰ ἐκπληρώνῃ μὲ προθυμία, ἂν θέλῃ νὰ ἐξασφαλίζῃ τὴν ψυχική του ὑγεία..... Ὅτι ἀκόμα στὴν πρώτη γραμμὴ τῶν καθηκόντων τούτων βρίσκονται τὰ καθήκοντα τοῦ ἀνθρώπου πρὸς ἑαυτὸν καὶ τοὺς οἰκείους του. Στὴν ἐκπλήρωσι δὲ αὐτῶν ὀφείλει, πρωτίστως ν' ἀποβλέπῃ οὗτος, ἀνάλογα μὲ τὶς συνθῆκες τῆς ζωῆς του, τὶς ἀνάγκες του καὶ τὰ ἰδανικά του, μὴ ἀπομακρυνόμενος ὅμως ἀπὸ τὴ γραμμὴ ποὺ χαράζει ὁ ἠθικὸς Νόμος...

II.— ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ ΚΑΘΗΚΟΝΤΑ

Ἐρχόμαστε τώρα στὰ κοινωνικὰ καθήκοντα, τὰ ὁποῖα προέρχονται ἀπὸ τὸ γεγονός, ὅτι ὁ ἄνθρωπος δὲν ζῇ μόνος στὰ βουνὰ καὶ στὰ δάση, ὅπως πολλὰ θηρία. Συνοικεῖ μὲ ὁμοίους του, μεθ' ὧν ἀπαρτίζει κοινωνίες καὶ πρὸς τοὺς ὁποίους ἔχει συνεπῶς καθήκοντα.

Ποιά ὅμως εἶναι τὰ κοινωνικὰ καθήκοντα τοῦ ἀνθρώπου; Ἐρωτᾶται. Πολλὰ καὶ διάφορα, εἶναι ἡ ἀπάντησις. Ὡς κυριωτέρα ὅμως ἐξ αὐτῶν μποροῦν κατὰ τὴ γνώμη μας, νὰ θεωρηθοῦν τὰ ἑξῆς:

α) Ἐκεῖνα ποὺ ἀφοροῦν τὸ σεβασμὸ τῆς ζωῆς, τῆς τιμῆς καὶ τῆς περιουσίας τῶν ἄλλων ὁμοίων του.

β) Ὅσα ἔχουν σχέσι μὲ τὴν παροχὴ βοηθείας σὲ κινδυνεύοντας καὶ ἀδυνάτους συνανθρώπους, κατὰ οἱονδήποτε τρόπον εἶναι τοῦτο δυνατὸ στὸν καθένα. Καὶ

γ) Τὰ καθήκοντα ποὺ ἀναφέρονται στὴν παντοειδῆ εὐποιία, τὴ συμβολή του στὴν πρόοδο τῆς ἀνθρωπότητος καὶ τὴν ἀνύψωσι τοῦ ἐπιπέδου τοῦ πολιτισμοῦ της. Αὐτὰ καὶ μόνον, ἑπομένως, πρόκειται νὰ ἐξετάσουμε ἐδῶ μὲ συντομίαν.

1.—Ὁ Σεβασμὸς τῆς ζωῆς, κ.λπ. Ἀρχίζουμε ἀπὸ τὰ πρῶτα, τὰ ὁποῖα ἐκπληρώνονται μὲ τὸ νὰ σέβεται κάθε ἄνθρωπος τὴ ζωή, τὴν τιμὴ καὶ τὴν περιουσία τῶν ὁμοίων του, παντοῦ καὶ πάντοτε. Τοῦτο δὲ γιατὶ ἡ ζωὴ ἀποτελεῖ τὸ μεγαλύτερο καὶ τὸ σπουδαιότερο γεγονὸς τοῦ κόσμου καὶ τὸ ἀξιολογώτερο καὶ ἀνώτερο τῶν θαυμάτων. Ἕνεκα τούτου ὁ ἄνθρωπος οὔτε νὰ τὴν κατανοήσῃ πλήρως δύναται, οὔτε νὰ τὴ δημιουργήσῃ ἐκ τοῦ μηδενὸς μπορεῖ. Γι' αὐτὸ ὀφείλει ν' ἀποκαλύπτεται ἐνώπιόν της καὶ νὰ τὴν σέβεται, προστατεύων συγχρόνως αὐτήν, ὁσάκις τὴν συναντᾷ κινδυνεύουσαν, σ' ὅποιους κι' ἂν παρουσιάζεται ὁ κίνδυνος.

Τὸ καθῆκον τοῦτο τοῦ ἀνθρώπου πρέπει νὰ τονισθῇ ἰδιαίτερα. Γιατὶ εἶναι, δυστυχῶς, γεγονὸς ἀναμφισβήτητον, ὅτι ὁ ἄνθρωπος πολὺ λίγο σέβεται τὴ ζωή, ὅταν ἰδίως αὕτη εἶναι κατωτέρου βαθμοῦ τῆς ἀνθρωπίνης προικισμένος καθὼς εἶναι μὲ τὸ ἔνστικτο τῆς καταστροφῆς. Ἔτσι ὁ Α. λ.χ. κόπτει χωρὶς λόγο καὶ ἀπορρίπτει τοὺς κλάδους ἑνὸς δένδρου..... Ὁ Β. καταστρέφει τὰ λουλούδια καὶ τὰ κρίνα τοῦ ἀγροῦ ἄνευ αἰτίας..... Ὁ Γ. ἔχει τὴ μανία τῆς καταδιώξεως τῶν πουλιῶν, τῆς καταστροφῆς τῶν φωλεῶν τους καὶ τῆς ἁρπαγῆς τῶν μικρῶν τους..... Ὁ Δ. βασανίζει τὰ οἰκιακὰ ζῶα, ποὺ ὑπηρετοῦν ἐν τούτοις τὸν ἄνθρωπον..... Ὁ Ε. δὲν διστάζει νὰ φθείρῃ καὶ τῶν ὁμοίων του ἀκόμα τὴ ζωή, σ' ἐμβρυώδη κατάστασι, γιὰ λόγους..... συμφέροντος ἢ ἄλλους, κ.ο.κ.

Ἀλλ' ἡ τακτικὴ αὐτὴ τῆς καταστροφῆς τῆς ζωῆς ἀποτελεῖ θλιβερὸ γεγονὸς καὶ ἀξιοκατάκριτη ἐνέργεια. Ὀφείλει συνεπῶς νὰ ἐκλείψῃ, ἂν πρόκειται νὰ ἐκπληρώνῃ κανεὶς εὐσυνείδητα καὶ ὁλοκληρωτικὰ τὰ κοινωνικά του καθήκοντα. Εἶναι δηλαδὴ ἀνάγκη νὰ ἐπιβάλλεται κανεὶς στὸν ἑαυτό του, νὰ ἐξευγενίζῃ τὸ ἔνστικτο τῆς καταστροφῆς ποὺ φέρει μέσα του καὶ νὰ τὸ στρέφῃ πρὸς τὴν εὐεργετικὴν ἐπίδρασιν ἐπὶ τῆς ζωῆς, ἀντὶ τῆς καταστρεπτικῆς ποὺ ἔχει τώρα..... Νὰ εὐεργετῇ δηλαδὴ κανεὶς τὴ ζωή, σ' ὅλες τὶς ἐκδηλώσεις καὶ τὶς μορφές της, ἀντὶ νὰ τὴν καταστρέφῃ, ἤτοι νὰ γίνεται προστάτης καὶ ὑποστηρικτής της.....

«Εἶναι πολὺ φανερό, λέγει ὁ ἐπιφανὴς Γάλλος συγγραφεὺς Charles Wagher, ὅτι αὐτὸ τὸ ζωηρὸ καὶ περιπαθὲς ἐνδιαφέρον τοῦ ἀνθρώπου γιὰ τὸ σεβασμὸ καὶ τὴν ὑπεράσπισι τῆς κινδυνευούσης ζωῆς, πρέπει νὰ κινῆται στὸν ὑπέρτατο βαθμό. Τὸ συναίσθημα ποὺ αἰσθάνεται κανεὶς τότε, ὀνομάζεται οἶκτος..... Μπορεῖ δὲ νὰ διεγείρεται ὄχι μόνο κατὰ τὶς θλίψεις τῶν ὁμοίων του, ἀλλὰ καὶ γιὰ ἕνα ζῶο πληγωμένο, ἕνα δένδρο ξερριζωμένο, ἕνα λουλούδι κομμένο κ.ο.κ. Δὲν σᾶς συνέβη ποτὲ νὰ σηκώσετε τὸ στέλεχος ἑνὸς ἄνθους ποὺ ἔπεσε, ἢ νὰ φυτεύσετε πάλιν ἕνα δέντρο ξερριζωμένο; Ἂν ναί, θὰ αἰσθανθήκατε τὴν εὐχαρίστησι νὰ τὸ ξαναϊδῆτε στὴ ζωή..... Ἀλλ' ἡ συγκίνησις εἶναι ἀκόμα μεγαλύτερη, ὅταν πρόκειται γιὰ ἕνα ὄν ποὺ περπατεῖ καὶ ἐνεργεῖ, τὸ ὁποῖο μὲ τὶς φωνές, τὶς κινήσεις καὶ τὶς ἄλλες ἐκδηλώσεις του, φανερώνει τὴν ἀπέλπιδα ἀμηχανία του σὲ ὧρες κινδύνου ἢ τὴν ὑπέρτατη χαρά του, γιὰ τὴ σωτηρία του, ὅταν τελικὰ ἐπιτυγχάνεται αὐτή.....».

»Ἐ! λοιπόν, χάριν τῆς σωτηρίας ἐκείνου καὶ τῆς δικῆς σας εὐχαριστήσεως, τὴν ὁποίαν ἀσφαλῶς αἰσθάνεσθε σώζοντες κινδυνεύουσαν ζωήν, συμβάλλετε παντοῦ καὶ πάντοτε στὴν πρόληψι τῆς καταστροφῆς, μὲ τὴ βεβαιότητα ὅτι ἐκτελεῖτε ἕνα θεάρεστον ἔργο».

2.—Ἡ βοήθεια τῶν ἄλλων. Ἐρχόμαστε τώρα στὸ δεύτερον εἶδος τῶν κοινωνικῶν καθηκόντων τοῦ ἀνθρώπου, ἤτοι τὴ βοήθεια τῶν ἄλλων συνανθρώπων του. Τὰ καθήκοντα αὐτὰ διδάσκουν τόσον ὁ ἠθικὸς Νόμος, ὅσο καὶ ἡ λογική, ἡ σύνεσις, ἡ σωφροσύνη, ἡ ἀγάπη πρὸς τοὺς ὁμοίους μας, ἡ κοινωνικότης, ἡ φιλανθρωπία, κ.λπ. Γιατὶ ὅπως εἶναι γνωστόν, ὁ ἄνθρωπος ἐκτίθεται σὲ πολλῶν εἰδῶν κινδύνους καὶ ὑπόκειται σὲ πλῆθος περιπετειῶν..... Ἕνεκα τούτου εἶναι ἀνάγκη νὰ ἐξοικειώνωνται ὅλοι μὲ τὴν ἰδέαν, ὅτι ἐπιβάλλεται ἡ βοήθεια παντὸς πάσχοντος..... Ἡ ἀνακούφισις δηλαδὴ παντὸς ἀδυνάτου καὶ ἀνικάνου νὰ ἐξυπηρετηθῇ μὲ τὰ ἴδια του μέσα καὶ τὶς δυνάμεις του.....

Ἂς συνηθίζουμε λοιπὸν ὅλοι νὰ βοηθοῦμε τοὺς πάσχοντας, νὰ ἐνισχύουμε τοὺς ἀδυνάτους, νὰ ἐμψυχώνουμε τοὺς ὀλιγοψύχους, νὰ ἀνακουφίζουμε τοὺς ἀσθενεῖς..... Ἂς δανείζουμε λ.χ. στοὺς τυφλοὺς ποὺ συναντᾶμε τὰ μάτια μας, στοὺς παραλυτικοὺς τὰ πόδια μας, στοὺς κουρασμένους καὶ ἀποκάμνοντας τὴ δύναμί μας, στοὺς στερουμένους καὶ δυστυχοῦντας λίγ' ἀπὸ τὰ μέσα μας καὶ τ' ἀγαθά μας....., κ.ο.κ. Γιατὶ τὸ νὰ εἶναι κανεὶς λίγο φιλάνθρωπος, ἱκανὸς γιὰ πληροφορίες, κατάλληλος γιὰ ὁδηγός, πρόθυμος γιὰ ἐνίσχυσι, κ.λπ. δὲν εἶναι πολυτέλεια..... Ἀντίθετα ἀποτελεῖ ἄρθρο πίστεως γιὰ τὸν κοινωνικὸν ἄνθρωπο, καθῆκον γιὰ τὸ Χριστιανό, ἀνάγκη γιὰ τὸ μορφωμένο καὶ ἀνθρωπισμὸ γιὰ τὸν πολιτισμένον.....

Τοῦτο ἀποτελεῖ ἀπόλυτην ἀλήθεια καὶ γεγονὸς ἀναμφισβήτητο. Γιατὶ ἐκεῖνος ποὺ ζῇ μόνος καὶ δὲν ἐνδιαφέρεται γιὰ ἄλλο τίποτε, εἰ μὴ μόνο γιὰ τὸν ἑαυτό του· ποὺ βαδίζει στὸ δρόμο του χωρὶς νὰ βλέπῃ τὰ γύρω του συμβαίνοντα· ποὺ ξεύρει ὅτι παρά-πλευρά του ἕνας συνάνθρωπός του ὑποφέρει, χωρὶς τοῦτο νὰ τὸν συγκινῇ· ποὺ ἀγαπᾶ νὰ τρώγῃ, νὰ πίνῃ καὶ νὰ διασκεδάζῃ, σπαταλῶν ἄσκοπα τὰ ἀκόπως ἴσως ἀποκτηθέντα μέσα του, ἐνῶ γύρω του ἐκτείνεται ὁ ὠκεανὸς τῆς δυστυχίας· ποὺ ἐννοεῖ νὰ εἶναι πρόθυμος γιὰ ὅλα καὶ νὰ σκορπᾷ ἀφειδῶς ὑποσχέσεις, ἀλλὰ νὰ περιορίζεται μόνο στὰ λόγια..... Ἕνας τέτοιος λέμε, ἔχει μόνο τὴ μορφὴ τοῦ ἀνθρώπου... Κατὰ τὰ λοιπά, (πνεῦμα, ψυχή, αἰσθήματα, κ.λπ.) ἀνήκει στὴν κατηγορία τῶν κτηνῶν καὶ μάλιστα τῶν κατωτέρων..... Γιατὶ τ' ἀνώτερα σχηματίζουν κοινωνίες, καὶ συχνὰ ἀλληλοβοηθοῦνται κατὰ τρόπο θαυμαστὸ καὶ ἀξιοπρόσεκτο.....

3.—Ἡ συμβολὴ στὴν πρόοδο. Ἀπομένει νὰ εἰποῦμε λίγες λέξεις γιὰ τὴν τρίτη κατηγορία τῶν κοινωνικῶν καθηκόντων τοῦ ἀνθρώπου, τὰ ὁποῖα συνίστανται στὴ συμβολή του γιὰ τὴν πρόοδο καὶ τὸν πολιτισμό. Γιατὶ αὐτὸ κυρίως σημαίνει εὐποιία..... Τὸ νὰ κάνουμε δηλαδὴ παντοῦ καὶ πάντοτε, σ' ὅλες τὶς ἐκδηλώσεις καὶ τὶς μορφές του τὸ καλό, χωρὶς νὰ περιμένουμε νὰ μᾶς τὸ ζητοῦν ἢ ν' ἀναμένουμε ἀνταμοιβή..... (Στὴν τελευταίαν αὐτὴ περίπτωσι ἀσκοῦμε ἐπάγγελμα,

δὲν κάνουμε καλό). Νὰ συμβάλλουμε ἔτσι κατὰ πάντα δυνατὸ τρόπο στὴν ἀνύψωσι τῆς προόδου, στὴν ἐξημέρωσι τῆς ἀνθρωπίνης ψυχῆς, τὴν καλλιέργεια ἀνωτέρων καὶ εὐγενῶν αἰσθημάτων, πρῶτα τῶν ὁποίων εἶναι ἡ ἀγάπη τῶν συνανθρώπων μας καὶ ἡ ἀλληλοβοήθεια, καὶ νὰ συντελοῦμε στὴν ἀνάπτυξι τοῦ πολιτισμοῦ.

Ἀπὸ τὴν ἄποψιν αὐτὴ ὑπάρχουν πάρα πολλὰ ἔργα, τὰ ὁποῖα ἀναμένουν ἐκτελεστάς. Ἰδοὺ λίγα μόνον ἐξ αὐτῶν, ἐντελῶς ἐνδεικτικά: Τὸ νὰ λαμβάνῃ κανεὶς τὴν πρωτοβουλία λ.χ. πρὸς διόρθωσι τῶν κακῶς ἐχόντων σ' ἕνα μέρος ἢ μιὰ περιοχὴ· τὸ νὰ διαθέτῃ μέρος ἀπὸ τ' ἄφθονα τυχὸν ὑλικά του μέσα γιὰ κοινωφελεῖς σκοπούς· τὸ νὰ ἐργάζεται γιὰ τὴ βελτίωσι τοῦ βιοτικοῦ, τοῦ πνευματικοῦ καὶ τοῦ ἠθικοῦ ἐπιπέδου τῶν συμπολιτῶν του κατὰ κάποιον τρόπο· τὸ νὰ συντελῇ στὴν ἀνύψωσι τῆς στάθμης τῆς προόδου καὶ τοῦ πολιτισμοῦ τῆς ἀνθρωπότητος γενικὰ καὶ ἰδιαίτερα τοῦ ἔθνους καὶ τῆς μικρότερης πατρίδος του, κ.λπ.

Ἕνας ἄλλος τομεὺς εὐποιίας καὶ κοινωφελοῦς δράσεως εἶναι τὸ νὰ συμβάλλῃ κανεὶς στὴν ἐπανόρθωσι τῶν ζημιῶν ποὺ προξενοῦν οἱ ἄλλοι στὸ κοινωνικὸ σύνολο, εἴτε μὲ τὴν ἄμεση δρᾶσι τους, εἴτε μὲ τὴν ἀδράνεια καὶ τὴν παράλειψι τῶν καθηκόντων τους, συνειδητὰ ἢ ἀσυνείδητα..... Πολλοί, γιὰ ν' ἀποφεύγουν τὸ καθῆκον τους αὐτό, ὀχυρώνονται στὸ ἐπιχείρημα, ὅτι γιὰ τὶς ζημιὲς αὐτὲς ὀφείλουν νὰ φροντίζουν ἐκεῖνοι ποὺ τὶς προξενοῦν..... Καὶ ἔχουν ἐκ πρώτης ὄψεως δίκαιον..... Δὲν πρέπει ὅμως νὰ λησμονῆται, ὅτι αὐτοὶ ποὺ διαπράττουν αὐτοῦ τοῦ εἴδους τὸ κακόν, εἴτε εἶναι καὶ παραμένουν ἄγνωστοι, φροντίζοντες νὰ κρύπτωνται..... Εἴτε γίνονται καὶ οἱ ἴδιοι θύματα τῶν ἀπαισίων ἔργων τους, πληρώνοντες μὲ τὴ ζωή τους τὰ ἐγκλήματά τους..... Ἀλλὰ καὶ ὅταν οἱ ἔνοχοι ἐπιζοῦν, πρέπει πρῶτα νὰ καταπαύῃ τὸ κακό, γιὰ νὰ μὴν ἐπεκτείνεται καὶ κατόπιν ν' ἀναζητῆται ὁ ἔνοχος γιὰ τὴν πληρωμή.....

Ἐξ ἄλλου ἂς μὴ διαφεύγῃ ἀπὸ κανένα τὸ γεγονός, ὅτι συχνὰ τὸ κοινωνικὸ κακὸ προέρχεται ἀπὸ ἀστάθμητους παράγοντες..... Καὶ τότε ποιὸς ὀφείλει νὰ πληρώνῃ; Ἐρωτᾶται..... Ἰδοὺ μερικὰ πρόχειρα παραδείγματα. Πυρκαϊὰ ἐκραγεῖσα σ' ἕνα μέρος κατ' ἄγνωστο τρόπο, ἐπεκτείνεται ἐπικινδύνως καὶ ἀπειλεῖ μεγάλες καταστροφές..... Ποῦ εἶναι ἐκεῖνος ποὺ τὴν ἐπροκάλεσε, γιὰ νὰ πληρώσῃ τὶς ζημιές; Παραμένει ἄγνωστος, ἔσπευσε νὰ ἐξαφανισθῇ ἢ ἡ φωτιὰ προῆλθεν ἀπὸ ἠλεκτρικὰ καλώδια..... Πρέπει πρῶτα νὰ σβύσῃ λοιπόν, ἡ φωτιά, γιὰ νὰ μὴ προξενήσῃ μεγαλύτερες καταστροφὲς καὶ ὕστερα νὰ ζητοῦνται εὐθύνες ἀπὸ τοὺς ἐνόχους.....».

Δεύτερον παράδειγμα ἔστω ἡ πλημμύρα ἑνὸς ποταμοῦ, ἡ ὁποία παρασύρει τὰ σπαρτά, πνίγει τὰ ζῶα, ἀπειλεῖ τοὺς ἀνθρώπους..... Ποιὸς πρέπει νὰ θεωρηθῇ ὑπεύθυνος καὶ νὰ πληρώσῃ τὶς ζημιὲς στὴν περίπτωσιν αὐτή;

Τρίτο παράδειγμα. Μιὰ ἐπιδημία θερίζει τὸν ἀνθρώπινο πληθυσμὸ μιᾶς περιοχῆς καὶ ἐρημώνει τοὺς κατωκημένους τόπους, ἢ προκαλεῖ τὸ θάνατο μυριάδων ζώων..... Οἱ ζημιὲς εἶναι τεράστιες, ἀλλ' ὁ ἔνοχος δὲν βρίσκεται..... Πρέπει ν' ἀφεθῇ τὸ κακὸ νὰ προχωρήσῃ, ἐνῷ μὲ γενικὰ μέτρα δύναται νὰ προληφθῇ..;

«Οἱ κλέφτες, λέγει ὁ προμνημονευθεὶς Γάλλος συγγραφεύς παίρνουν τὰ ξένα ἀγαθὰ καὶ φεύγουν..... Ἂν δὲ ἀνεμέναμε νὰ ἐπανορθώσουν οἱ ἴδιοι τὶς ζημιές τους, θὰ ἐπεριμέναμεν ἐπὶ πολὺ ματαίως..... Γι' αὐτὸ δὲν πρέπει νὰ χάνουμε τὸν καιρό μας ἄσκοπα, ἀλλὰ νὰ σπεύδουμε πρὸς ἐπανόρθωσι τῶν ζημιῶν καὶ ἀποκατάστασι τῆς τάξεως, ἐκεῖ ὅπου ἄλλοι ἔσπειραν τὴ σύγχυσι καὶ ἐπροκάλεσαν τὴν καταστροφή... Γιατὶ ὅπως ὁ ναυαγοσώστης σπεύδει νὰ προσφέρῃ βοήθεια σὲ κινδυνεύουσα ζωὴ καὶ τίποτε δὲν μπορεῖ νὰ τὸν σταματήσῃ, κατὰ τὸν ἴδιο τρόπο πρέπει νὰ ἐνεργοῦμε καὶ 'μεῖς, ἐργαζόμενοι μὲ προθυμία καὶ δραστηριότητα τὰ ἔργα τῆς εὐποιίας.

Ἂς μὴν ἀναζητοῦμε προηγουμένως τοὺς δράστες, καὶ ἂς μὴ καταλογίζουμε

εὐθῦνες..... Ἂς ἐπεμβαίνουμε πρῶτα νὰ βοηθοῦμε, ν' ἀνακουφίζουμε, νὰ θεραπεύουμε ἢ νὰ προλαμβάνουμε τὸ κακὸ καὶ ὕστερα ἂς φροντίζουμε γιὰ τὴν ἀναζήτησι τῶν ὑπευθύνων.....

Αὐτὸς εἶναι ὁ καλλίτερος, ὁ ἀνώτερος καὶ ἀποτελεσματικώτερος τρόπος ἐκπληρώσεως τῶν κυριωτέρων κοινωνικῶν καθηκόντων τοῦ ἐξημερωμένου καὶ πολιτισμένου ἀνθρώπου. Τῶν καθηκόντων δηλαδὴ ἐκείνων, ποὺ ἀποβλέπουν στὴν ἐξυπηρέτησι τῆς κοινωνίας, τοῦ ἔθνους καὶ τῆς ἀνθρωπότητος. Εἴπαμε τῶν κυριωτέρων, γιατὶ ὑπάρχουν καὶ πολλὰ ἄλλα, ὅπως λ.χ. τὸ ἔργον ἑνὸς μεγάλου ἐπιστήμονος, ἑνὸς σπουδαίου ἐφευρέτου, ἑνὸς ἐξαιρετικοῦ καλλιτέχνου, ἑνὸς ἐπιφανοῦς πολιτικοῦ, κ.ἄ.

Φροντίζετε λοιπὸν γιὰ τὴν ἐκπλήρωσι καὶ τῶν κοινωνικῶν σας καθηκόντων, παράλληλα πρὸς τὰ καθήκοντα πρὸς ἑαυτούς. Σέβεσθε, συγκεκριμένως τὴ ζωή, τὴν τιμὴ καὶ τὴν περιουσία τῶν ἄλλων καὶ βοηθεῖτε τοὺς συνανθρώπους σας κατὰ ὁποιον τρόπο μπορεῖτε. Τέλος συμβάλλετε μὲ ὅλες σας τὶς δυνάμεις, στὴν ἀνύψωσι τῆς προόδου καὶ τοῦ πολιτισμοῦ τῆς κοινωνίας, τοῦ ἔθνους σας καὶ τῆς ἀνθρωπότητος.....

ΙΙΙ. ΚΑΘΗΚΟΝΤΑ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΘΕΟΝ

Ἀπομένει νὰ εἰποῦμε λίγες λέξεις γιὰ τὰ καθήκοντα τοῦ ἀνθρώπου πρὸς τὸν Θεόν, τὸν Πατέρα καὶ Δημιουργό του, δοθέντος ὅτι ὅπως λέγει ὁ Εὐαγγελιστὴς Ἰωάννης, «ἐν Αὐτῷ ἦν ὁ Λόγος, καὶ ὁ Λόγος ἦν πρὸς τὸν Θεὸν καὶ Θεὸς ἦν ὁ Λόγος..... Πάντα δι' Αὐτοῦ ἐγένετο καὶ ἄνευ Αὐτοῦ ἐγένετο οὐδέν, ὅ γέγονεν.....».

Μερικοὶ ἀσφαλῶς θὰ γελάσουν μὲ τὸ διάβασμα τῶν γραμμῶν αὐτῶν. Ἀλλ' αὐτοὶ δὲν μᾶς ἐνδιαφέρουν, γιατὶ εἶναι οἱ ἄπιστοι, οἱ ὑλιστές, οἱ ὀπαδοὶ τῶν θεωριῶν τῆς αὐτομάτου γενέσεως τῆς ζωῆς, τῆς ἀνυπαρξίας πνευματικῶν δυνάμεων, τοῦ ὀρθολογισμοῦ γενικά. Ἀνήκουν ἑπομένως στὴν ἁρμοδιότητα τῆς ψυχοπαθολογίας καὶ δὲν μποροῦν νὰ μᾶς ἀπασχολήσουν ἐδῶ. Κατὰ φυσικὴν συνέπειαν οἱ γραμμὲς αὐτὲς γράφονται γιὰ τοὺς πιστούς, ἐκείνους ποὺ ἔχουν τὴ δύναμι καὶ τὴν ἱκανότητα νὰ διακρίνουν τὴν ὑπερτάτη Δύναμι, ποὺ ἐδημιούργησε καὶ διευθύνει τὸν κόσμο, τὴν ὁποίαν ὀνομάζουμε Θεόν..... Γιατὶ αὐτοὶ ἀναγνωρίζουν, ὅτι παράλληλα πρὸς τὰ ἄλλα του καθήκοντα, ὁ ἄνθρωπος ἔχει καὶ τοιαῦτα πρὸς τὸν Θεόν.

Τὰ καθήκοντα αὐτὰ τοῦ ἀνθρώπου εἶναι πολλὰ καὶ μεγάλα. Ἕνεκα τούτου ὄχι μόνο νὰ τ' ἀναπτύξουμε, ἀλλ' οὐδὲ κἂν νὰ τ' ἀριθμήσουμε ἐδῶ εἶναι εὔκολο. Γι' αὐτὸ περιοριζόμαστε νὰ εἰποῦμε λίγες λέξεις γιὰ τὰ κυριώτερα ἐξ αὐτῶν, τὰ ὁποῖα καθ' ἡμᾶς εἶναι:

α) Ἡ πίστις στὸ Θεὸ—Δημιουργὸ καὶ τὸν Υἱό Του Λυτρωτὴ καὶ Σωτῆρα τοῦ κόσμου, ἤτοι τὸν Κύριο ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν.

β) Ἡ τήρησις τοῦ Νόμου Του καὶ τῶν ἐντολῶν Του. Καὶ

γ) Ἡ προσευχὴ καὶ ἡ συμμετοχὴ στὴ μυστηριακὴ ζωὴ τῆς Ἐκκλησίας Του παντὸς πιστοῦ.

Αὐτὰ καὶ μόνον, ἑπομένως, ἐξετάζουμε ἐδῶ μὲ συντομία.

(Συνεχίζεται)

ΟΡΚΩΜΟΣΙΑ ΝΕΩΝ ΥΠΑΣΤΥΝΟΜΩΝ ΚΑΙ ΑΡΧΙΦΥΛΑΚΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΣΧΟΛΗΝ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΩΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

Ὑπὸ τοῦ Ὑπαστυνόμου Α΄ κ. **ΧΑΡΑΛ. ΣΤΑΜΑΤΗ**

ΝΕΟΙ ΒΑΑΣΤΟΙ προσετέθησαν εἰς τὰς τάξεις τῶν Ἀξιωματικῶν καὶ Ἀρχιφυλάκων Ἀστυνομίας Πόλεων ἀπὸ τῆς 7ης Ἰουλίου ἐ.ἔ. Ὡρκίσθησαν, καὶ ἐπύκνωσαν τὸν κλάδον τῶν αὐριανῶν στελεχῶν, 45 νέοι Ὑπαστυνόμοι Β΄ καὶ 100 νέοι Ἀρχιφύλακες.

Ἡ τελετὴ τῆς ὁρκωμοσίας ἐγένετο ἀπὸ 19ης–20ῆς ὥρας τῆς 7-7-1965, εἰς τὴν Σχολὴν Ἀξιωματικῶν Ἀστυνομίας Πόλεων. Μέσα εἰς τὸν ὡραιότατα διακοσμημένον χῶρον τοῦ μεγάλου προαυλίου τῆς Σχολῆς, ἐπὶ τῆς λεωφόρου Κηφισίας καὶ ἔναντι τοῦ ἀριθμοῦ 188, ἠκούσθη διὰ μίαν ἀκόμη φορὰν ὁ ἱερὸς ὅρκος τοῦ Ἕλληνος ἀστυνομικοῦ καὶ πολλοὶ ἀπὸ τοὺς παρισταμένους ἐρρίγησαν ἀναπολοῦντες μακρυνὰς ὡραίας παρομοίους στιγμάς, κατὰ τὰς ὁποίας ἐπιβραβεύονται οἱ κόποι, καρποφοροῦν οἱ μόχθοι καὶ ἀνατέλλει μία νέα ζωή. Καὶ ἀπὸ τῆς στιγμῆς ἐκείνης, τῆς μεγάλης πράγματι στιγμῆς, κατὰ τὴν ὁποίαν οἱ ὡρκισθέντες ὑπεσχέθησαν πίστιν εἰς τὴν Πατρίδα καὶ τὸν Συνταγματικὸν Βασιλέα τῶν Ἑλλήνων, ὑπακοὴν εἰς τὸ Σύνταγμα καὶ τοὺς νόμους τοῦ Κράτους καὶ τιμίαν διαχείρισιν τῆς ἀνατεθείσης δημοσίας ὑπηρεσίας, αἱ εὐχαὶ ὁλοκλήρου τῆς ἀστυνομικῆς οἰκογενείας συνώδευσαν τοὺς νέους Ὑπαστυνόμους καὶ Ἀρχιφύλακας διὰ μίαν λαμπρὰν σταδιοδρομίαν. Τοὺς συνώδευσαν ὅμως, εὐθὺς μετὰ τὴν ὁρκωμοσίαν καὶ αἱ συγκινητικαὶ παραινέσεις-ὑποθῆκαι τοῦ Διοικητοῦ τῶν Σχολῶν μας, Ἀστυνομικοῦ Διευθυντοῦ Α΄ κ. Π. Λυκούση, ὡς καὶ αἱ λαμπραὶ ἐκεῖναι κατευθυντήριοι γραμμαὶ ποὺ ἐδόθησαν διὰ τοῦ ἐμπνευσμένου λόγου τοῦ Ὑπουργοῦ Δημοσίας Τάξεως κ. Π. Πολυχρονίδη. Ἀλλὰ ἂς ἀκολουθήσωμε τὰ γεγονότα μὲ τὴν σειράν των.

***

ΤΟ ΠΕΡΑΣ προσελεύσεως τῶν προσκεκλημένων ἐσημειώθη τὴν 18.50′ ὥραν, μὲ τὴν εἴσοδον τοῦ Ἀρχηγοῦ μας κ. Εὐαγγέλου Καραμπέτσου, ὁ ὁποῖος ἐπεθεώρησε τὰ παρατεταγμένα τμήματα συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ Διοικητοῦ τῶν Σχολῶν, Ἀστυνομικοῦ Διευθυντοῦ Α΄ κ. Π. Λυκούση. Μέχρι τῆς στιγμῆς ἐκείνης εἶχον προσέλθει μεταξὺ τῶν ἄλλων : Ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Ε.Β.Χ. Ἀντιστράτηγος κ. Ν. Παναγιωτακόπουλος, οἱ Ἀντιστράτηγοι Διευθυνταὶ Γ.Δ.Ε.Α. καὶ ΓΕ.Δ.Π.Α. Χώρας κ. Α. Βλάχος καὶ Γ. Καραχάλιος, ὁ τέως Ἀρχηγὸς Ἀστυνομίας κ. Ι. Καλυβίτης, ὁ Εἰδικὸς Σύμβουλος παρὰ τῷ Ὑπουργῷ Δημοσίας Τάξεως κ. Α. Καλλιτεράκης, ὁ καθηγητὴς τοῦ Συνταγματικοῦ Δικαίου εἰς τὸ Πανεπιστήμιον Ἀθηνῶν κ. Χ. Σγουρίτσας, ὁ καθηγητὴς τῆς Ἐγκληματολογίας εἰς τὴν Πάντειον Σχολὴν κ. Ι. Παπαζαχαρίου, ὁ Σύμβουλος τῆς Ἐπικρατείας κ. Η. Γλυκοφρύδης, οἱ ἐν συντάξει Ἀρχηγοὶ Ἀστυνομίας κ. Δ. Κόλλιας καὶ Ν. Ἀρχιμανδρίτης, οἱ Ὑφηγηταὶ τοῦ Πανεπιστημίου καὶ καθηγηταὶ τῶν Ἀστυνομικῶν Σχολῶν: κ. Δ. Γαλανὸς τῆς Χημείας τῶν Τροφίμων καὶ Ι. Δασκαλόπουλος τῆς Ἐγκληματολογίας, οἱ καθηγηταὶ τῶν Ἀστυνομικῶν Σχολῶν : κ. Α. Πουλαντζᾶς τῆς Δικαστικῆς Γραφολογίας, κ. Ι. Φραγκιαδάκης, παλαίμαχος συγγραφεὺς καὶ πρώην Γυμνασιάρχης, κ. Ν. Κορφιάτης τοῦ Ποινικοῦ Δικαίου καὶ τέως Εἰσαγγελεύς, κ. Ν. Τσιτσιράγκος τῆς Θεολογίας καὶ Ἠθικῆς Ἀγωγῆς, κ. Ι. Λουκᾶς τῆς Φιλολογίας, κ. Ν. Γκιουζέπης καὶ Δ. Παναγιωτίδης τῶν Ἀγγλικῶν, κ. Α. Καμπαφλῆς τῆς Πυγμαχίας καὶ Ἰαπωνικῆς Πάλης. Ἐπίσης : οἱ Δήμαρχοι Ἀμαρουσίου καὶ Χαλανδρίου κ. Α. Γαρδέλλης καὶ Α. Τζαμτζῆς, ἡ κ. Μ. Γερανέα, Γενικὴ Γραμματεὺς τοῦ Ὁμίλου Φίλων Ἀστυνομίας Πειραιῶς (εἰς τὸν ὁποῖον ὡς γνωστὸν ἀνήκει καὶ τὸ οἴκημα τῶν Σχολῶν Ἀξιωματικῶν Ἀστυνομίας), οἱ ἐν συντάξει Ἀστυνομικοὶ Διευθυνταὶ κ. Γ. Παπανικολάου καὶ Γ. Γερανέας, ὁ Διοικητὴς Διοικήσεως Χωροφυλακῆς Κηφισίας,

Ἀντισυνταγματάρχης κ. Ν. Βαρειᾶς, καὶ ὁ Πρόεδρος Κοινότητος Φιλοθέης κ. Θ. Βενακίδης. Καὶ ἀκόμη, ἐκ τῶν ἐνεργείᾳ ἀστυνομικῶν: Οἱ Ἀστυνομικοὶ Διευθυνταὶ κ. Γ. Κανελλάκης, Ν. Βερελῆς, Γ. Χαλοῦλος, Δ. Βασιλάκος, Κ. Τασιγεῶργος, Α. Κωτσιᾶς, Κ. Τουζένης, Δ. Ὑφαντῆς, Γ. Χατζηελευθερίου, Ι. Κεφαλᾶς, Β. Γιαννόπουλος, Α. Λαλιώτης, Κ. Τσιοῦγκος, Η. Μπούρας, Γ. Βλητάκης, Κ. Δημητρόπουλος, Κ. Κάτσαρης, Γ. Λυμπέρης, Π. Λάζος, ὡς καὶ πλεῖστοι Ἀστυνόμοι καὶ Ὑπαστυνόμοι. Παρίσταντο ἐπίσης ὁ Ὑποδιοικητὴς τῶν Σχολῶν κ. Κ. Πολίτης, Ἀστυνομικὸς Διευθυντὴς Β΄, ὁ Κοσμήτωρ Ἀστυνόμος Α΄ κ. Λ. Παπαθανασίου, ὁ ὁποῖος εἶχε καὶ τὸ πρόσταγμα ἐπὶ τῆς τελετῆς, ὁ Διοικητὴς Σχολῆς Ἀστυφυλάκων, Ἀστυνόμος Α΄ κ. Α. Ντουφεξῆς, οἱ Ὑπαστυνόμοι ἐκπαιδευταὶ καὶ πλῆθος ἐκ τῶν οἰκείων τῶν νέων Ὑπαστυνόμων καὶ Ἀρχιφυλάκων.

Καὶ μία ἀπρόσμενος καὶ λίαν εὐχάριστος καὶ συμπαθητικὴ παρουσία: Ὁ πρώην Ἀστυνόμος κ. Α. Μπράμης, κάτοικος τῶν Η.Π.Α. ἀπὸ ἐτῶν καὶ τόσον στενῶς συνδεδεμένος μὲ τὰς Ἀστυνομικὰς Σχολὰς ἐν ὅσῳ εὑρίσκετο ἐν ὑπηρεσίᾳ. Πα-

Ὁ Ἀρχηγὸς τοῦ Σώματος κ. Εὐάγγελος Καραμπέτσος ἐπιθεωρῶν τοὺς νέους Ἀρχιφύλακας. Συνοδεύεται ὑπὸ τοῦ Διοικητοῦ τῶν Σχολῶν, Ἀστυνομικοῦ Διευθυντοῦ Α΄ κ. Π. Λυκούση.

ρεπιδημεῖ ἐνταῦθα μετὰ τῆς οἰκογενείας του καὶ δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ ἀπουσιάσῃ ἀπὸ μίαν ἀκόμη μεγάλην στιγμὴν τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος. Προσῆλθε λοιπὸν μὲ τὴν οἰκογένειάν του καί, ὅπως μᾶς εἶπεν, ἠσθάνθη πολὺ εὐτυχὴς διότι εὑρέθη εἰς τὸ περιβάλλον ποὺ τόσον ἠγάπησε καὶ ποὺ πάντοτε τὸν συγκινεῖ ἰδιαιτέρως.

***

Τὴν 19ην ὥραν ἀκριβῶς ἀφίκετο ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς τοῦ Ὑπουργείου Δημοσίας Τάξεως κ. Π. Γεωργόπουλος, ὀλίγον ἀργότερον δὲ ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δημοσίας Τάξεως κ. Π. Πολυχρονίδης, ὁ ὁποῖος συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ κ. Ἀρχηγοῦ καὶ τοῦ κ. Διοικητοῦ τῶν Σχολῶν ἐπεθεώρησε τὰ παρατεταγμένα τμήματα. Ἀπὸ τῆς στιγμῆς ἐκείνης ἤρχισε καὶ τὸ θρησκευτικὸν μέρος τῆς τελετῆς, ἱερουργοῦντος τοῦ βοηθοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος, Ἐπισκόπου Κερνίτσης καὶ ἐνῶ ἔψαλλεν ἡ πασίγνωστος χορωδία τοῦ Μητροπολιτικοῦ ναοῦ Ἀθηνῶν. Καὶ

τὴν ἀπαγγελίαν τοῦ Ὅρκου διεδέχθη ἡ Ἡμερησία Διαταγὴ τοῦ Διοικητοῦ τῶν Σχολῶν κ. Π. Λυκούση, ἀναγνωσθεῖσα ὑπὸ τοῦ Ὑπαστυνόμου Α' κ. Κουβέλη καὶ ἔχουσα οὕτω :

« Νέοι Ὑπαστυνόμοι, νέοι Ἀρχιφύλακες :

»Κατὰ τὴν λαμπρὰν αὐτὴν τελετήν, τὴν ὁποίαν τιμᾷ διὰ τῆς παρουσίας του ὁ ἐξοχώτατος Ὑπουργὸς τῆς Δημοσίας Τάξεως, ἐδώσατε τὸν ἱερὸν ὅρκον πρὸς τὴν Πατρίδα καὶ τὸν Βασιλέα, ἀπὸ αὔριον δὲ ἀναλαμβάνετε τὰ καθήκοντα τοῦ νέου βαθμοῦ σας.

»Αἰσθήματα χαρᾶς, συγκινήσεως καὶ ὑπερηφανείας πλημμυρίζουν αὐτὴν τὴν στιγμὴν τὴν ψυχήν σας. Καὶ εὐλόγως, διότι ἀπὸ σήμερον ἀνοίγονται δι' ὑμᾶς νέοι καὶ εὐρεῖς ὁρίζοντες.

»Εἰς τὴν Σχολὴν ἐπεδιώχθη ἡ καλλιέργεια τοῦ πνεύματος καὶ τῆς ψυχῆς σας καὶ γενικῶς ἡ ἄνοδός σας εἰς ὑψηλότερα πνευματικά, ψυχικὰ καὶ ἠθικὰ ἐπίπεδα, ὥστε ἐξερχόμενοι ν' ἀνταποκριθῆτε πλήρως εἰς τὸ δύσκολον καὶ πολυσύνθετον ἀστυνομικὸν ἔργον.

»Καὶ θέλομεν νὰ πιστεύωμεν ὅτι ἐπετύχομεν εἰς τὴν προσπάθειαν αὐτήν, χάρις, ἀφ' ἑνὸς μὲν εἰς τὴν ἐκ μέρους σας ἐπιδειχθεῖσαν πειθαρχικότητα καὶ ἐπιμέλειαν, ἀφ' ἑτέρου δὲ εἰς τὴν πολύτιμον συνδρομὴν τῶν διακεκριμένων Καθηγητῶν σας, πρὸς τοὺς ὁποίους ὀφείλομεν, ἐπ' εὐκαιρίᾳ, νὰ ἐκφράσωμεν τὰς θερμοτάτας εὐχαριστίας τῆς Σχολῆς.

»Ἀλλὰ ποτὲ κανεὶς δὲν εἶναι τέλειος. Ἡ προσπάθειά σας διὰ τὴν ἀπὸ πάσης ἀπόψεως ἐπιμόρφωσίν σας πρέπει νὰ συνεχισθῇ. Ὑπὸ τὰς σημερινὰς ἰδίᾳ συνθήκας τῆς ἁλματώδους ἐπιστημονικῆς καὶ κοινωνικῆς ἐξελίξεως, ἐπιβάλλεται ἡ συνεχὴς συμπλήρωσις καὶ ἀνανέωσις τῆς ἐπαγγελματικῆς καὶ πνευματικῆς σας καταρτίσεως, εἰς τρόπον ὥστε, μετὰ τῆς πείρας τὴν ὁποίαν σὺν τῷ χρόνῳ θ' ἀποκτήσετε, νὰ καταστῆτε ἀπολύτως ἱκανοὶ διὰ τὴν ἀπρόσκοπτον ἐπιτέλεσιν τοῦ ὑψηλοῦ προορισμοῦ σας.

»Νέοι Ὑπαστυνόμοι καὶ Ἀρχιφύλακες :

»Ἀπὸ σήμερον πυκνώνετε καὶ σεῖς τὰς τάξεις τῶν Ἀξιωματικῶν καὶ τῶν Ἀρχιφυλάκων τοῦ Σώματος οἱ ὁποῖοι, ἀπὸ τῆς συστάσεως τοῦ θεσμοῦ, μὲ τὴν πίστιν των πρὸς τὴν ἐκπολιτιστικὴν ἀποστολὴν τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων καὶ τὴν προσήλωσίν των εἰς τὰ ἰδανικὰ τῆς Πατρίδος καὶ τῆς ἐλευθερίας, ἐξετέλεσαν εὐόρκως καὶ εἰς τὸ ἀκέραιον πάντοτε τὸ καθῆκον των, ἠγωνίσθησαν καὶ πολλοὶ τούτων ἐθυσιάσθησαν εἰς τὴν μάχην κατὰ τῶν ἐχθρῶν τῆς τάξεως καὶ τῆς ἀσφαλείας καὶ ἐδημιούργησαν μίαν ὑψηλὴν παράδοσιν, μίαν ἱερὰν παρακαταθήκην δι' ὑμᾶς τοὺς νεωτέρους.

»Καὶ αὐτῆς τῆς εὐγενοῦς παραδόσεως, νέοι Ἀξιωματικοὶ καὶ Ἀρχιφύλακες, καλεῖσθε νὰ γίνετε συνεχισταί.

»Μὴ παραλείπετε εὐκαιρίαν ἐξυψώσεως τοῦ θεσμοῦ. Οὕτω πως δὲν τιμᾶτε μόνον ἑαυτοὺς καὶ τὸ Σῶμα τῆς Ἀστυνομίας, ἀλλὰ πολὺ περισσότερον τὸ Κράτος τοῦ ὁποίου εἶσθε οἱ κυριώτεροι ἐκπρόσωποι. Γνωρίζετε καλῶς, ὅτι θὰ γίνετε οἱ ἱερουργοὶ ἑνὸς λειτουργήματος τὸ ὁποῖον εἶναι μεστὸν ὑποχρεώσεων καὶ λίαν ἀναγκαῖον εἰς τὴν κοινωνίαν.

»Ἡ Πατρὶς καὶ ἡ Ὑπηρεσία στηρίζουν εἰς ὑμᾶς ὡραίας ἐλπίδας. Καὶ εἶμαι βέβαιος, ὅτι δὲν θὰ τὰς διαψεύσετε.

»Ὁ βαθμός σας ἀποτελεῖ τὸν κυριώτερον μοχλὸν εἰς τὴν ἱεραρχίαν τοῦ Σώματος. Σεῖς θὰ ἔρχεσθε εἰς συνεχῆ ἐπαφὴν μὲ τὸν πολίτην, σεῖς θὰ ἐπιλαμβάνεσθε τοῦ συνόλου περίπου τῶν ὑποθέσεων καὶ σεῖς θὰ καθοδηγῆτε καὶ θὰ κατευθύνετε τὸν Ἀστυφύλακα.

»Αἱ εὐθῦναι σας ὅθεν ἔναντι τῆς κοινωνίας, τῆς Ἀστυνομίας καὶ τῆς πολιτείας εἶναι μεγάλαι.

»Καλλιεργεῖτε εἰς τὸν χαρακτῆρα σας τὰς ὑψηλὰς ἀξίας καὶ ἀρετάς, αἱ ὁ-

ποῖαι πρέπει νὰ κοσμοῦν ἕνα τέλειον βαθμοφόρον. Δι' ὑμᾶς προέχει πάντοτε τὸ ἦθος καὶ ὁ χαρακτήρ.

»Παρέχετε τὸν ἑαυτόν σας ὑπόδειγμα χρηστοῦ, ἐντίμου καὶ ἀξιοπρεποῦς ὑπαλλήλου.

»Πειθαρχεῖτε πάντοτε καὶ δίδετε πρῶτοι τὸ παράδειγμα τῆς εὐπρεπείας εἰς τοὺς κατωτέρους σας καὶ τοὺς πολίτας. Μὴ ξεχνᾶτε, ὅτι ἡ εὐγένεια ὑποχρεώνει καὶ ἐπιβάλλει, τὸ δὲ παράδειγμα διδάσκει.

»Μὲ τὴν καλὴν συμπεριφοράν, τὴν ἀμεροληψίαν, τὴν δικαιοσύνην, τὴν εὐθύτητα, τὴν σύνεσιν καὶ τὴν καλωσύνην, θ' ἀποκτήσετε τὴν ἀγάπην, τὴν ἐκτίμησιν καὶ τὴν φιλίαν τοῦ πολίτου. Εἶναι ἀνάγκη, μεταξὺ τῶν ὀργάνων τῆς τάξεως καὶ τῶν πολιτῶν νὰ ἐπικρατῇ ὁ ἀμοιβαῖος σεβασμός. Ἕνας φίλος τῆς Ἀστυνομίας εἶναι καὶ φίλος τῆς Πολιτείας, καὶ τοὐναντίον, ἕνας ἐχθρὸς τῆς Ἀστυνομίας εἶναι καὶ ἐχθρὸς τῆς Πολιτείας.

»Μὴ λησμονῆτε ὅτι ἡ Ἀστυνομία ἀποτελεῖ τὸν καθρέπτην τοῦ πολιτισμοῦ τῆς χώρας καὶ μὴ σᾶς διαφεύγει ἐπίσης, ὅτι εἶσθε οἱ ἐγγυηταὶ τῆς τάξεως καὶ ἀσφαλείας, βασικῶν ὅρων διὰ τὴν εὐημερίαν καὶ τὴν πρόοδον τῆς κοινωνίας καὶ τοῦ Κράτους.

»Νέοι Ὑπαστυνόμοι καὶ Ἀρχιφύλακες :

» Αἰσθάνομαι αὐτὴν τὴν στιγμὴν τοὺς πόθους σας, τὰ ὄνειρά σας, τὰς φιλοδοξίας σας. Σᾶς συνοδεύουν αἱ εὐχαὶ ὅλων μας δι' ἕνα λαμπρὸν μέλλον. Ὁ δρόμος σας θὰ εἶναι ἐν πολλοῖς ἀνηφορικὸς καὶ δύσκολος. Ἀλλὰ νὰ εἶσθε βέβαιοι ὅτι θὰ φθάσετε ἐκεῖ ὑψηλά, ποὺ ἀτενίζετε αὐτὴν τὴν στιγμήν, ἂν εἶσθε ἐμποτισμένοι μὲ τὴν πίστιν εἰς τὰ ἰδανικὰ τῆς Πατρίδος καὶ τὰς ὑψηλὰς παραδόσεις τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος.

»Μὲ τὴν πεποίθησιν ὅτι θὰ φανῆτε ἀντάξιοι τῶν προσδοκιῶν τῆς Πολιτείας καὶ τῆς Ὑπηρεσίας, σᾶς χαιρετῶ καὶ σᾶς προσκαλῶ ν' ἀναφωνήσωμεν :

»Ζήτω τὸ Ἔθνος!—Ζήτω ὁ Βασιλεύς!».

***

Τας ΣΥΓΚΙΝΗΤΙΚΑΣ, ὑψηλὰς καὶ εὐγενεῖς αὐτὰς παραινέσεις-ὑποθήκας τοῦ κ. Λυκούση, διεδέχθη ὁ λαμπρὸς καὶ πλήρης μεστότητος λόγος τοῦ Ὑπουργοῦ Δημοσίας Τάξεως κ. Π. Πολυχρονίδη. Εἶπεν ὁ κ. Ὑπουργός :

«Νέοι Ὑπαστυνόμοι καὶ Ἀρχιφύλακες :

»Ἐπιθυμῶ νὰ σᾶς ἀπευθύνω τὸν θερμὸν χαιρετισμόν μου· ἐπίσης τὰς εὐχάς μου διὰ τὴν πλήρη ἐπιτυχίαν εἰς τὸ ἔργον σας καὶ διὰ μίαν λαμπρὰν σταδιοδρομίαν.

»Τὸ εὐνομούμενον ἀποτελεῖ τὸ μέτρον τοῦ πολιτισμοῦ μιᾶς χώρας. Καὶ πρέπει νὰ αἰσθάνεσθε πάρα πολὺ ὑπερήφανοι, διότι ἡ μοῖρα σᾶς ἔταξεν αὐτὸν ἀκριβῶς τὸν σκοπὸν νὰ ὑπηρετήσετε. Σκοπόν, ὁ ὁποῖος ἀποτελεῖ καὶ τὴν θέλησιν τοῦ λαοῦ, διότι ὁ λαὸς ἐπιθυμεῖ τὴν εὐνομίαν, ἐπιθυμεῖ τὴν ἡσυχίαν καὶ τὴν τάξιν.

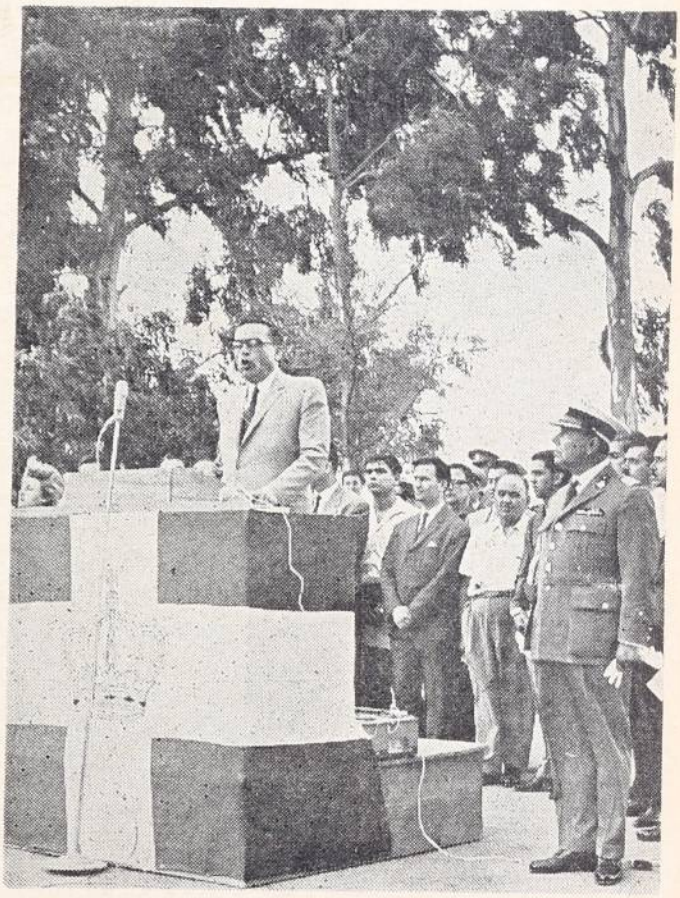
»Πρέπει νὰ γνωρίζετε, καὶ τοῦτο πρέπει νὰ γίνῃ ἀπόλυτος συνείδησις μεταξὺ ὅλων σας, ὅτι ὁ πρῶτος συμπαραστάτης, εἰς τὸν ὁποῖον θὰ πρέπει νὰ ὑπολογίζετε, μὲ τὴν βεβαιότητα ὅτι οὕτως θὰ στηρίζετε τὸ ἐπιτυχὲς τοῦ ἔργου σας, εἶναι ὁ πολίτης. Διότι, ὁ πολίτης εἶναι ἐκεῖνος ποὺ ποθεῖ τὴν ἡσυχίαν καὶ τὴν τάξιν· καὶ αὐτὸς εἶναι ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος εἶναι ὁ πραγματικὸς φίλος σας, πρὸς τὸν ὁποῖον μὲ τὸ αἴσθημα τῆς ἐμπιστοσύνης καὶ τῆς φιλίας θὰ πρέπει νὰ ἀποβλέπετε. Καὶ ὅτι, τὸ τονίζω, τότε θὰ μπορέσετε νὰ στηρίζετε τὸ ἔργον σας κατὰ τρόπον ἐπιτυχῆ.

»Ἡ ἐξαίρεσις εἶναι ὁ ἀδικοπραγῶν, ὁ ὁποῖος ὅμως δὲν εἶναι μόνον ἐχθρὸς ὑμῶν, ἀλλὰ ἐχθρὸς καὶ τοῦ λαοῦ, ἐχθρὸς καὶ τῆς πολιτείας. Συνεπῶς, τὸ ἔργον τὸ ὁποῖον πρόκειται νὰ ἐπιτελέσετε, καὶ τὸ ὁποῖον ἐξυπηρετεῖ τὸ μέγα αὐτὸ ἰδεῶδες, εἶναι ἔργον κοινὸν μαζὶ μὲ τὸν πολίτην.

»Ἡ δευτέρα φάσις, ἐπὶ τῆς ὁποίας πρέπει νὰ στηρίζετε τὸ ἔργον σας, εἶναι ὅτι ἐν τῇ ἐκτελέσει του, πρέπει μὲ ἀποκλειστικότητα νὰ ἀκοῦτε τὴν φωνὴν τῆς συνειδήσεώς σας καὶ νὰ ἀπονέμετε τὸ δίκαιον κατὰ τρόπον ἀντικειμενικόν. Τότε μόνον

θὰ ἠμπορέσετε νὰ ἐπιβληθῆτε εἰς τὴν κοινὴν συνείδησιν καὶ νὰ ἔχετε τὸ ἀπαιτούμενον ἐκεῖνο κῦρος, τὸ ὁποῖον εἶναι ἀπαραίτητον διὰ νὰ δυνηθῆτε ἐπιτυχῶς, πρὸς ὅλας τὰς κατευθύνσεις, νὰ ἐπιτυγχάνετε τοῦ ἔργου σας.

»'Η Κυβέρνησίς μας, ἡ Κυβέρνησις τῆς 'Ενώσεως τοῦ Κέντρου, πιστεύει ἀπολύτως εἰς τὰς δύο αὐτὰς βασικὰς ἀρχάς, ποὺ πρέπει νὰ ἀποτελοῦν τὸ βάθρον ἐπὶ τοῦ ὁποίου πρέπει νὰ στηρίζεται τὸ μέγα κοινωνικὸν ἔργον τὸ ὁποῖον ἀναλαμβάνετε. Καὶ διότι πιστεύει εἰς τὰς βασικὰς αὐτὰς ἀρχάς, ἐμπράκτως ἤδη ἔχει ἀποδείξει τὴν ἐκτίμησιν πρὸς τὸ ἔργον σας καὶ ἔχει λάβει ἀρκετὰ μέτρα τὰ ὁποῖα, νομίζω, σᾶς εἶναι ἀρκετὰ γνωστά. 'Αλλὰ καὶ περαιτέρω, πρόκειται νὰ λάβωμεν καὶ νεώτερα μέτρα καὶ ἤδη ἕνα ἐκ τῶν πρώτων νομοσχεδίων, τὸ ὁποῖον θὰ εἰσαχθῇ λίαν προσεχῶς εἰς τὴν 'Επιτροπὴν 'Εξουσιοδοτήσεως, λαμβάνει πρόνοιαν εἰς πολλὰ θέματα τὰ ὁποῖα, ἐπιλυόμενα, θὰ καταστήσουν τὸ ἔργον σας πλέον εὐχερὲς καὶ πλέον ἀποδοτικόν. 'Επίσης διὰ τῆς αὐξήσεως, τὴν ὁποίαν ἀπεφάσισεν ἡ Κυβέρνησις, τῆς δυνάμεως τῶν Σωμάτων 'Ασφαλείας, ἐπιθυμοῦμε νὰ καταστήσωμεν τὸ ἔργον σας πλέον ἄνετον. 'Ομοίως διὰ πιστώσεων, τὰς ὁποίας ἐξησφαλίσαμεν, θέλομεν ἐντὸς συντόμου χρονικοῦ διαστήματος νὰ ἔχωμεν καὶ ὅλα ἐκεῖνα τὰ μηχανικὰ μέσα, τὰ ὁποῖα εἶναι ἀπαραίτητα ὥστε τὸ ἔργον σας νὰ εἶναι ἀποδοτικώτερον.

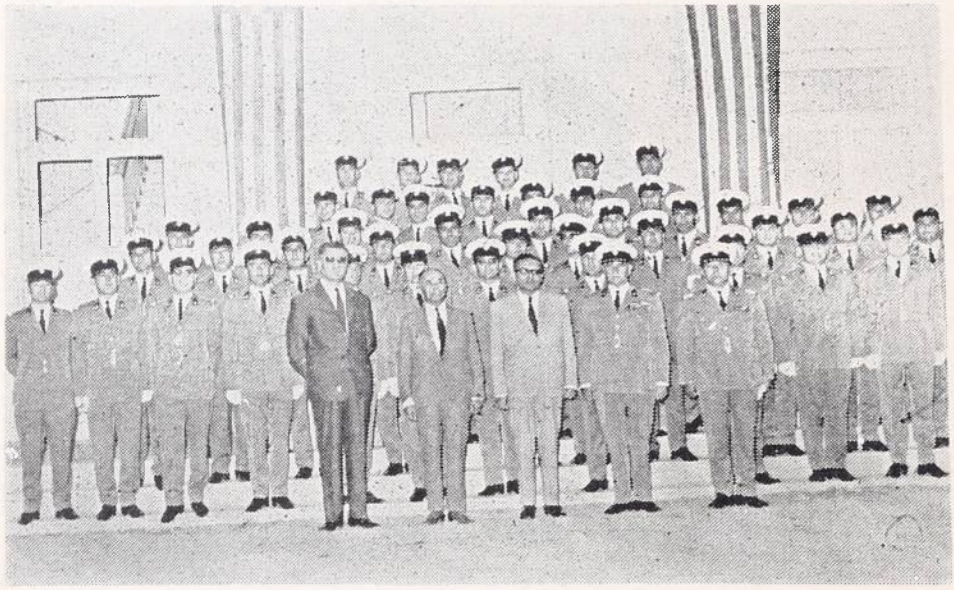
'Ο 'Υπουργὸς Δημοσίας Τάξεως κ. Π. Πολυχρονίδης, καθ' ἣν στιγμὴν ἐκφωνεῖ τὸν λόγον του.

»Πάντα ταῦτα δὲν ἀποτελοῦν τίποτε ἄλλο, παρὰ μόνον τὴν ἐκπλήρωσιν ἑνὸς στοιχειώδους χρέους τῆς Πολιτείας πρὸς ὑμᾶς, τὰ Σώματα 'Ασφαλείας, τὰ ὁποῖα ἐξυπηρετοῦν τὸν μέγα αὐτὸν κοινωνικὸν σκοπόν.

»'Ημεῖς ἐπράξαμεν, πράττομεν καὶ θὰ πράττωμεν τὸ καθῆκον μας ἀπέναντί σας, διότι τοιαύτην ἐκτίμησιν ἔχομεν διὰ τὸ ἔργον τὸ ὁποῖον ἐπιτελεῖτε. 'Από σᾶς, ἡ Πολιτεία δὲν ζητεῖ τίποτε· ζητεῖ μόνον νὰ μείνετε πιστοὶ εἰς τὸν ὅρκον σας καὶ νὰ μείνετε ὄργανα, τὰ ὁποῖα μὲ ἀποκλειστικότητα νὰ ἀνήκετε εἰς τὴν 'Ελλάδα, εἰς τὴν αἰωνίαν 'Ελλάδα μας. Τοῦτο δὲν ἀποτελεῖ ἀξίωσιν, ἀλλὰ ἀποτελεῖ ἐκπλήρωσιν στοιχειώδους καθήκοντός σας. Διότι μόνον διὰ τοῦ τρόπου αὐτοῦ θὰ εἶναι δυνατὸν

νὰ σᾶς ἐξυψώσωμεν εἰς τὴν θέσιν ποὺ ἡ Πολιτεία σᾶς ἔχει τάξει, διὰ νὰ ἔχετε ὅλον ἐκεῖνο τὸ κῦρος, τὸ ὁποῖον θὰ τὸ ἔχετε ὅταν θὰ εἶσθε ὄργανα οὐχὶ τοῦ κόμματος, ἀλλὰ ὄργανα τῆς Ἑλλάδος. Καὶ νομίζω ὅτι οὕτω ἀνταποκρίνεται καὶ πρὸς τὴν ἐπιθυμίαν τὴν ἰδικήν σας, ὡς ἀνθρώπων τιμίων, ὡς ἀνθρώπων ἀποφασισμένων νὰ τηρήσουν τὸ Σύνταγμα, τοὺς νόμους τοῦ Κράτους· ὡς ἀνθρώπων οἱ ὁποῖοι καὶ μετὰ τὴν μόρφωσιν τὴν ὁποίαν ἐπήρατε εἰς τὰς Σχολάς, ἀλλὰ καὶ τὴν πεῖραν τὴν ὁποίαν ἔχετε μέχρι σήμερον ἀποκτήσει, θὰ ἔχετε ἀπολύτως πεισθῆ ὅτι μόνον οὕτω ἐπιτελοῦντες τὸ καθῆκον σας θὰ αἰσθάνεσθε πάρα πολὺ ὑπερήφανοι. Θὰ αἰσθάνεσθε ὅτι ἐπιτελεῖτε ἕνα ἔργον ὑπέρτατον, ἕνα ἔργον τὸ ὁποῖον, ἐν τελευταίᾳ ἀναλύσει, δὲν ἐξυπηρετεῖ τίποτε ἄλλο παρὰ τὸ εὐρύτερον κοινωνικὸν σύνολον, τὸ Ἔθνος, τὴν Ἑλλάδα μας.

» Εἶμαι ἀπολύτως βέβαιος, ὅτι οἱ λόγοι μου αὐτοί, οἱ ὁποῖοι δὲν ἀποτελοῦν τίποτε ἄλλο ἀπὸ τὰς βασικὰς ἀρχὰς ποὺ πρέπει νὰ ἀποτελοῦν τὸ κίνητρον τῶν σκέψεων καὶ τῶν ἔργων σας, εὑρίσκουν πλήρη ἀπήχησιν εἰς τὰς ψυχάς σας. Καὶ μὲ τὴν

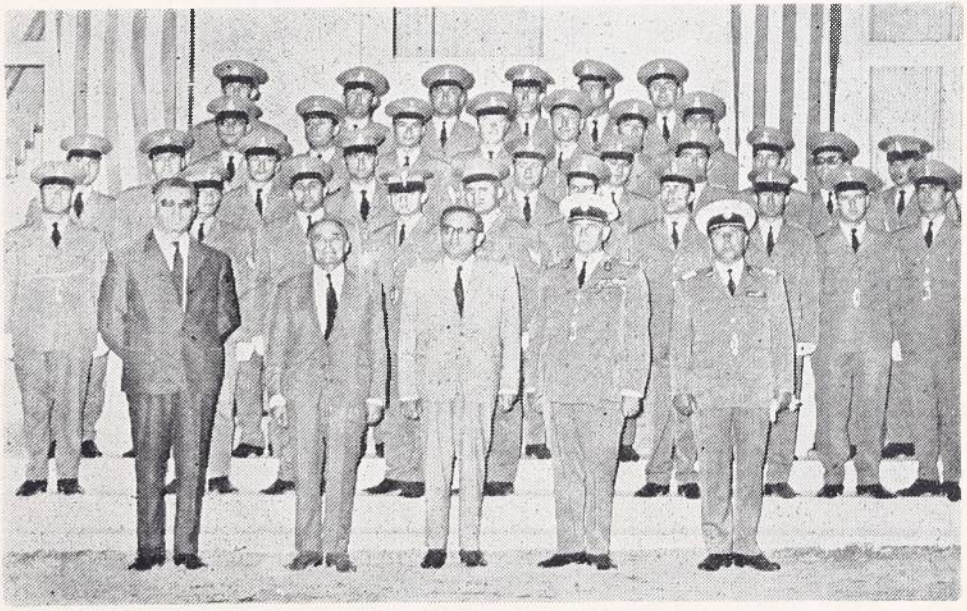
Οἱ νέοι Ὑπαστυνόμοι μετὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δημοσίας Τάξεως κ. Π. Πολυχρονίδη, τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως τοῦ Ὑπουργείου κ. Π. Γεωργοπούλου, τοῦ Ἀρχηγοῦ Ἀστυνομίας κ. Ε. Καραμπέτσου, τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ Ἀστυνομίας παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ κ. Γ. Κανελλάκη καὶ τοῦ Διοικητοῦ τῶν Σχολῶν κ. Π. Λυκούση.

βεβαιότητα αὐτήν, ὅτι εὑρίσκουν πλήρη ἀπήχησιν, δὲν ἔχω καμμίαν ἀμφιβολίαν ὅτι οὕτω θὰ ἠμπορέσετε νὰ ἐπιτύχετε ἀπολύτως εἰς τὸ ἐπίμοχθον ὄντως ἔργον τὸ ὁποῖον ἀναλαμβάνετε. Θὰ ἠμπορέσετε νὰ δημιουργήσετε μίαν λαμπρὰν σταδιοδρομίαν διὰ τοὺς ἑαυτούς σας, θὰ ἠμπορέσετε νὰ συνεχίσετε τὴν ὡραίαν παράδοσιν τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας, τὰ ὁποῖα καὶ εἰς στιγμὰς ὁμαλότητος καὶ εἰς στιγμὰς ἀνωμαλίας πάντοτε προσέφεραν πολυτίμους ἐθνικὰς ὑπηρεσίας.

» Μὲ τὴν βεβαιότητα αὐτήν, σᾶς ἀπευθύνω αὐτὰς τὰς ὀλίγας λέξεις καὶ σᾶς εὔχομαι καὶ πάλιν πλήρη ἐπιτυχίαν εἰς τὸ ἔργον σας, λαμπρὰν σταδιοδρομίαν, μὲ τὴν διαβεβαίωσιν ὅτι θὰ μᾶς εὕρετε ὡς συνεργάτας. Καὶ ἔτσι ἐπιθυμοῦμε νὰ μᾶς ἀντιλαμβάνεσθε, διότι ὁ σκοπὸς τὸν ὁποῖον ἐπιτελοῦμεν εἶναι ἀληθινός, ὁ σκοπὸς εἰς ἕνα καὶ μόνον ἀποβλέπει, εἰς μίαν καὶ μόνον γραμμὴν ἀποβλέπει: Εἰς τὸ πῶς θὰ ὑπηρετήσωμεν ὅλοι ἀπὸ κοινοῦ καὶ πληρέστερα τὴν αἰωνίαν Ἑλλάδα!

Σᾶς εὔχομαι λαμπρὰν σταδιοδρομίαν καὶ κάθε ἐπιτυχίαν».

ΤΑ ΕΝΘΟΥΣΙΩΔΗ χειροκροτήματα ποὺ ἐκάλυψαν τὸν ἐμπνευσμένον λόγον τοῦ κ. Ὑπουργοῦ μας, ἡ ἐν συνεχείᾳ ἀπονομὴ τῶν πτυχίων ὑπὸ τοῦ ἰδίου εἰς τοὺς νέους Ὑπαστυνόμους, ἡ λαμπρὰ παρέλασις τῶν ὡρκισθέντων Ὑπαστυνόμων καὶ Ἀρχιφυλάκων ἐνώπιον τῶν ἐπισήμων καὶ ὅλων τῶν παρευρεθέντων καί, τέλος, ἡ μεγάλη δεξίωσις ποὺ ἐδόθη ὑπὸ τῆς Σχολῆς Ἀξιωματικῶν Ἀστυνομίας Πόλεων, ἔκλεισαν τὴν ὡραίαν καὶ σεμνὴν τελετὴν ἐπὶ τῇ ὁρκωμοσίᾳ. Καὶ αἱ στῆλαι αὐταί, αἱ ὁποῖαι παρακολουθοῦν πάντοτε μὲ ἀγάπην καὶ ἰδιαιτέραν ἐκτίμησιν ὅ, τι ἔχει σχέσιν μὲ τὸ μέγα φυτώριον τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος, τὰς Ἀστυνομικὰς Σχολάς, δὲν ἔχουν παρὰ νὰ εὐχηθοῦν : Ἀρίστην σταδιοδρομίαν εἰς τοὺς 145 νέους βλαστοὺς τοῦ κλάδου Ἀξιωματικῶν μας καὶ Ἀρχιφυλάκων.

Καὶ οἱ νέοι Ἀρχιφύλακες μετὰ τῶν κ. Ὑπουργοῦ, Γενικοῦ Γραμματέως, Ἀρχηγοῦ, Γενικοῦ Διευθυντοῦ καὶ Διοικητοῦ τῶν Σχολῶν.

Οἱ ὁρκισθέντες νέοι Ὑπαστυνόμοι καὶ Ἀρχιφύλακες εἶναι οἱ ἑξῆς :

Α΄ Ὑπαστυνόμοι :

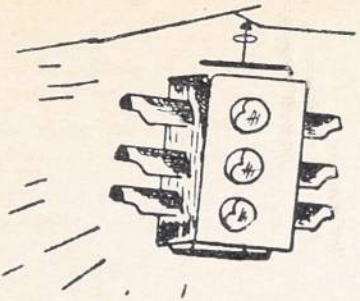
1) Ἀλεξανδρόπουλος Νικόλαος, 2) Ἀργύρης Νικόλαος, 3) Ἀργυρῆς Φώτιος, 4) Αὐλωνίτης Σπυρίδων, 5) Βρεττέας Βασίλειος, 6) Γεωργόπουλος Νικόλαος, 7) Γιαννικόπουλος Εὐάγγελος, 8) Δαλιάνης Παναγιώτης, 9) Δαμαλᾶς Φρῖξος, 10) Δεφίγγος Νικόλαος, 11) Ζιανίκας Χαράλαμπος, 12) Ζωητὸς Κωνσταντῖνος, 13) Θεοδωρόπουλος Γεώργιος, 14) Κακαβᾶς Διαμαντῆς, 15) Κακούνης Κωνσταντῖνος, 16) Κάντας Σπυρίδων, 17) Καρακωνσταντόπουλος Ἀλέξανδρος, 18- Καραντώνης Ἀθανάσιος, 19) Καραστάθης Χρῆστος, 20) Κοντογεωργάκος Κων) σταντῖνος, 21) Κοτταρίδης Ἠλίας, 22) Κουβελιώτης Κωνσταντῖνος, 23) Κώη- Ἰωάννης, 24) Κωνσταντινίδης Βασίλειος, 25) Λαγιάκος Παῦλος, 26) Λαλάκος

Γεώργιος, 27) Λιακόπουλος 'Ηλίας, 28) Λορεντζᾶτος Σπυρίδων, 29) Λύσσαρης 'Ηλίας, 30) Μητσοσκούρας 'Ηρακλῆς, 31) Μηχιώτης Κωνσταντῖνος, 32) Παπαγεωργίου Χρυσόστομος, 33) Παπαδόπουλος Διονύσιος, 34) Παπαθανασίου 'Ιωάννης, 35) Παππᾶς Χρῆστος, 36) Παραρᾶς Μᾶρκος, 37) Παταργιᾶς Χρῆστος, 38) Πισπιρῖγκος Ξενοφῶν, 39) Ποθάκος Νικόλαος, 40) Σαμαρᾶς Νικόλαος, 41) Σίδερης Γεώργιος, 42) Τζαβέλλας Φώτιος, 43) Τζούβελης 'Ιωάννης, 44) Τσώτας 'Ιωάννης, 45) Χατζημιχαὴλ Παναγιώτης.

Β' 'Αρχιφύλακες :

1) 'Αγγελόπουλος Νικόλαος, 2) 'Αθανασίου Στέφανος, 3) 'Αναγνώστου Γεώργιος, 4) 'Αναστασόπουλος 'Ιωάννης, 5) 'Αποστολόπουλος Δημήτριος, 6) 'Αργύρης Γεώργιος, 7) 'Ασημόπουλος Γεώργιος, 8) Βάρδιας Θεόδωρος, 9) Βασιλακόπουλος 'Ανδρέας, 10) Βασιλακόπουλος Κωνσταντῖνος, 11) Βασιλόπουλος Κωνσταντῖνος, 12) Βέτσικας Κωνσταντῖνος, 13) Βράκας 'Ανδρέας, 14) Γεωργίου 'Ανδρέας, 15) Γκόλιας Κωνσταντῖνος, 16) Γούνης 'Ιωάννης, 17) Δεκίδης Χρῆστος, 18) Δημητριάδης Μιχαὴλ, 19) Δουκάκης Κων/νος, 20) Ζάχος 'Ιωάννης, 21) Ζιώγας Λάμπρος, 22) Ζωγόπουλος Σπυρίδων, 23) Θεοδώρου Δημήτριος, 24) Καλαϊτζίδης 'Ανδρέας, 25) Καλαμπούνιας 'Αθανάσιος, 26) Καλαμπούρας Βασίλειος, 27) Καλογερόπουλος 'Αριστοτέλης, 28) Κανάτας Νικόλαος, 29) Καραγιάννης Κωνσταντῖνος, 30) Καραμπάτσος 'Αθανάσιος, 31) Καραχάλιος 'Αθανάσιος, 32) Καρκάνης Βασίλειος, 33) Καρκάνης Παῦλος, 34) Κίτσιος Χρῆστος, 35) Κοκκάρης Νικόλαος, 36) Κοκκινάκης 'Ιωάννης, 37) Κολοβὸς Παναγιώτης, 38) Κολοφωτιᾶς Δημήτριος, 39) Κόνιαρης Βασίλειος, 40) Κορώνης Παναγιώτης, 41) Κούκιος Πέτρος, 42) Κουμαντάκης 'Ελευθέριος, 43) Κουρεντζῆς 'Ιωάννης, 44) Κρανίτης 'Ανδρέας, 45) Κρομμύδας Εὐθύμιος, 46) Κυβέλλος Εὐστράτιος, 47) Λάζαρης Σπυρίδων, 48) Λακαφώσης Κων)νος, 49) Λιουνέας 'Ιωάννης, 50) Μακροδημήτρης Σαράντης, 51) Μαρκαντώνης Γεώργιος, 52) Μερίσογλου Πανργιώτης, 53) Μιχαλόπουλος Γεώργιος, 54) Μπασακίδης Κυριάκος, 55) Μπατίλας Παντελῆς, 56) Μπιζίμης 'Αλφόνσος, 57) Μπουγουλιᾶς 'Αλκιβιάδης, 58) Μπουντᾶς Θεόδωρος, 59) Μπουτζικούδης Γεώργιος, 60) Νέζερης 'Αριστείδης, 61) Νέζης Χρυσόστομος, 62) Νίκας 'Αναστάσιος, 63) Νταλαμάγκας Σωτήριος, 64) Ξεπαπαδέας Παναγιώτης, 65) Παλαιολόγος 'Ηλίας, 66) Πανουργιᾶς 'Ιωάννης, 67) Παπασταματίου 'Αλέξανδρος, 68) Παπατσελίκης 'Ιωάννης, 69) Πετρῆς Νικόλαος, 70) Ποθάκος Γεώργιος, 71) Πούλιος Θεόδωρος, 72) Ρέβης 'Ιωάννης, 73) Ρέμπελος Σπυρίδων, 74) Ρένεσης Νικόλαος, 75) Σαρανταένας 'Αθανάσιος, 76) Σιαραγγὸς Παῦλος, 77) Σμαΐλης Κων/νος, 78) Σπανόπουλος Νικόλαος, 79) Στάμος 'Ιωάννης, 80) Σταυρακάκης Γεώργιος, 81) Στεφανῆς Νικόλαος, 82) Σχίζας Κων/νος, 83) Σωτηρόπουλος Γεώργιος, 84) Τάφας Παντελῆς, 85) Τζαννετάκος Δημήτριος, 86) Τζεφεράκος Λεωνίδας, 87) Τουλιᾶτος 'Ιωάννης, 88) Τριανταφύλλης Δημήτριος, 89) Τριάντης Παναγιώτης, 90) Τρίγκας Σπυρίδων, 91) Τσέλιος Γεώργιος, 92) Φουτάκης 'Ιωάννης, 93) Φράγκος Θεόδωρος, 94) Χάϊδος Εὐριπίδης, 95) Χαλβατζάρας 'Αχιλλεὺς, 96) Χανιωτάκης 'Ιωάννης, 97) Χαρῖτος Κων/νος, 98) Χατζάκης Νικόλαος, 99) Χριστάκος Νικόλαος, 100) Ψωρογιάννης 'Ιωάννης.

Χ. ΣΤΑΜΑΤΗΣ

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟ ΤΡΟΧΑΙΑΣ

Ὑπὸ τοῦ κ. **Ν. Α.**

* ΝΕΚΡΟΣ ὁ Ε. Ζωγράφος, ὁδηγὸς μοτοποδηλάτου ποὺ συνεκρούσθη, στὴν ὁδὸ Ἀχιλλέως, μὲ σκοῦτερ ποὺ ὡδηγοῦσε ὁ Λ. Χιώτης, ὁ ὁποῖος τραυματίσθηκε σοβαρά.

* ΝΕΚΡΟΣ ὁ Ὁλλανδὸς περιηγητὴς Ζὰν Βάτερλιντ ποὺ ὡδηγοῦσε σκοῦτερ καὶ ἀνετράπη στὴν ὁδὸ Συγγροῦ.

* ΝΕΚΡΟΣ ὁ 13ετὴς μαθητὴς Σ. Γκούζης, ποὺ ὡδηγοῦσε μοτοποδήλατο καὶ συνεκρούσθη μὲ Ι.Χ., στὴν Καλαμάτα.

* ΝΕΚΡΟΣ ὁ Ι. Τριανταφυλλίδης ποὺ παρεσύρθη, στὸ 42 χιλιόμετρο τῆς ὁδοῦ Νευροκοπίου-Δράμας, ἀπὸ μοτοσυκλέττα.

* ΝΕΚΡΕΣ δύο στὸ Δημοτικὸ Νοσοκομεῖο, ὅπου εἶχαν ὁδηγηθῆ ἀπὸ τροχαῖα δυστυχήματα, ἡ Ἀγγελικὴ Οἰκονομοπούλου καὶ ἡ Μαρία Ρουμπίκα.

* ΑΚΡΩΤΗΡΙΑΣΘΗΚΕ ὁ Α. Τσίπης, ἐργάτης Δήμου Γαλατσίου, ὅταν πιάστηκε τὸ χέρι του ἀπὸ τὴν βέρα ἀπὸ ἕνα ἄγκιστρο τοῦ αὐτοκινήτου καθαριότητος.

* ΝΕΚΡΟΙ δύο καὶ βαρειὰ τραυματισμένοι δύο, στὸ Ἡράκλειο Κρήτης, ὅταν φορτηγὸ ἀπὸ ἀδέξιο χειρισμὸ ἔπεσε σὲ χαράδρα, παρὰ τὸ χωριὸ Χόνδρος.

* ΝΕΚΡΑ ἡ Βασιλικὴ Δεμέστιχα καὶ τραυματίες ὁ ὁδηγὸς Ι. Δεμέστιχας καὶ ἡ Λ. Τσούνη, ὅταν τὸ Ι.Χ. 149027, στὸ 6 χιλιόμετρο τῆς ὁδοῦ Λαρίσης-Θεσσαλονίκης, παρεξέκλινε τῆς πορείας του καὶ ἔπεσε πάνω σὲ σταθερὸ ἀντικείμενο.

* ΝΕΚΡΑ ἡ μαθήτρια Τασία Γούνη ποὺ τὴν παρέσυρε ἔξω ἀπὸ τὴν Σπάρτη ὁ Α. Τριανταφυλλόπουλος ποὺ ὡδηγοῦσε Ι.Χ.

* ΝΕΚΡΟΙ δύο ἀπὸ ἀνατροπὴ στρατιωτικοῦ αὐτοκινήτου ποὺ ἀνετράπη, ὅταν παρεξέκλινε τῆς πορείας του, στὰ Ἰωάννινα. Τραυματίες ἐπίσης 4 στρατιῶτες.

* ΝΕΚΡΟΣ ὁ Κ. Τζῶλος ποὺ τὸν παρέσυρε αὐτοκινητάμαξα τῆς γραμμῆς Πατρῶν, παρὰ τὰ Σελιανίτικα.

* ΝΕΚΡΑ ἡ 6ετις Μαρία Κολοβοῦ ποὺ τὴν παρέσυρε, στὸ χωριὸ Μεγάλη Παναγιὰ Χαλκιδικῆς, τὸ Ι.Χ. 125131. Ὁ ὁδηγὸς συνελήφθη.

* ΝΕΚΡΑ ἡ 10ετις Χουσεϊνόγλου ποὺ τὴν παρέσυρε στὴν Ξάνθη μοτοποδήλατο ποὺ ὡδηγοῦσε ὁ Μ. Φωκᾶς.

* ΝΕΚΡΟΣ ὁ Δ. Ντάλας στὴν Αἰδηψὸ ὅταν ἀνετράπη τὸ μοτοποδήλατο τὸ ὁποῖο ὡδηγοῦσε καὶ τραυματίσθηκε ὁ συνεπιβάτης του Ν. Κούτσης.

* ΝΕΚΡΟΣ στὴν Ξάνθη ὁ Ὀσμάνογλου Μουράτ, ὅταν ἀνετράπη τὸ κάρρο ποὺ ὡδηγοῦσε.

* ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΕΝΟΙ βαρειὰ ἡ Μ. Ε. μετὰ τοῦ μνηστῆρος της Σ.Μ., στὴν λεωφόρο Βασιλίσσης Σοφίας, ἀπὸ τὸ Ι.Χ. ὑπὸ στοιχεῖα ΖΗ 51662 ποὺ ὡδηγοῦσε ὁ ναύτης Β. Κάτσας, ὁ ὁποῖος συνελήφθη.

* ΝΕΚΡΟΣ ὁ 18ετὴς Στ. Τζανάκης ποὺ τὸν παρέσυρε στὰ Ἄνω Λιόσια καὶ τὸν διεμέλισε ἡ ἁμαξοστοιχία τῶν ΣΕΚ. Μᾶλλον πρόκειται περὶ αὐτοκτονίας.

* ΝΕΚΡΑ ἡ Β. Τσεκούρα ποὺ τὴν παρέσυρε Ι.Χ. στὴν λεωφόρο Ἀλεξάνδρας. Ὁ ὁδηγὸς Α.Ζ. συνελήφθη.

* ΝΕΚΡΟΙ ὁ ὁδηγὸς Μ.Π. καὶ ὁ συνεπιβάτης του ποὺ ὡδηγοῦσαν τζὶπ στὴν ὁδὸ Στρατονίκης (Θεσσαλονίκης), τὸ ὁποῖο παρεξέκλινε τῆς πορείας του καὶ ἔπεσε μὲ σφοδρότητα πάνω σὲ δένδρο.

* ΝΕΚΡΟΣ ὁ ὁδηγὸς φορτοταξὶ στὰ Ἰωάννινα ποὺ συνεκρούσθη μὲ φορτηγό. Ὁ ὁδηγὸς Κ. Βαρέλης συνελήφθη.

* ΤΡΑΥΜΑΤΙΕΣ 4 στὴν περιοχὴ Ἀθηνῶν ἀπὸ τροχαῖα ἀτυχήματα.

* ΝΕΚΡΟΣ ὁ ὁδηγὸς μοτοποδηλάτου Α. Κελμπίρης, ἐτῶν 23, ποὺ τὸν παρέσυρε λεωφορεῖο, στὸ χωριὸ Ριζάριο Ἐδέσσης.

* ΝΕΚΡΟΣ ὁ ὁδηγὸς τρικύκλου Π. Παυλόπουλος ποὺ τὸν παρέσυρε στὴν Θεσσαλονίκη στρατιωτικὸ αὐτοκίνητο. Ὁ ὁδηγὸς συνελήφθη.

* ΝΕΚΡΟΣ ὁ ἐπιβάτης Ι.Χ. αὐτοκινήτου ὀνόματι Κ. Μαπαλιωτάκης, τὸ ὁποῖο ἐξετράπη τοῦ δρόμου καὶ ἀνετράπη στὴν ὁδὸ Ἡρακλείου.

* ΝΕΚΡΟΣ ὁ ὁδηγὸς μοτοποδηλάτου Σ. Φυτούρης ποὺ συνεκρούσθη μὲ φορτηγὸ στὴν Καρδίτσα.

* ΝΕΚΡΟ ἀβάπτιστο 3 ἐτῶν ποὺ παρεσύρθη στὴν ὁδὸ Ἀθηνῶν-Λαμίας ἀπὸ τὸ Ι.Χ. ποὺ τὸ ὡδηγοῦσε ἡ Α. Χαλαδάκη, ἡ ὁποία συνελήφθη.

* ΝΕΚΡΟΣ ὁ ὁδηγὸς στρατιωτικοῦ φορτηγοῦ ποὺ ἀνετράπη στὸ 35 χιλιόμετρο ὁδοῦ Θεσσαλονίκης-Καβάλας. Αἰτία ἡ ὑπερβολικὴ ταχύτητα. Ὑπῆρχαν 20 ἐπιβάτες ἀπὸ τοὺς ὁποίους κανεὶς δὲν ἐτραυματίσθη.

* ΝΕΚΡΟΣ ὁ ὁδηγὸς φορτηγοῦ «Τζέημς» Σ. Σακέλης ποὺ παρεξέκλινε τῆς πορείας του ἐνῶ κατέβαινε ἀπὸ τὴν Πεντέλη στὴν Ἀθήνα καὶ ἔπεσε σὲ γκρεμὸ βάθους 15 μέτρων.

* ΤΡΑΥΜΑΤΙΕΣ 17 σὲ σύνολο, μέσα στὸ ποῦλμαν 109328 ποὺ ἐπέστρεφε ἀπὸ τὴν Πελοπόννησο. Στὴν λεωφόρο Ἀθηνῶν (ἀριθμ. 160) βρέθηκε μπροστά του ἕνας ποδηλάτης καὶ γιὰ νὰ μὴν τὸν παρασύρη, ἐφρενάρησε ἀπότομα, ἔστριψε τὸ τιμόνι ἀριστερὰ καὶ ἔπεσε πάνω σ' ἕνα ἐστιατόριο τοῦ ὁποίου γκρέμισε τὴν μία πλευρά. Οἱ τρεῖς ἀπὸ τοὺς τραυματίες διεκομίσθησαν στὸ νοσοκομεῖο.

* ΤΡΑΥΜΑΤΙΕΣ δύο παιδάκια στὴ λεωφ. Κηφισίας ποὺ περίμεναν στὴ νησίδα ἀσφαλείας νὰ περάσουν στὸ ἀπέναντι πεζοδρόμιο μὲ τὶς μητέρες τους, ὁπότε ἔπεσε πάνω τους τὸ Ι.Χ. 107353, ποὺ ἔστριψε ἀπότομα γιὰ νὰ ἀποφύγη πτῶσι πάνω σὲ μοτοποδήλατο.

* ΤΡΑΥΜΑΤΙΑΣ ἡ ἰδιοκτήτρια περιπτέρου, στὴν ὁδὸ Ἀχαρνῶν 161, ὅταν ἔπεσε πάνω σ' αὐτὸ καὶ τὸ γκρέμισε τὸ Ι.Χ. 134484. Ἐν συνεχείᾳ ἔπεσε τὸ ἴδιο αὐτοκίνητο σὲ μιὰ βιτρίνα κρεοπωλείου καὶ τὴν ἔσπασε. Ὁ ὁδηγὸς Γ.Χ. συνελήφθη.

* ΝΕΚΡΟΣ ὁ ὁδηγὸς τοῦ φορτηγοῦ καὶ δύο τραυματίες οἱ ἐπιβάτες του, ὅταν τοῦτο, στὴν Κακιὰ Σκάλα, ἔπεσε σὲ βάραθρο 300 μέτρων. Αἰτία ἡ ὑπερβολικὴ ταχύτητα.

Ν. Α.

Τὰ «ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ», μὲ τὴν πλουσίαν ἐπιστημονικὴν καὶ ἐγκυκλοπαιδικὴν ὕλην των, κατέστησαν ὁ ἀπαραίτητος σύντροφος τῶν ἀστυνομικῶν, οἱ ὁποῖοι ἐνδιαφέρονται διὰ τὴν πρόοδόν των.

ΙΣΤΟΡΙΚΟΙ ΠΕΡΙΠΑΤΟΙ ΣΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ ΚΑΙ ΤΟΥ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Ὑπὸ τοῦ Ὑπαστυνόμου Α' κ. Ι. ΡΑ·Ι·ΚΟΥ

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο)

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'

Τοπωνυμικὰ τῶν ὁδῶν Ἀθηνῶν κατ' ἀλφαβητικὴν σειράν.

Μπαρμπάτση.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Σ. Κροκιδᾶ 15, κοντὰ στὴν γέφυρα τῆς ὁδοῦ Ἁγίου Μελετίου καὶ λεωφόρου Ἰωνίας.

Ὁ Μπαρμπάτσης, Σπετσιώτης πυρπολητής, διακρίθηκε κατὰ τὴν διάρκεια τῆς Ἐπαναστάσεως τοῦ 1821.

Μπαταριᾶ.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Ἀμφείας, κοντὰ στὸ τέρμα τῶν λεωφορείων «Γκύζη».

Πρόκειται γιὰ τὸν γνωστὸ μετεπαναστατικὸ τραγουδιστὴ ποὺ κατήγετο ἀπὸ τὸ Μεσολόγγι καὶ ἀποθανατίσθηκε σὲ ποίημα τοῦ Κ. Παλαμᾶ.

Μπέκα Σπύρου.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Μπαρμπάνου, κοντὰ στὸν ἱερὸ ναὸ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου, στὴν ὁμώνυμη συνοικία.

Ὁ Σπῦρος Μπέκας, Ἀθηναῖος ἀγωνιστὴς τοῦ 1821, ἐφονεύθη ἀγωνιζόμενος κατὰ τὴν διάρκεια τῆς πολιορκίας τῆς Ἀκροπόλεως ὑπὸ τοῦ Κιουταχῆ.

Μπελὲ Καρόλου—Ἐρνέστου.

Πάροδος τῆς ἀρχῆς τῆς ὁδοῦ Δεκελείας, στὸ τέρμα τῶν λεωφορείων «Πατήσια—Ἐρυθρός».

Ὁ Κάρολος—Ἐρνέστος Μπελὲ (1826—1876), Γάλλος ἀρχαιολόγος καὶ πολιτικός, ἀσχολήθηκε μὲ τὴν μελέτη τῶν ἀρχαιοτήτων τῆς Ἀκροπόλεως τῶν Ἀθηνῶν καὶ διετέλεσε μέλος τῆς Γαλλικῆς Σχολῆς τῶν Ἀθηνῶν. Ἔγραψε μεταξὺ ἄλλων: «Ἡ Ἀκρόπολις τῶν Ἀθηνῶν», «Ἱστορία τῆς ἑλληνικῆς τέχνης πρὸ τοῦ Περικλέους». Τὸ ὄνομά του φέρει ἡ μεταγενεστέρα εἴσοδος τῆς Ἀκροπόλεως, γνωστὴ ὡς «πύλη Μπελέ».

Μπέλες.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Βείκου 96α, στὴν πλατεία «Κουκακίου».

Πρόκειται γιὰ τὴν γνωστὴ ὀροσειρὰ τῆς Μακεδονίας ποὺ βρίσκεται μεταξὺ τῶν κοιλάδων τῶν ποταμῶν Στρυμόνος καὶ Ἀξιοῦ. Σ' αὐτὴν βρίσκεται τὸ παλαιὸ καὶ τὸ νέο τριεθνὲς Ἑλλάδος—Σερβίας—Βουλγαρίας. Ἔχει ὑψόμετρο 2030 μ.

Κατὰ τὴν διάρκεια τοῦ Ἑλληνοβουλγαρικοῦ πολέμου (Β' Βαλκανικοῦ) τοῦ 1913, ἔλαβον χώραν, στὴν ὀροσειρὰ τοῦ Μπέλες, σκληρὲς μάχες (24—26 Ἰουνίου) μὲ ἀποτέλεσμα τὴν ὑποχώρησι τῶν Βουλγάρων.

Μπενάκη Βιργινίας. (Βλέπε Βιργινίας Μπενάκη).

Μπενάκη Ἐμμανουήλ. (Βλέπε Ἐμμανουὴλ Μπενάκη).

Μπενάκη Παναγῆ.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Φαναριωτῶν 23, κοντὰ στὸ τέρμα τῆς ὁδοῦ Ἱπποκράτους.

Ὁ Παναγιώτης Μπενάκης (1720—1771) δισέγγονος τοῦ Λυμπεράκη Γερακάρη, ἀπὸ τὴν ἱστορικὴ οἰκογένεια τῶν Κοσμάδων ποὺ ἐγκαταστάθηκε στὴν Καλαμάτα ἀπὸ τὶς ἀρχὲς τοῦ ΙΗ' αἰῶνος, ὑπῆρξε ἕνας τῶν κυριωτέρων ὑποκινητῶν τῆς ἐπαναστάσεως τοῦ 1770.

Μπενιζέλου Παλαιολόγου.

Πάροδος τῆς πλατείας Μητροπόλεως.

Ὁ Παλαιολόγος Μπενιζέλος (1790—1868), μέλος τῆς γνωστῆς ἀρχοντικῆς οἰκογενείας τῶν Ἀθηνῶν, διετέλεσε δημογέρων τῶν Ἀθηνῶν καὶ προσέφερε πολλὲς ὑπηρεσίες στὴν πόλι τῶν Ἀθηνῶν.

Μπεραντζόφσκυ.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Μιρτσιέφσκυ 7, στὴν πλατεία «Φιλοπάππου».

Ὁ Μπεραντζόφσκυ, Πολωνὸς φιλέλλην, ἐπολέμησε στὴν Ἑλλάδα κατὰ τὴν διάρκεια τῆς Ἐπαναστάσεως τοῦ 1821.

Μπερόβου.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Καυκάσου, στὸ τέρμα τῶν λεωφορείων τῆς Ν. Κυψέλης. (Πλατεία Ἁγίου Ἀλεξάνδρου).

Τὸ Μπέροβον, χωριὸ τῆς Μακεδονίας, στὴν ἐπαρχία Κιλκίς, ἔγινε γνωστὸ ἀπὸ τὴν μάχη ποὺ διεξήχθη ἐκεῖ τὸ 1913.

Μπιγλίτσας.

Πάροδος τοῦ τέρματος τῆς ὁδοῦ Εὐφρονίου, στὸ ἄλσος Συγγροῦ.

Ἡ Μπιγλίτσα, κωμόπολις τῆς Νοτίου Ἀλβανίας μὲ 1800 περίπου κατοίκους, ἀπετέλεσε πεδίο πολεμικῶν ἐπιχειρήσεων κατὰ τὴν διάρκεια τοῦ ἑλληνοϊταλικοῦ πολέμου τοῦ 1940.

Μπιζανίου.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Κηφισίας 219, μετὰ τὴν Ἁγία Τριάδα.

Πρόκειται γιὰ τὸ γνωστὸ ὄρος (864 μ.), ποὺ βρίσκεται 15 περίπου χιλιόμετρα νοτίως τῶν Ἰωαννίνων. Ἔγινε περιώνυμο στὴν νεώτερη ἑλληνικὴ ἱστορία ἀπὸ τὴν ἐποχὴ τοῦ ἑλληνοτουρκικοῦ πολέμου 1912—1913, γιατὶ μὲ τὴν ὀχύρωσί του προεκάλυψε ἀποτελεσματικά, γιὰ τρεῖς μῆνες, τὰ Ἰωάννινα ἀπὸ κάθε ἐπίθεσι ἀπὸ τὰ νότια. Τελικὰ ὅμως τὰ Ἰωάννινα κατελήφθησαν (21 Φεβρουαρίου 1913) μὲ ὑπερκερωτικὸ ἑλιγμό, ποὺ ἐπετέλεσε ὁ τότε ἀρχιστράτηγος καὶ διάδοχος Κωνσταντῖνος. (Συνώνυμη ὁδὸς ὑπάρχει σὲ προάστια τῶν Ἀθηνῶν).

Μπινιάρη Μήτρου.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Γκλύστη, κοντὰ στὸ τέρμα τῶν λεωφορείων «Ἅγιος Γεώργιος».

Ὁ Μῆτρος Μπινιάρης, ἀγωνιστὴς τοῦ 1821, ἔλαβε μέρος σὲ πολλὲς μάχες ποὺ διεξήχθησαν στὴν Κρήτη, Μακεδονία καὶ Στερεὰ Ἑλλάδα.

Μπιρμπίλη Ἀναγνώστου.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Ρουμπέση 27, μιὰ στάσι πρὶν τοῦ τέρματος τῶν λεωφορείων «Ἅγιος Γεώργιος».

Ὁ Ἀναγνώστης Μπιρμπίλης, ὁπλαρχηγὸς ἀπὸ τὴν Σαλαμῖνα, ἔλαβε μέρος στὴν πολιορκία τῆς Ἀκροπόλεως (1822).

(Συνεχίζεται)

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ

ΑΜΟΙΒΑΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ

—Διὰ Β.Δ., ἐκδοθέντος ἐν Ἀθήναις τὴν 31-12-1964 καὶ δημοσιευθέντος εἰς τὸ ὑπ' ἀριθμ. 78 Φ.Ε.Κ. (Τ.Γ.) τῆς 24-2-1965, ἀπενεμήθη ὁ Σταυρὸς τῶν Ταξιαρχῶν τοῦ Γεωργίου Α' εἰς τοὺς Ἀστυνομικοὺς Διευθυντὰς Α' τάξεως κ.κ. Κανελλάκην Γεώργιον, Χαλοῦλον Γεώργιον, Βασιλάκον Δημήτριον, Τασιγεῶργον Κωνσταντῖνον, Κωτσιᾶν Ἀθανάσιον, Τουζένην Κωνσταντῖνον καὶ Γιαννόπουλον Δημήτριον.

Διὰ τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω Β.Δ., ἀπενεμήθη ὁ Χρυσοῦς Σταυρὸς τοῦ Φοίνικος εἰς τοὺς Ἀστυνόμους Β' τάξεως κ.κ. Λάμπρου Κ. Βασίλειον, Παπαβασιλείου Ἐμμανουήλ, Παπατριανταφύλλου Στέφανον καὶ Πετρετῆν Κωνσταντῖνον.

— Δι' ἀποφάσεως τοῦ κ. Ὑπουργοῦ Δημοσίας Τάξεως, ἐχορηγήθη ὑλικὴ καὶ ἠθικὴ ἀμοιβὴ εἰς τοὺς Ἀστυφύλακας κ.κ. Πέππαν Νικόλαον, Ποταμιᾶν Ἀλέξανδρον, Οἰκονομάκον Παναγιώτην καὶ Κυριακάκην Κυριάκον, διότι, ἅπαντες, ἐργασθέντες μετ' ἐξαιρετικοῦ ζήλου, ἐντόνου ὑπηρεσιακοῦ ἐνδιαφέροντος καὶ πέραν τῶν κεκανονισμένων ὡρῶν, ἐπέτυχον τὴν ἐξάρθρωσιν σπείρας ἀρχαιοκαπήλων ἐκ τῶν Μπεθανῆ Βασιλείου, Παπακωνσταντίνου Ἰωάννου κ.λπ.

Διὰ τῆς αὐτῆς ὡς ἄνω ἀποφάσεως, ἀπενεμήθη ἠθικὴ ἀμοιβὴ εἰς τούς: 1) Ἀστυνόμον Β' κ. Καραγιαννόπουλον Δημήτριον, 2) Ὑπαστυνόμον Α' κ. Ματσάγγαν Ἀνδρέαν καὶ 3) Ἀρχιφύλακα κ. Κοντοπύργιαν Νικόλαον, διότι, οὗτοι, ἐργασθέντες μετὰ ζήλου, προθυμίας καὶ πολὺ πέραν τῶν κεκανονισμένων ὡρῶν, συνετέλεσαν, τὴν 3-12-1964, ἀποτελεσματικῶς, εἰς τὴν ἀποκάλυψιν τῆς σπείρας τῶν ἀνωτέρω ἀρχαιοκαπήλων καὶ τὴν κατάσχεσιν πλείστων εὑρημάτων.

— Δι' ἀποφάσεως τοῦ κ. Ὑπουργοῦ Δημοσίας Τάξεως, ἀπενεμήθη ἠθικὴ καὶ ὑλικὴ ἀμοιβὴ εἰς τὸν Ἀστυφύλακα κ. Ἠλιόπουλον Ἀδάμ, διότι, οὗτος, ἐργασθεὶς μετὰ ζήλου, προθυμίας, μεθοδικότητος καὶ πέραν τῶν κεκανονισμένων ὡρῶν, ἐπέτυχε νὰ συλλέξῃ πληροφορίας βάσει τῶν ὁποίων ἐπετεύχθη ἡ σύλληψις τοῦ ἐπικινδύνου κακοποιοῦ Παπαντωνίου Ἰωάννου, δράστου κλοπῶν καὶ δραπέτου φυλακῶν.

Διὰ τῆς αὐτῆς ὡς ἄνω ἀποφάσεως, ἀπενεμήθη ἠθικὴ ἀμοιβὴ εἰς τὸν Ἀστυνόμον Β' κ. Λαδιᾶν Κωνσταντῖνον, διότι, οὗτος, ἐργασθεὶς μετὰ ζήλου καὶ προθυμίας, συνετέλεσε, χάρις εἰς τὰς ὑπ' αὐτοῦ δοθείσας ὁδηγίας, εἰς τὴν σύλληψιν τοῦ ἀνωτέρω κακοποιοῦ.

Ὁμοίως διὰ τῆς ἀνωτέρω ἀποφάσεως, ἀπενεμήθη ἠθικὴ ἀμοιβὴ εἰς τοὺς Ἀστυφύλακας κ.κ. Μπούσμπουραν Δημήτριον καὶ Μπαρλῆν Βασίλειον, διότι, ἀμφότεροι, ἐργασθέντες μετὰ ζήλου καὶ προθυμίας, συνετέλεσαν εἰς τὴν ἐντόπισιν καὶ σύλληψιν τοῦ ἀνωτέρου καταζητουμένου κακοποιοῦ.

— Δι' ἀποφάσεως τοῦ κ. Ὑπουργοῦ Δημοσίας Τάξεως, ἀπενεμήθη ἠθικὴ καὶ ὑλικὴ ἀμοιβὴ εἰς τοὺς Ἀστυφύλακας κ.κ. Κοκονούζην Ἀριστείδην καὶ Παπαζησίμου Δημήτριον, διότι, ἀμφότεροι, διαπιστώσαντες τὴν κακοποιὸν δρᾶσιν τοῦ σεσημασμένου Κολυβᾶ Λουκᾶ καὶ ἐργασθέντες μετὰ δραστηριότητος, μεθοδικότητος καὶ πολὺ πέραν τῶν κεκανονισμένων ὡρῶν ἐργασίας, ἐπέτυχον τὴν σύλληψιν αὐτοῦ, συμβαλόντες οὕτως εἰς τὴν ἐξιχνίασιν τῶν ὑπ' αὐτοῦ διαπραχθεισῶν κλοπῶν.

Διὰ τῆς αὐτῆς ὡς ἄνω ἀποφάσεως, ἀπενεμήθη ἠθικὴ ἀμοιβὴ εἰς τούς: 1) Ἀστυνόμον Α' κ. Πουρναρόπουλον Ἰωάννην, 2) Ὑπαστυνόμους Α' κ.κ. Γιαλαμᾶν Δημήτριον, Ρερρὲν Περικλῆν καὶ Ἀγάθον Γεώργιον, διότι, ἅπαντες καὶ ἐν τῷ κύκλῳ τῆς ἁρμοδιότητός του ἕκαστος, ἐργασθέντες μετὰ ζήλου καὶ ἀφοσιώσεως πρὸς

τὴν ὑπηρεσίαν, συνετέλεσαν εἰς τὴν σύλληψιν τοῦ ἐν λόγῳ κακοποιοῦ καὶ τὴν ἐξιχνίασιν τῶν ὑπ' αὐτοῦ διαπραχθεισῶν κλοπῶν.

— Δι' ἀποφάσεως τοῦ κ. Ὑπουργοῦ Δημοσίας Τάξεως, ἀπενεμήθη ὑλικὴ καὶ ἠθικὴ ἀμοιβὴ εἰς τὸν Ἀστυνόμον Α' κ. Πουρναρόπουλον Ἰωάννην, διότι, οὗτος, ἐκμεταλλευθεὶς παρασχεθεῖσαν αὐτῷ πληροφορίαν καὶ ἐνεργήσας μεθοδικῶς καὶ δραστηρίως, ἐπέτυχε νὰ συλλάβῃ τὸν σεσημασμένον κακοποιὸν Τουσανίδην Δημοσθένην, ὅστις ὡμολόγησε τὴν διάπραξιν σωρείας κλοπῶν καὶ ἀπατῶν, αἵτινες καὶ ἐξιχνιάσθησαν.

Διὰ τῆς αὐτῆς ὡς ἄνω ἀποφάσεως, ἀπενεμήθη ἠθικὴ καὶ ὑλικὴ ἀμοιβὴ εἰς τούς: 1) Ὑπαστυνόμους Α' κ.κ. Ρερρὲν Περικλῆν καὶ Ποῦλον Εὐστάθιον καὶ 2) Ἀστυφύλακα κ. Ράπτην Νικόλαον, διότι ἅπαντες, ἐργασθέντες μετὰ ζήλου καὶ προθυμίας καὶ ἐκτελέσαντες μετ' ἀκριβείας τὰς διαταγὰς τῶν προϊσταμένων των, συνετέλεσαν εἰς τὴν σύλληψιν τοῦ ἀνωτέρω κακοποιοῦ καὶ τὴν ἐξιχνίασιν τῶν ὑπ' αὐτοῦ διαπραχθεισῶν ἀπατῶν καὶ κλοπῶν.

— Δι' ἀποφάσεως τοῦ κ. Ὑπουργοῦ Δημοσίας Τάξεως, ἀπενεμήθη ὑλικὴ καὶ ἠθικὴ ἀμοιβὴ εἰς τοὺς : 1) Ἀστυνόμον Α' κ. Ἠλιόπουλον Ἠλίαν, 2) Ἀστυνόμον Β' κ. Φασούλκαν Γεώργιον, 3) Ὑπαστυνόμον Α' κ. Κωνσταντακόπουλον Γεώργιον καὶ 4) Ἀνθυπαστυνόμον κ. Ἀρώνην Κωνσταντῖνον, διότι, ἕκαστος τούτων, ἐν τῷ κύκλῳ τῶν καθηκόντων του, ἔδωσε τὰς καταλλήλους διαταγὰς καὶ ἐν συνεργασίᾳ κατήρτισαν μεθοδικὸν σχέδιον δράσεως ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ ὁποίου ὑπὸ τῶν ὑπὸ τὰς διαταγάς των ὑπηρετούντων παρὰ τῷ Τμήματι Γενικῆς Ἀσφαλείας Πατρῶν ἐπετεύχθη, μετὰ ἐπίμονον καὶ ἐπιδεξίαν ἀναζήτησιν, ἡ ἀνακάλυψις καὶ σύλληψις, τὴν 16-3-1965, σπείρας κακοποιῶν Λόη Εὐαγγέλου, Τασσοπούλου Θεοδώρου καὶ λοιπῶν, οἵτινες εἶχον διαπράξει σωρείαν κλοπῶν διὰ ρήξεως, αἵτινες καὶ ἐξιχνιάσθησαν.

Διὰ τῆς αὐτῆς ὡς ἄνω ἀποφάσεως, ἀπενεμήθη ὑλικὴ καὶ ἠθικὴ ἀμοιβὴ εἰς τοὺς Ἀστυφύλακας κ.κ. Φώφολον Ἰωάννην, Μαρτσούκαν Παναγιώτην, Κωνσταντινόπουλον Ἀπόστολον καὶ Καρμίρην Πέτρον, διότι, οἱ μὲν δύο πρῶτοι συνέβαλον ἀποτελεσματικῶς εἰς τὴν ἐξιχνίασιν τοῦ χώρου διαρρήξεως, ἔνθα ἀνεῦρον ἴχνος, ἀποβὰν χρήσιμον, διὰ τὴν ἀνακάλυψιν τῶν δραστῶν, οἱ δὲ τελευταῖοι παρέσχον θετικὰς πληροφορίας περὶ τῶν δραστῶν.

Ὁμοίως διὰ τῆς αὐτῆς ὡς ἄνω ἀποφάσεως, ἀπενεμήθη ἠθικὴ ἀμοιβὴ εἰς τοὺς Ἀστυφύλακας κ.κ. Βασιλόπουλον Κωνσταντῖνον, Στεφανόπουλον Χρῖστον, Διαμαντόπουλον Διονύσιον, Καναβὸν Ἀνδρέαν, Παπαδᾶτον Ἀνδρέαν, Τσιλιμίγκραν Νικόλαον καὶ Δρούκαν Ἰωάννην, διότι, ἅπαντες, ἐργασθέντες μετ' ἐξαιρετικῆς προσοχῆς καὶ ἐντόνου ὑπηρεσιακοῦ ἐνδιαφέροντος, πολὺ πέραν τῶν κεκανονισμένων ὡρῶν, ἐπέτυχον τὴν ἀνακάλυψιν καὶ σύλληψιν τῶν περὶ ὧν πρόκειται κακοποιῶν.

—Δι' ἀποφάσεως τοῦ κ. Ὑπουργοῦ Δημοσίας Τάξεως, ἀπενεμήθη ὑλικὴ καὶ ἠθικὴ ἀμοιβὴ εἰς τούς : Ὑπαρχιφύλακα κ. Εὐσταθίου Παναγιώτην καὶ Ἀστυφύλακα κ. Ματθαίου Ἀνδρέαν, διότι, ἀμφότεροι, ἀναπτύξαντες παρατηρητικότητα, ἐργατικότητα, μεθοδικότητα καὶ ἐξαιρετικὴν πρωτοβουλίαν, ἐπέτυχον τὴν σύλληψιν σπείρας κακοποιῶν Δασκαλάκη Ἐμμανουὴλ κλπ. τὴν 29-12-1964 καὶ οὕτω ἐπετεύχθη ἡ ἐξιχνίασις τῶν ὑπ' αὐτῶν διαπραχθεισῶν κλοπῶν.

Διὰ τῆς αὐτῆς ὡς ἄνω ἀποφάσεως, ἀπενεμήθη ἠθικὴ ἀμοιβὴ εἰς τὸν Ὑπαστυνόμον Α' κ. Ρερρὲν Περικλῆν, διότι, ἐργασθείς, μετὰ ζήλου, πρωτοβουλίας καὶ μεθοδικότητος, κατὰ τὸν χειρισμὸν τῆς ὑποθέσεως, ἐπέτυχε τὴν ἐξιχνίασιν τῶν ὑπὸ τῶν ἀνωτέρω κακοποιῶν διαπραχθεισῶν κλοπῶν.

Ὁμοίως διὰ τῆς αὐτῆς ὡς ἄνω ἀποφάσεως, ἀπενεμήθη ἠθικὴ ἀμοιβὴ εἰς τούς: 1) Ἀστυνόμον Α' κ. Πουρναρόπουλον Ἰωάννην, 2) Ὑπαστυνόμους Α' κ.κ. Ἀγάθον Γεώργιον καὶ Γιαλαμᾶν Δημήτριον, 3) Ἀρχιφύλακα κ. Νεροῦτσον Βασίλειον καὶ 4) Ἀστυφύλακας κ.κ. Ἀναστασόπουλον Ἰωάννην καὶ Γιαννόπουλον Γεώργιον, διότι, ἅπαντες, ὑπὸ τὴν ἐπιδεξίαν καθοδήγησιν τοῦ πρώτου, προϊσταμένου τῆς Υ-

πηρεσίας Γενικῶν Ἀναζητήσεων τῆς Ὑποδιευθύνσεως Γενικῆς Ἀσφαλείας Ἀθηνῶν, ἐργασθέντες μετ' ἐξαιρετικοῦ ζήλου, μεθοδικότητος καὶ προσοχῆς, συνετέλεσαν εἰς τὴν σύλληψιν τῶν ἀνωτέρω κακοποιῶν καὶ τὴν ἐξιχνίασιν τῶν ὑπ' αὐτῶν διαπραχθεισῶν κακοποιῶν.

—Δι' ἀποφάσεως τοῦ κ. Ὑπουργοῦ Δημοσίας Τάξεως, ἀπενεμήθη ἠθικὴ καὶ ὑλικὴ ἀμοιβὴ εἰς τούς : 1) Ἀστυνομικὸν Διευθυντὴν Α' τάξεως κ. Κεφαλᾶν Ἰωάννην, 2) Ἀστυνόμους Α' τάξεως κ.κ. Λυράκην Ἰωάννην καὶ Κωσταρᾶν Ἀνδρέαν καὶ 3) Ἀστυφύλακας κ.κ. Ταμιωλάκην Ἰωάννην, Ἀρχοντουλάκην Γεώργιον, Καραπαναγιώτην Δημήτριον καὶ Δερμιτζάκην Ἀντώνιον.

Ὁμοίως διὰ τῆς αὐτῆς ὡς ἄνω ἀποφάσεως, ἀπενεμήθη ἠθικὴ ἀμοιβὴ εἰς τοὺς : 1) Ἀστυνόμον Β' τάξεως κ. Παπατριανταφύλλου Στέφανον, 2) Ὑπαστυνόμους Α' τάξεως κ.κ. Πάτσιον Χριστόφορον, Ἀθανασίου Ἀθανάσιον καὶ Φρυδᾶν Κωνσταντῖνον, 3) Ἀνθυπαστυνόμον κ. Ἀποστόλου Θωμᾶν καὶ 4) Ἀστυφύλακας κ.κ. Τζανῆν Γεώργιον, Κατζούραν Θεόδωρον καὶ Καλατζῆν Θεμιστοκλῆν, διότι, ἅπαντες, ὑπὸ τὴν καθοδήγησιν τοῦ πρώτου, Διευθυντοῦ τῆς Ὑπηρεσίας Προστασίας Ἐθνικοῦ Νομίσματος, Ἀστυνομικοῦ Διευθυντοῦ Α' τάξεως κ. Κεφαλᾶ Ἰωάννου, ἐργασθέντες, ἕκαστος ἐν τῷ κύκλῳ τῶν καθηκόντων του, μετ' ἐξαιρετικοῦ ζήλου, δραστηριότητος, ἰδιαζούσης ἐπιμελείας, ὀξυδερκείας καὶ πολὺ πέραν τῶν κεκανονισμένων ὡρῶν, ἐπέτυχον, κατόπιν συντονισμένων ἐνεργειῶν, νὰ συλλάβουν, τὴν 12-2-1965, σπεῖραν λαθραίας ἐξαγωγῆς εἰς τὸ Ἐξωτερικὸν ξένου συναλλάγματος, ὡς καὶ ἑλληνικῶν ταπεζογραμματίων, εἰς μεγάλα ποσά. Ἡ σοβαρωτάτη αὕτη ἐπιτυχία προεκάλεσεν εὐμενῆ σχόλια, περὶ ὧν ἠσχολήθη καὶ ὁ ἡμερήσιος Τύπος κατὰ τὸν κολακευτικώτερον ὑπὲρ τῆς Ἀστυνομίας τρόπον.

***

ΠΑΡΑΙΤΗΣΕΙΣ-ΑΠΟΛΥΣΕΙΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ

—Παρητήθησαν τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος οἱ Ἀστυφύλακες κ.κ. Χριστιάνης Δημήτριος, Σαλίκας Γεώργιος, Ἀλεβιζάκης Γεώργιος, Ἀναγνωστάκης Κωνσταντῖνος, Κωτσάκης Ἰωάννης, Γιαννακέας Δημήτριος, Σαμψὼν Ἠλίας, Βεντούρης Θρασύβουλος, Βαρλάμης Δημήτριος καὶ Χολέβας Εὐστάθιος.

—Ἀπελύθησαν τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος, κριθέντες ἀκατάλληλοι πρὸς μονιμοποίησιν, οἱ μαθητευόμενοι Ἀστυφύλακες κ.κ. Παπαδόπουλος Θεόδωρος καὶ Βέρτζος Ἄγγελος.

—Ἀπελύθησαν τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος, διὰ λόγους πειθαρχίας, οἱ Ἀστυφύλακες κ.κ. Δημητρίου Παντελῆς, Βαρβέρης Βασίλειος καὶ Ἀντωνάκος Νικόλαος.

***

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

—Ὑπὸ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Λευκάδος καὶ Ἰθάκης κ.κ. Δωροθέου ἀπεστάλη πρὸς τὸν δόκιμον Ἀρχιφύλακα κ. Α. Καλαϊτζίδην ἡ κάτωθι δημοσιευομένη ἐπιστολή :

Ἐν Λευκάδι τῇ 22ᾳ Ἰουνίου 1965

Ἀγαπητὲ Κύριε Καλαϊτζίδη,

Δεχθῆτε τὰ συγχαρητήριά μου διὰ τὸ περιεκτικόν, οὐσιῶδες καὶ διδακτικὸν θρησκευτικὸν ἄρθρον σας «Ἡ δύναμις τῆς πίστεως» (τεῦχος «Ἀστυνομικῶν Χρονικῶν» 290), ὅπερ δεικνύει τὸν θησαυρὸν τῆς καρδιᾶς σας «χωρὶς πίστεως ἀδύνατον εὐαρεστῆσαι τῷ Θεῷ» (ΙΑ' Κεφάλαιον τῆς πρὸς Ἑβραίους ἐπιστολῆς). Χωρὶς

πίστιν γενικώτερον, ὡς γράφετε, δὲν δύναται κανεὶς καὶ τὰ καθήκοντά του νὰ ἐκτελέση καὶ στὴν ζωήν του νὰ ἐπιτύχη τὸν προορισμόν του.

Καὶ εἰς ἀνώτερα.

Μετ' εὐχῶν

Ὁ Λευκάδος καὶ Ἰθάκης
ΛΩΡΟΘΕΟΣ

—Ὑπὸ τοῦ μονίμου κατοίκου Παρισίων κ. Pigoreux ἀπεστάλη εἰς τὸν Ἀρχηγὸν τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων κ. Εὐάγγελον Καραμπέτσον ἡ κάτωθι δημοσιευομένη ἐπιστολή :

Ἐν Παρισίοις τῇ 4 Μαΐου 1965
Κύριον Εὐάγγελον Καραμπέτσον
Ἀρχηγὸν Ἀστυνομίας Πόλεων
Ἀθήνας

Ἀγαπητὲ Κύριε,

Ἐπανευρίσκων τὴν ἠρεμίαν μου ἀπὸ τὰς συγκινήσεις, τὰς ὁποίας ὑπέστην, πρὸς τὸ τέλος τῆς παραμονῆς μου ἐν Ἀθήναις, ἐπιθυμῶ νὰ σᾶς ἐκφράσω τὰς πλέον θερμὰς εὐχαριστίας μου, διὰ τὴν συμπαθῆ καὶ ἀποτελεσματικὴν συμπαράστασιν, ἥτις μοὶ παρεσχέθη παρ' ὑμῶν καὶ τῆς ὑπηρεσίας σας.

Χάρις εἰς τὴν συμπαράστασιν ταύτην, ἠδυνήθην νὰ ἐπανεύρω συντόμως τὴν σύζυγόν μου κυρίαν Pigoreaux, ἡ ὁποία εἶχε χαθῆ εἰς τὴν πόλιν σας, συνεπείᾳ κρίσεως ἀμνησίας.

Τὸ περιστατικὸν τοῦτο μοὶ ἐπέτρεψε νὰ διαπιστώσω καὶ ἐκτιμήσω τὴν εὐγένειαν τῶν Ἀθηναίων καὶ τὴν φιλικὴν στάσιν των, εἰδικῶς ἔναντι τῶν Γάλλων φιλοξενουμένων των.

Μὲ τὴν ἔκφρασιν τῶν πλέον διακεκριμένων αἰσθημάτων μου,

PIGOREAUX

Ὁ κ. Ἀρχηγὸς Ἀστυνομίας Πόλεων ἀπήντησεν, ὡς κάτωθι, εἰς τὴν ἀνωτέρω ἐπιστολήν :

MONSIEUR PIGOREAUX
17 SCUARER LEON PARIS
PARIS 19
FRANCE

Ἀγαπητὲ Κύριε,

Μὲ ἰδιαιτέραν χαρὰν ἔλαβον τὴν ἀπὸ 4-5-65 ἐπιστολήν σας καὶ σᾶς εὐχαριστῶ διὰ τὰ καλά σας λόγια. Ἐπιθυμῶ, ἐπὶ πλέον, νὰ σᾶς γνωρίσω ὅτι καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν τῆς συζύγου σας δὲν ἐκάναμε παρὰ ὅ, τι τὸ καθῆκον μᾶς ἐπιβάλλει ἔναντι συνανθρώπου μας, ὅπως πάντοτε. Πλὴν ὅμως τὰ εὐγενικά σας λόγια δυσχεραίνουν τὴν ἀνεύρεσιν τοῦ καλυτέρου τρόπου νὰ σᾶς εὐχαριστήσωμεν δι' αὐτὰ ἐπαρκῶς.

Μὲ ἐξαιρετικὴν ἐκτίμησιν
ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΚΑΡΑΜΠΕΤΣΟΣ
Ἀρχηγὸς Ἀστυνομίας Πόλεων

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΜΕ ΤΗΝ ΓΕΝΝΗΣΙΝ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΔΙΑΔΟΧΟΥ

Εὐχὴ καὶ προσδοκία, ὑπὸ τοῦ Ὑπαστυνόμου Α' κ. Χ. Σταμάτη 625

ΕΓΚΛΗΜΑΤΟΚΟΙΝΩΝΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Ψυχοπαθεῖς ἐγκληματίαι - Σχιζοφρένια, ὑπὸ τοῦ κ. Νικ. Ἀρχιμανδρίτου (συνέχεια καὶ τέλος) 627

ΕΓΚΛΗΜΑΤΑ ΜΙΣΟΥ ΑΙΩΝΟΣ

Ταμάρα, ἡ φόνισσα τῶν Κινέζων, ὑπὸ τοῦ Δημοσιογράφου κ. Σπύρου Λεωτσάκου (συνέχεια) 631

ΣΥΓΧΡΟΝΑ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Μέθοδοι διαπιστώσεως τοῦ εἰς τὸ αἷμα οἰνοπνεύματος, ὑπὸ τοῦ Ἀστυνόμου Α' κ. Δημητρίου Κατσιμαγκλῆ (συνέχεια καὶ τέλος) 635

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑΙ ΕΠΙΤΥΧΙΑΙ

Μία ἀπάτη πέρα ἀπὸ τὰ σύνορα τῆς φαντασίας, ὑπὸ τοῦ τέως Ἀνθυπαστυνόμου κ. Γεωργίου Δουκάκη (συνέχεια) 639

ΞΕΝΑΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΙ

Ἡ ἱστορία τοῦ F.B.I., ἐκ τοῦ βιβλίου τοῦ Ἀμερικανοῦ συγγραφέως Ντὸν Χουάϊτχεντ, κατὰ μετάφρασιν τοῦ Ἀστυφύλακος κ. Ἀναστασίου Βογιατζῆ (συνέχεια) 642

ΕΠΕΤΕΙΑΚΑ ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

Κωνσταντῖνος Ρακτιβάν, ὑπὸ τοῦ Ὑπαστυνόμου Α' κ. Χαραλ. Σταμάτη 645

ΓΕΝΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Ἡ προθυμία πρὸς ἐκπλήρωσιν τοῦ καθήκοντος, ὑπὸ τοῦ κ. Θεμ. Θεοδωροπούλου... 651

ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΑ

Ὁρκωμοσία δοκίμων Ὑπαστυνόμων καὶ Ἀρχιφυλάκων εἰς τὴν Σχολὴν Ἀξιωματικῶν Ἀστυνομίας Πόλεων, ὑπὸ τοῦ Ὑπαστυνόμου Α' κ. Χαραλ. Σταμάτη 657

ΘΕΜΑΤΑ ΤΡΟΧΑΙΑΣ

Δεκαπενθήμερο τροχαίας ὑπὸ τοῦ κ. Ν. Α. 665

ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Ἱστορικοὶ περίπατοι στοὺς δρόμους τῶν Ἀθηνῶν καὶ τοῦ Πειραιῶς, ὑπὸ τοῦ Ὑπαστυνόμου Α' κ. Ἰωάννου Ράϊκου (συνέχεια) 667

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ 669

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ: Χειρόγραφα μελετῶν δημοσιευομένων ἢ μή, δὲν ἐπιστρέφονται.

ΑΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΟΜΕΝΑΙ ΜΕΛΕΤΑΙ ΑΠΗΧΟΥΝ ΤΗΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΝ ΕΡΓΑΣΙΑΝ ΤΩΝ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΝ ΚΑΙ ΤΑΣ ΓΝΩΜΑΣ ΑΥΤΩΝ

Τὸ περιοδικὸν ἐκτυποῦται εἰς τὰ Τυπογραφικὰ Καταστήματα Ἀδελφῶν Γ. ΡΟΔΗ Κεραμεικοῦ 40 - Ἀθῆναι (Τηλ. 522-512)

Κάθε Σάββατο

Ὥρα 12 - 12.30' μ.μ.

Παρακολουθεῖτε τὴν Ἐκπομπὴ τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων ἀπὸ τὸν Ραδιοφωνικὸ Σταθμὸ τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων.